

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΚΡΗΤΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

«ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΔΙΕΘΝΩΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΤΥΠΩΝ ΜΕ
ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΑΙ Η ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ»

ΣΠΟΥΔΑΣΤΕΣ:

ΔΙΑΚΑΚΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ Α.Μ. 8429

ΣΚΟΥΤΕΛΗ ΒΑΣΙΛΕΙΑ Α.Μ. 8503

**ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ:
ΚΑΡΑΜΠΙΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ**

ΗΡΑΚΛΕΙΟ 2014

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η εργασία αυτή γίνεται στο πλαίσιο των υποχρεώσεων για την απόκτηση πτυχίου από το Τμήμα Λογιστικής της Σχολής Διοίκησης και Οικονομίας του ΑΤΕΙ Κρήτης και στοχεύει στη μελέτη των διεθνών λογιστικών προτύπων , τις διαφορές τους με τα Ελληνικά και την χρηματοοικονομική πληροφόρηση .

Είναι δεδομένο ότι μια μελέτη που φιλοδοξεί να καλύψει όλες τις πλευρές του θέματος αυτού, σίγουρα υπερβαίνει τις απαιτήσεις μιας πτυχιακής εργασίας όμως αυτό δε σημαίνει ότι δεν έγινε προσπάθεια ώστε η παρούσα εργασία να μη στερείται των αναγκαίων επιστημονικών και ερευνητικών κριτηρίων, προκειμένου να έχει εγκυρότητα σε σχέση με το θέμα που πραγματεύεται.

Η εργασία έχει στόχο να εντοπίσει και να καταστήσει συγκεκριμένο και ευκρινές αρχικά το πλαίσιο του συγκεκριμένου νόμου και των μορφών του στους διάφορους κλάδους και στη συνέχεια να μελετήσει και να αναλύσει τις αλλαγές που προέκυψαν. Προσπαθήσαμε να παρουσιάσουμε με απλό, κατανοητό και συνάμα έγκυρο τρόπο τα σχετικά ζητήματα και να δούμε τις διαφοροποιήσεις που υπάρχουν, να περιγράψουμε σε γενικές γραμμές τις υφιστάμενες δομές και να εντοπίσουμε τα σχετικά προβλήματα αλλά και τις τάσεις και τις προοπτικές που διαμορφώνονται.

Για το σκοπό αυτό μελετήσαμε σχετική βιβλιογραφία, άρθρα και διάφορες μελέτες τύπου, κάναμε έρευνα στο διαδίκτυο και στα ειδικά περιοδικά που ασχολούνται με το θέμα αυτό.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Στην παρακάτω εργασία παρουσιάζουμε μια μελέτη για τα Διεθνή Λογιστικά πρότυπα και βασικές διαφορές που παρουσιάζουν σε σχέση με τα Ελληνικά. Αναλυτικά αρχικά μέσα από την εργασία αυτή αναφερόμαστε στην ιστορική αναδρομή των Δ.Λ.Π. και έπειτα παρουσιάζουμε στοιχεία για τη διαδικασία έκδοσής τους, τα οφέλη από την εφαρμογή τους καθώς και τα ισχύοντα Δ.Λ.Π.. Επιπλέον, γίνεται αναφορά στο κύρος των προτύπων καθώς επίσης και στις έννοιες διεθνή και τοπικά.

Στο δεύτερο κεφάλαιο μελετάμε αναλυτικότερα για τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα όπου αναφερόμαστε διεξοδικά στον ορισμό τους και τον ισχύοντα Κανονισμό του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την υιοθέτηση και την εφαρμογή των ΔΛΠ στη χώρα μας.

Στην συνέχεια περιγράφονται τα Δ.Π.Χ.Α. αρχικά κάνοντας μια γενική περιγραφή και έπειτα δίνοντας έμφαση στα πλεονεκτήματά τους, στα προβλήματα κατά τη διαδικασία μετάβασης σε αυτά, στα αποτελέσματα της εφαρμογής τους, καθώς και στη μετάβαση από τα εθνικά λογιστικά πρότυπα σε αυτά.

Στο τέταρτο κεφάλαιο γίνεται μια γενική περιγραφή για το Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο και ακολουθεί η μελέτη των διαφορών ανάμεσα στα Διεθνή και Ελληνικά Λογιστικά πρότυπα περιγράφοντας αναλυτικά τα διαφορετικά τους σημεία και τονίζοντας τα κομβικά σημεία που αξίζουν να αναφερθούν.

Στο πέμπτο κεφάλαιο της παρούσας πτυχιακής εργασίας εκθέτουμε πληροφορίες για την Λογιστική Πληροφόρηση. Πιο συγκεκριμένα παραθέτουμε στοιχεία που αφορούν την χρηματοοικονομική πληροφόρηση.

Αναλύουμε λοιπόν τόσο την ποιότητα της Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης, όσο και τις πηγές της Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης και τη παρουσίαση των Χρηματοοικονομικών Καταστάσεων.

Επιπλέον, περιγράφουμε τα ποιοτικά Χαρακτηριστικά των Χρηματοοικονομικών Καταστάσεων και συνεχίζουμε με το σκοπό κατάρτισης και δημοσίευσης των Χρηματοοικονομικών Καταστάσεων αλλά και με τις χρήσεις και την ανάλυση των καταστάσεων αυτών.

Τέλος, στο έκτο και τελευταίο κεφάλαιο υπάρχει εμπειρική μελέτη βασισμένη στο υπόδειγμα Ohlson, όπου με δείγμα μελέτης μετοχών 220 μεγάλων εταιρειών, μελετάμε τις περιόδους πριν και μετά την εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων στη Ελλάδα.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ	2
ΠΕΡΙΛΗΨΗ	3
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	5
ΕΙΣΑΓΩΓΗ	7
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 : ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΠΡΟΤΥΠΑ.....	9
1.1 Ιστορική Αναδρομή.....	9
1.2 Διαδικασία Έκδοσης ενός Δ.Λ.Π.....	10
1.3 Διεθνή και Τοπικά.....	11
1.4 Πεδίο Εφαρμογής των Προτύπων	12
1.5 Οφέλη από την εφαρμογή των Δ.Λ.Π.....	13
1.6 Το κύρος των Προτύπων	13
1.7 Ισχύοντα Δ.Λ.Π.	14
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 : ΔΙΕΘΝΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΠΡΟΤΥΠΑ	23
2.1 Ορισμός των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (ΔΛΠ)	23
2.2 Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την υιοθέτηση και την εφαρμογή των ΔΛΠ στη χώρα μας.	25
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 : ΔΙΕΘΝΗ ΠΡΟΤΥΠΑ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ (Δ.Π.Χ.Α.)	28
3.1 Γενική περιγραφή των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής (Δ.Π.Χ.Α.).....	28
3.2 Πλεονεκτήματα των Δ.Π.Χ.Α.	31
3.3 Προβλήματα κατά τη διαδικασία μετάβασης στα Δ.Π.Χ.Α.....	33
3.4 Αποτελέσματα της εφαρμογής των Δ.Π.Χ.Α.	35
3.5 Μετάβαση από τα εθνικά λογιστικά πρότυπα στα Δ.Π.Χ.Α.	37
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4 : ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΠΡΟΤΥΠΑ	38
4.1 Γενική Περιγραφή του Ελληνικού Γενικού Λογιστικού Σχεδίου (Ε.Γ.Λ.Σ.)	38
4.2 Παρουσίαση των Σπουδαιότερων Δ.Λ.Π. και των διαφορών τους από τα Ε.Γ.Λ.Σ..	41

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5 : ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ	67
5.1 Ποιότητα της Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης.....	67
5.2 Οι Πηγές της Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης και η Παρουσίαση των Χρηματοοικονομικών Καταστάσεων.....	71
5.3 Τα Ποιοτικά Χαρακτηριστικά των Χρηματοοικονομικών Καταστάσεων.....	72
5.4 Σκοπός Κατάρτισης και Δημοσίευσης των Χρηματοοικονομικών Καταστάσεων.....	72
5.5 Χρήστες των Χρηματοοικονομικών Καταστάσεων.....	74
5.6 Ανάλυση των Χρηματοοικονομικών Καταστάσεων.....	77
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6 : ΕΜΠΕΙΡΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΠΕΡΙΟΔΩΝ ΠΡΙΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΔΙΕΘΝΩΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΤΥΠΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.....	80
6.1 Εισαγωγή.....	80
6.2 Υπόδειγμα Ohlson.....	81
6.3 Η εφαρμογή του Υποδείγματος Ohlson.....	82
6.4 Συμπέρασμα Εμπειρικής Μελέτης.....	91
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	92
ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΕΣ	94

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το Νοέμβριο του 2001 αποφασίστηκε η αναδιοργάνωση και η αλλαγή του ονόματος της Επιτροπής Διερμηνειών από Μ.Ε.Ε. σε Επιτροπή Ερμηνειών Διεθνούς Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (Ε.Ε.Δ.Χ.Α.). Ο ρόλος της ΕΕΔΧΑ είναι πολύ σημαντικός τόσο στο να επιβεβαιώνει τη σωστή εφαρμογή των Δ.Λ.Π και των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (Δ.Π.Χ.Α), όσο και να εμποδίζει τη χρησιμοποίηση μεθόδων δημιουργικής λογιστικής .

Η Ε.Ε.Δ.Χ.Α. συνεδριάζει κάθε 2 μήνες και όλες οι συνεδρίες της είναι ανοικτές για το κοινό. Οι ευθύνες της Ε.Ε.Δ.Χ.Α είναι να προσδιορίζει έγκαιρα νέα θέματα χρηματοοικονομικής αναφοράς, τα οποία δεν εμπίπτουν σε ισχύοντα Δ.Π.Χ.Α. διευκρινίζει θέματα για τα οποία έχουν αναπτυχθεί μη ικανοποιητικές ή αντικρουόμενες ερμηνείες/πρακτικές ή για τα οποία είναι δυνατό να αναπτυχθούν τέτοιες ερμηνείες/πρακτικές, εάν δεν υπάρξει συγκεκριμένη λογιστική τυποποίηση, με σκοπό να επιτευχθεί μία συμφωνία για τον κατάλληλο λογιστικό χειρισμό.

Η Ι.Α.Σ.Β. αποβλέπει στην ομοιόμορφη και ορθή πληροφόρηση των χρηστών των οικονομικών καταστάσεων, ώστε να λαμβάνονται ασφαλέστερες οικονομικές αποφάσεις. Τα Δ.Λ.Π. κυκλοφόρησαν στην Ελλάδα από το 1974, μεταφρασμένα στην ελληνική γλώσσα, υπό την επιμέλεια του Σώματος Ορκωτών Λογιστών (Σ.Ο.Λ.), το οποίο υπήρξε μέλος της Ι.Α.Σ.Β., σχεδόν από την ίδρυσή της. Πρέπει να σημειωθεί ότι τα Δ.Λ.Π., που δημοσιεύονται από την Ι.Α.Σ.Β. δεν υπερισχύουν των τοπικών κανόνων, που διέπουν την κατάρτιση των οικονομικών καταστάσεων σε μία συγκεκριμένη χώρα.

Τον Απρίλιο του 2001, η Ι.Α.Σ.Β. μετονομάστηκε σε Ι.Α.Σ.Β. International Accounting Standards Board για εναρμόνιση της επωνυμίας της με την επωνυμία της αντίστοιχης αμερικάνικης οργάνωσης Financial Accounting Standards Board (F.A.S.B.)

Οι σκοποί της Ι.Α.Σ.Β. είναι οι παρακάτω:

1. να διαμορφώνει και να δημοσιεύει για το ευρύτερο κοινό λογιστικά πρότυπα, που πρέπει να τηρούνται κατά την παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων και να προωθεί την παγκόσμια αποδοχή και τήρησή τους.

2. να εργάζεται γενικά για τη βελτίωση και την εναρμόνιση των κανόνων, των λογιστικών προτύπων και των διαδικασιών αναφορικά με την παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων.

Τα μέλη της I.A.S.B. υποχρεούνται να υποστηρίζουν το έργο της και οφείλουν να δημοσιεύουν στις χώρες τους τα Δ.Λ.Π., που γίνονται αποδεκτά για δημοσίευση από το συμβούλιο της I.A.S.B. και να καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια, προκειμένου να εξασφαλίζουν ότι οι δημοσιευόμενες οικονομικές καταστάσεις συμμορφώνονται από κάθε ουσιώδη άποψη με αυτά. Ακόμη, οφείλουν να πείθουν τις κυβερνήσεις, τα όργανα της λογιστικής τυποποίησης, καθώς και τις αρχές που ελέγχουν τα χρηματιστήρια αξιών και την εμπορική και βιομηχανική κοινότητα, για το ότι οι δημοσιευόμενες οικονομικές καταστάσεις πρέπει να συμμορφώνονται με τα Δ.Λ.Π. από κάθε ουσιώδη άποψη και να εξασφαλίζουν ότι οι ελεγκτές είναι ικανοποιημένοι από αυτή τη συμμόρφωση (Σακελλής, 2002).

Η νομοθεσία κάθε χώρας ρυθμίζει την έκδοση των οικονομικών καταστάσεων. Η νομοθεσία αυτή περιλαμβάνει τα λογιστικά πρότυπα που έχουν δημοσιευθεί από τα διοικητικά όργανα ή και επαγγελματικά λογιστικά σώματα στις αντίστοιχες χώρες.

Πριν από την ίδρυση της I.A.S.B. υπήρχαν συχνά διαφορές τύπου και περιεχομένου μεταξύ των δημοσιευόμενων λογιστικών προτύπων των περισσότερων χωρών.

Τα Δ.Λ.Π. που δημοσιεύονται από την I.A.S.B δεν υπερισχύουν των τοπικών προτύπων, δηλαδή των εγχώριων κανόνων της κάθε χώρας, που αναφέρονται στην έκδοση των οικονομικών καταστάσεων. Οι υποχρεώσεις των μελών της I.A.S.B επικεντρώνονται στη γνωστοποίηση της εφαρμογής των Δ.Λ.Π (Σακελλής, 2002).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 : ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΠΡΟΤΥΠΑ

1.1 Ιστορική Αναδρομή

Τον Ιούνιο του 1973 έγινε η πρώτη προσπάθεια κοινής σύγκλισης των οργανισμών λογιστικής της Αυστραλίας, των ΗΠΑ, του Ηνωμένου Βασιλείου, της Ιρλανδίας, των Κάτω Χωρών, της Γαλλίας, του Καναδά, της Ιαπωνίας, της Γερμανίας και του Μεξικό και είχε σαν αποτέλεσμα την ίδρυση της Διεθνούς Επιτροπής Προτύπων Λογιστικής (International Accounting Standards Committee). Πρωταρχικός σκοπός ήταν η εκπόνηση προτύπων για τις χώρες που δεν διέθεταν.

Το 1975 έχουμε την έκδοση του πρώτου Διεθνούς Λογιστικού Προτύπου.

Το 1977, οι διεθνείς επαγγελματικές δραστηριότητες των οργανισμών λογιστικής, οργανώθηκαν κάτω από τη Διεθνή Ομοσπονδία των Λογιστών (International Financial Accounting Committee) (*PricewaterhouseCoopers 2002*).

Το 1981, η Διεθνής Επιτροπή Προτύπων Λογιστικής (IASB) και η Διεθνής Ομοσπονδία των Λογιστών (IFAC) συμφώνησαν ότι η πρώτη θα είχε τον πλήρη έλεγχο όσον αφορά στον καθορισμό των Διεθνών Προτύπων Λογιστικής και στην έκδοση των εγγράφων συζητήσεων.

Παράλληλα, τα μέλη της δεύτερης εισχώρησαν στους κόλπους της IASB. Το 1989 η Ευρωπαϊκή Ένωση Λογιστικής υποστηρίζει τη διεθνή εναρμόνιση της λογιστικής και τη μεγαλύτερη ανάπτυξη της IASB. Στις αρχές της δεκαετίας του '90 ξεκινά η προσπάθεια αναβάθμισης προτύπων και τυποποίησης.

Το 1995 ξαναεμφανίστηκαν τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, κατόπιν συμφωνίας ανάμεσα στην Επιτροπή Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (IASB) και το Διεθνή Οργανισμό Προμηθειών Μετοχών (IOSCO).

Βασικός σκοπός της επιτροπής ήταν η δημιουργία μιας δέσμης ενιαίων λογιστικών προτύπων κοινώς αποδεκτών από τη διεθνή κοινότητα. Από το 1995 μέχρι το 1998, η IASB ολοκλήρωσε το συμφωνημένο αριθμό προτύπων σύμφωνα με το πλάνο.

Στην διακήρυξη της 30ης Οκτωβρίου 1998 οι υπουργοί οικονομικών και οι διοικητές των κεντρικών τραπεζών του G7 ζήτησαν από το IOSCO (international organization of securities commissions), την IAIS (international association of insurance supervisors) και την Basel committee να καταρτίσουν μια ανασκόπηση των προτύπων που έθεσε η IASB.

1.2 Διαδικασία Έκδοσης ενός Δ.Λ.Π.

Ένα Δ.Λ.Π. είναι το τελικό προϊόν μιας συστηματικής και εντατικής προσπάθειας, που διεξάγεται με συνεργασία ακαδημαϊκών και εκπροσώπων της πράξης, σε διεθνές επίπεδο. Γι' αυτό τα εκδιδόμενα από την I.A.S.B πρότυπα δε στερούνται αφενός του απαραίτητου επιστημονικού κύρους και είναι αφετέρου πρακτικώς εφαρμόσιμα σε διεθνή κλίμακα.

Συνοπτικά, η διαδικασία έκδοσης των Δ.Λ.Π. είναι η παρακάτω:

1. οι κατευθυντήριες επιτροπές επιλέγουν αρχικώς τα σημαντικά, θέματα τα οποία θα υποβληθούν σε λεπτομερειακή μελέτη. Κατόπιν, αφού ληφθούν υπ' όψιν οι απόψεις του συμβουλευτικού συμβουλίου, εκδίδεται ένα σχέδιο για το συγκεκριμένο θέμα.
2. το σχέδιο υποβάλλεται στο συμβούλιο και πρέπει να γίνει δεκτό από τα 2/3 των μελών του, ενώ ζητείται και η γνώμη του συμβουλευτικού συμβουλίου.
3. το εγκεκριμένο από το συμβούλιο σχέδιο διαβιβάζεται για σχολιασμό στα λογιστικά σώματα και στις κυβερνήσεις, στα χρηματιστήρια αξιών, στα κρατικά και άλλα όργανα και στους λοιπούς ενδιαφερόμενους. Αφήνεται επαρκής χρόνος για την κατανόηση και το σχολιασμό του σχεδίου.
4. τα σχόλια και οι προτάσεις που λαμβάνονται επί του σχεδίου επεξεργάζονται από το συμβούλιο και, εφόσον είναι αναγκαίο ορισμένα σημεία του σχεδίου αναθεωρούνται.

5. το αναθεωρημένο σχέδιο πρέπει να εγκριθεί τουλάχιστον από τα 3/4 των μελών του συμβουλίου, προκειμένου να οριστικοποιηθεί και να εκδοθεί το πρότυπο.
6. σε κάποιο από τα προηγούμενα στάδια, το συμβούλιο της I.A.S.B μπορεί να αποφασίσει ότι, για να προωθηθεί η συζήτηση ενός θέματος, ή για να παρέχεται επαρκής χρόνος για να διατυπωθούν απόψεις, πρέπει να εκδίδεται ένα έγγραφο συζήτησης. Ένα τέτοιο έγγραφο προϋποθέτει την αποδοχή της πλειοψηφίας του συμβουλίου.
7. το πρότυπο αρχίζει να εφαρμόζεται από την ημερομηνία που αναφέρεται σ' αυτό.
8. στις προαναφερόμενες ψηφοφορίες κάθε χώρα και κάθε οργανισμός εκπροσωπείται στο συμβούλιο με μια ψήφο.

Το εγκεκριμένο κείμενο κάθε σχεδίου ή προτύπου είναι αυτό που εκδίδεται από την I.A.S.B. στην αγγλική γλώσσα. Τα μέλη είναι υπεύθυνα για την εκπόνηση μεταφράσεων των σχεδίων και των προτύπων στην επίσημη γλώσσα της χώρας τους. Μεμονωμένα, ούτε η I.A.S.B. ούτε οι λογιστές έχουν τη δύναμη να επιβάλλουν διεθνή συμφωνία ή να απαιτήσουν συμμόρφωση προς τα Δ.Λ.Π. Η επιτυχία των προσπαθειών της I.A.S.B εξαρτάται από την αναγνώριση και την υποστήριξη του έργου της από πολλές και διαφορετικές ενδιαφερόμενες ομάδες, που ενεργούν στα όρια της δικής τους δικαιοδοσίας.

Τα μέλη της I.A.S.B πιστεύουν ότι η αποδοχή στις χώρες τους των Δ.Λ.Π. μαζί με τη γνωστοποίηση της εφαρμογής τους, θα αποφέρουν με την πάροδο των ετών, ένα σημαντικό αποτέλεσμα.

Η ποιότητα των οικονομικών καταστάσεων θα βελτιωθεί και θα υπάρξει ένας αυξανόμενος βαθμός συγκρισιμότητας. Επιπλέον, η αξιοπιστία και συνεπώς η χρησιμότητα των οικονομικών καταστάσεων θα επεκταθεί παγκοσμίως (Σακελλής, 2002).

1.3 Διεθνή και Τοπικά

Η νομοθεσία κάθε χώρας ρυθμίζει την έκδοση των οικονομικών καταστάσεων. Η νομοθεσία αυτή περιλαμβάνει τα Λογιστικά Πρότυπα που έχουν δημιουργηθεί από τα διοικητικά όργανα ή και επαγγελματικά λογιστικά σώματα στις αντίστοιχες χώρες.

Πριν την ίδρυση της IASC υπήρχαν συχνά διαφορές τύπου και περιεχομένου μεταξύ των δημοσιευόμενων Λογιστικών Προτύπων των περισσότερων χωρών. Η IASC

λαμβάνει γνώση των σχεδίων ή των Λογιστικών Προτύπων που ήδη έχουν εκδοθεί για κάθε θέμα και υπό το φως μιας τέτοιας γνώσης δημιουργεί ένα Δ.Λ.Π. για παγκόσμια ανακωχή. Ένα από τα αντικείμενα της IASC είναι να εναρμονίσει, όσο το είναι δυνατόν, τα διαφορετικά Λογιστικά Πρότυπα και τις λογιστικές μεθόδους των διαφόρων χωρών.

Για να επιτύχει αυτό το σκοπό της προσαρμογής των υπαρχόντων προτύπων και για να διατυπώσει Δ.Λ.Π. σε νέα θέματα, η IASC επικεντρώνεται στα ουσιώδη. Για το λόγο αυτό προσπαθεί να μην γίνουν τα Δ.Λ.Π. τόσο περίπλοκα, ώστε να μην μπορούν να εφαρμοστούν αποτελεσματικά σε παγκόσμια κλίμακα. Τα Δ.Λ.Π. που εκδίδονται από την IASC αναθεωρούνται συνεχώς, για να εναρμονίζονται με την τρέχουσα πραγματικότητα.

Τα Δ.Λ.Π. που δημοσιεύονται από την IASC δεν υπερισχύουν των τοπικών Προτύπων, δηλαδή των εγχώριων κανόνων της συγκεκριμένης χώρας, που αναφέρονται στην έκδοση των οικονομικών καταστάσεων. Οι υποχρεώσεις των μελών της IASC επικεντρώνονται στη γνωστοποίηση της εφαρμογής των Δ.Λ.Π. από κάθε ουσιώδη άποψη στις περιπτώσεις που τα Δ.Λ.Π. εφαρμόζονται.

Όπου τοπικοί κανόνες απαιτούν παρέκκλιση από τα Δ.Λ.Π., τα τοπικά μέλη της IASC πρέπει να προσπαθήσουν να πείσουν τις αρμόδιες αρχές για τα πλεονεκτήματα της εναρμόνισης με τα Δ.Λ.Π (Σακελλής, 2002).

1.4 Πεδίο Εφαρμογής των Προτύπων

Τα Δ.Λ.Π. επικεντρώνονται στην αντιμετώπιση ουσιωδών θεμάτων και δεν αποσκοπούν στην ρύθμιση επουσιωδών θεμάτων.

Τα Δ.Λ.Π. πρέπει να εφαρμόζονται στο σύνολό τους. Κάθε περιορισμός στην εφαρμογή ενός συγκεκριμένου Δ.Λ.Π. επιτρέπεται μόνο αν η δυνατότητα αυτή αναφέρεται στο δημοσιευμένο κείμενο Προτύπου.

Η εφαρμογή κάθε Προτύπου αρχίζει από την ρητά καθοριζόμενη ημερομηνία στο Πρότυπο και δεν έχει αναδρομική ισχύ, εκτός αν στο Πρότυπο ορίζεται το αντίθετο (Σακελλής, 2002).

1.5 Οφέλη από την εφαρμογή των Δ.Λ.Π.

Τα οφέλη από την εφαρμογή των Δ.Λ.Π. είναι τα ακόλουθα:

- ορθότερη και διαφανέστερη απεικόνιση της οικονομικής καταστάσεως μιας εταιρείας, με αποτέλεσμα τη λήψη ορθολογικότερων αποφάσεων από πλευράς επενδυτών και κατά συνέπεια αποδοτικότερη κατανομή και διοχέτευση των κεφαλαίων μιας οικονομίας.
- διεθνής συγκρισιμότητα των οικονομικών καταστάσεων και το επαγόμενο διεθνές κύρος των εταιρειών που θα εφαρμόζουν τα Δ.Λ.Π. Βέβαια, πρέπει να σημειωθεί ότι η λογιστική ομογενοποίηση δεν εμπεριέχει και τη φορολογική. Επιπρόσθετα, είναι άγνωστος ο αριθμός των ελληνικών επιχειρήσεων, οι οποίες δραστηριοποιούνται διεθνώς, ώστε να χρειάζονται το κύρος που θα απορρέει από την εφαρμογή των προτύπων.
- απόκτηση ορισμένων θεμελιωδών αρχών, με βάση τις οποίες είναι δυνατή η κρίση ή/και η αντίδραση στους επιμέρους νόμους, δηλαδή στην ήδη υπάρχουσα λογιστική, φορολογική, και εμπορική νομοθεσία, αλλά και κάθε μελλοντικό σχετικό νομοθέτημα.

Σταδιακά, οι τοπικές κυβερνήσεις θα αποκτήσουν ένα πρόσθετο φραγμό και έλεγχο κατά την έκδοση νόμων περί της οικονομίας, καθώς αυτοί θα ελέγχονται πλέον και ως προς το σύνταγμα των οικονομικών καταστάσεων. Επομένως, μειώνεται ο βαθμός αυθαιρεσίας των κυβερνήσεων στην έκδοση νόμων, σχετικών με την οικονομική δραστηριότητα (Παπαδόπουλος, 2003).

1.6 Το κύρος των Προτύπων

Μεμονωμένα, ούτε η IASC ούτε το λογιστικό επάγγελμα, έχουν τη δύναμη να επιβάλλουν διεθνή συμφωνία ή να απαιτήσουν συμμόρφωση προς τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα.

Η επιτυχία των προσπαθειών της IASC εξαρτάται από την αναγνώριση και την υποστήριξη του έργου της από πολλές και διαφορετικές ενδιαφερόμενες ομάδες, που ενεργούν μέσα στα όρια της δικής τους δικαιοδοσίας.

Σε πολλές χώρες του κόσμου, το λογιστικό επάγγελμα έχει μια αξιοπρέπεια και θέση, που είναι μεγάλης σημασίας σε αυτές τις προσπάθειες.

Τα μέλη της IASC πιστεύουν ότι η αποδοχή στις χώρες των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων, μαζί με τη γνωστοποίηση της εφαρμογής τους, θα έχουν με τη πάροδο των ετών, ένα σημαντικό αποτέλεσμα. Η ποιότητα των οικονομικών καταστάσεων θα βελτιωθεί και θα υπάρξει ένας αυξανόμενος βαθμός συγκρισιμότητας. Η αξιοπιστία και συνεπώς η χρησιμότητα των οικονομικών καταστάσεων θα επεκταθεί σε όλο τον κόσμο (Σακελλής, 2002).

1.7 Ισχύοντα Δ.Λ.Π.

Το Δ.Λ.Π. 1 (Παρουσίαση των Οικονομικών Καταστάσεων) περιγράφει τη βάση παρουσίασης των οικονομικών καταστάσεων γενικής χρήσης, ώστε να εξασφαλίζεται συγκρισιμότητα τόσο με τις οικονομικές καταστάσεις των προηγούμενων περιόδων της οικονομικής οντότητας όσο και με τις οικονομικές καταστάσεις άλλων οικονομικών οντοτήτων. Θέτει γενικές απαιτήσεις για την παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων, κατευθυντήριες γραμμές για τη δομή τους και τις ελάχιστες απαιτήσεις για το περιεχόμενό τους.

Οι οικονομικές οντότητες εφαρμόζουν αυτό το πρότυπο για την κατάρτιση και την παρουσίαση οικονομικών καταστάσεων γενικής χρήσης σύμφωνα με τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (Δ.Π.Χ.Α.). Σε αυτό το σημείο κρίνεται σκόπιμο να αναφερθεί ότι τα Δ.Π.Χ.Α. είναι πρότυπα και διερμηνείες, που έχουν υιοθετηθεί από το Συμβούλιο των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (Σ.Δ.Λ.Π) και περιλαμβάνουν Δ.Π.Χ.Α., Δ.Λ.Π. και διερμηνείες που δημιουργήθηκαν από την Ε.Ε.Δ.Χ.Α. ή την πρώην Μόνιμη Επιτροπή διερμηνειών (Μ.Ε.Ε). Όταν πρότυπο ή διερμηνεία εφαρμόζεται ειδικώς σε συναλλαγή ή άλλο γεγονός ή περίσταση, η λογιστική πολιτική ή οι λογιστικές πολιτικές που εφαρμόζονται στο στοιχείο αυτό θα προσδιορίζονται με την εφαρμογή του προτύπου ή της διερμηνείας και την εξέταση κάθε σχετικής οδηγίας εφαρμογής εκδοθείσας από το Σ.Δ.Λ.Π. για το πρότυπο ή τη διερμηνεία.

Τα Δ.Π.Χ.Α. θέτουν λογιστικές πολιτικές, που το Σ.Δ.Λ.Π. έχει συμπεράνει ότι καταλήγουν στην κατάρτιση οικονομικών καταστάσεων, που περιέχουν σχετική και αξιόπιστη πληροφόρηση για τις συναλλαγές, άλλα γεγονότα ή περιστάσεις στις οποίες εφαρμόζονται. Οι πολιτικές αυτές δεν είναι απαραίτητο να εφαρμόζονται όταν

η επίδραση της εφαρμογής δεν είναι σημαντική. Ωστόσο, δεν είναι ορθό να γίνονται ή να μη διορθώνονται επουσιώδεις παρεκκλίσεις από τα Δ.Π.Χ.Α., ώστε να επιτευχθεί ιδιαίτερη παρουσίαση της οικονομικής θέσης, της χρηματοοικονομικής επίδοσης ή των ταμιακών ροών της οικονομικής οντότητας.

Το Δ.Λ.Π. 2 (Αποθέματα) έχει ως σκοπό να προδιαγράψει το λογιστικό χειρισμό των αποθεμάτων. Ένα βασικό θέμα της λογιστικοποίησης των αποθεμάτων είναι το ποσό του κόστους, που αναγνωρίζεται ως περιουσιακό στοιχείο και μεταφέρεται σε νέο μέχρι να αναγνωριστούν τα σχετιζόμενα έσοδα. Το πρότυπο παρέχει οδηγίες για τον τρόπο προσδιορισμού του κόστους και την εν συνεχεία αναγνώρισή του ως έξοδο, συμπεριλαμβανομένης οποιασδήποτε υποτίμησης της λογιστικής αξίας μέχρι την καθαρή ρευστοποιήσιμη αξία. Επίσης, παρέχει οδηγίες ως προς τους τύπους προσδιορισμού του κόστους, που χρησιμοποιούνται για την κοστολόγηση των αποθεμάτων.

Το Δ.Λ.Π. 7 (Καταστάσεις ταμιακών ροών) έχει ως σκοπό να απαιτεί την παροχή πληροφοριών, σχετικά με τις ιστορικές μεταβολές στα ταμιακά διαθέσιμα και τα ταμιακά ισοδύναμα μιας οικονομικής οντότητας μέσω της κατάστασης ταμιακών ροών, η οποία κατατάσσει τις ταμιακές ροές της περιόδου σε ροές από λειτουργικές, επενδυτικές και χρηματοδοτικές δραστηριότητες.

Η οικονομική οντότητα θα καταρτίζει μια κατάσταση ταμιακών ροών σύμφωνα με τις απαιτήσεις αυτού του προτύπου και θα την παρουσιάζει ως ένα αναπόσπαστο μέρος των οικονομικών καταστάσεων της για κάθε περίοδο για την οποία παρουσιάζονται οικονομικές καταστάσεις. Αυτό το πρότυπο αντικαθιστά το Δ.Λ.Π. 7 Κατάσταση μεταβολών της χρηματοοικονομικής θέσεως, που είχε εγκριθεί τον Ιούλιο του 1977.

Το Δ.Λ.Π. 8 (Λογιστικές πολιτικές, μεταβολές των λογιστικών εκτιμήσεων και λάθη) έχει ως σκοπό να προδιαγράψει τα κριτήρια για την επιλογή και τη μεταβολή των λογιστικών πολιτικών, μαζί με το λογιστικό χειρισμό και τη γνωστοποίηση των μεταβολών στις λογιστικές πολιτικές, τις λογιστικές εκτιμήσεις και τις διορθώσεις λαθών. Το πρότυπο επιδιώκει να ενισχύσει τη σχετικότητα και την αξιοπιστία των οικονομικών καταστάσεων της οικονομικής οντότητας και τη συγκρισιμότητα των οικονομικών καταστάσεων αυτών σε βάθος χρόνου και με τις οικονομικές καταστάσεις άλλων οικονομικών οντοτήτων. Το συγκεκριμένο πρότυπο εφαρμόζεται στην επιλογή και την εφαρμογή λογιστικών πολιτικών και τη λογιστικοποίηση των μεταβολών στις λογιστικές πολιτικές, τις λογιστικές εκτιμήσεις και τις διορθώσεις λαθών. Οι φορολογικές επιδράσεις των διορθώσεων λαθών προγενέστερων περιόδων

και των αναδρομικών προσαρμογών για την εφαρμογή μεταβολών στις λογιστικές πολιτικές, λογιστικοποιούνται και γνωστοποιούνται σύμφωνα με το Δ.Λ.Π 12 (Φόροι εισοδήματος).

Το Δ.Λ.Π. 10 (Γεγονότα μετά την ημερομηνία του ισολογισμού) έχει ως σκοπό να προδιαγράψει:

α) πότε μια οικονομική οντότητα πρέπει να προσαρμόζει τις οικονομικές καταστάσεις της για γεγονότα μετά την ημερομηνία του ισολογισμού και

β) τις γνωστοποιήσεις που η οικονομική οντότητα πρέπει να παρέχει σχετικά με την ημερομηνία που οι οικονομικές καταστάσεις εγκρίθηκαν για έκδοση και σχετικά με γεγονότα μετά την ημερομηνία του ισολογισμού. Το πρότυπο επίσης απαιτεί ότι η οικονομική οντότητα δεν πρέπει να καταρτίζει τις οικονομικές καταστάσεις της με βάση την συνεχιζόμενη δραστηριότητα (Going Concern), αν γεγονότα μετά την ημερομηνία του ισολογισμού δείχνουν ότι η παραδοχή της συνεχιζόμενης δραστηριότητας δεν είναι ορθή.

Το πρότυπο πρέπει να εφαρμόζεται για τη λογιστικοποίηση και γνωστοποίηση των γεγονότων μετά την ημερομηνία του ισολογισμού.

Το Δ.Λ.Π. 11 (Συμβάσεις κατασκευής) ως σκοπό να καθορίσει το λογιστικό χειρισμό του κόστους και των εσόδων, που σχετίζονται με τις συμβάσεις κατασκευής. Λόγω της φύσης της δραστηριότητας που αναλαμβάνεται στις συμβάσεις κατασκευής, η ημερομηνία κατά την οποία η συμβατική δραστηριότητα αρχίζει και η ημερομηνία που η δραστηριότητα ολοκληρώνεται συνήθως εμπίπτουν σε διαφορετικές λογιστικές περιόδους. Συνεπώς, το βασικό θέμα για τη λογιστική παρακολούθηση των συμβάσεων κατασκευής είναι η κατανομή των συμβατικών εσόδων και του κόστους στις λογιστικές περιόδους κατά τις οποίες εκτελείται το κατασκευαστικό έργο. Το πρότυπο χρησιμοποιεί τα κριτήρια αναγνώρισης που καθιερώνονται στο πλαίσιο για την κατάρτιση και παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων, για να καθορίσει πότε τα συμβατικά έσοδα και το συμβατικό κόστος πρέπει να αναγνωρίζονται ως έσοδα και έξοδα στην κατάσταση λογαριασμού αποτελεσμάτων. Επίσης, παρέχει πρακτική καθοδήγηση για την εφαρμογή αυτών των κριτηρίων (Πηγή : <http://www.gus.gr/pages/ias>).

Το Δ.Λ.Π. 12 (Φόροι Εισοδήματος) έχει ως σκοπό να καθορίσει τον λογιστικό χειρισμό των φόρων εισοδήματος. Το προέχον θέμα στη λογιστική των φόρων εισοδήματος είναι το πώς θα πρέπει να λογιστικοποιηθούν οι τρέχουσες και μελλοντικές φορολογικές συνέπειες από:

α) τη μελλοντική ανάκτηση (τον μελλοντικό διακανονισμό) της λογιστικής αξίας περιουσιακών στοιχείων (υποχρεώσεων) που αναγνωρίζονται στον ισολογισμό μιας οικονομικής οντότητας

β) συναλλαγές και άλλα γεγονότα της τρέχουσας περιόδου που αναγνωρίζονται στις οικονομικές καταστάσεις μιας οικονομική οντότητας.

Το Δ.Λ.Π. 12 εφαρμόζεται για τη λογιστική παρακολούθηση των φόρων εισοδήματος. Για τους σκοπούς του προτύπου, οι φόροι εισοδήματος περιλαμβάνουν όλους τους φόρους που επιβάλλονται στο εσωτερικό και στο εξωτερικό και βασίζονται στα φορολογητέα κέρδη. Οι φόροι εισοδήματος περιλαμβάνουν επίσης φόρους, όπως οι παρακρατούμενοι φόροι, οι οποίοι είναι πληρωτέοι από μία θυγατρική, συγγενή ή κοινοπραξία κατά τη διανομή κερδών προς την αναφέρουσα οικονομική οντότητα. Το πρότυπο δεν ασχολείται με τις μεθόδους της λογιστικής καταχώρισης για τις κρατικές επιχορηγήσεις ή για τις φορολογικές πιστώσεις λόγω επένδυσης. Ωστόσο, καλύπτει τη λογιστική των προσωρινών διαφορών που μπορεί να προκύψουν από τέτοιες επιχορηγήσεις ή από φορολογικές πιστώσεις λόγω επένδυσης.

Το Δ.Λ.Π. 16 (Ενσώματα Πάγια) έχει ως σκοπό να προδιαγράψει το λογιστικό χειρισμό για τα ενσώματα πάγια, ώστε οι χρήστες των οικονομικών καταστάσεων να διακρίνουν τις πληροφορίες, που είναι σχετικές με την επένδυση της οικονομικής οντότητας σε ενσώματα πάγια και τις μεταβολές αυτής της επένδυσης. Πρωταρχικά θέματα στη λογιστική των ενσώματων παγίων αποτελούν η αναγνώριση των περιουσιακών στοιχείων, ο προσδιορισμός της λογιστικής αξίας τους, οι επιβαρύνσεις αποσβέσεων και οι ζημίες αποζημίωσης που πρέπει να αναγνωριστούν σε σχέση με τα στοιχεία αυτά.

Το Δ.Λ.Π. 16 εφαρμόζεται για το λογιστικό χειρισμό των ενσώματων παγίων, εκτός όταν ένα άλλο πρότυπο απαιτεί ή επιτρέπει διαφορετικό λογιστικό χειρισμό.

Το Δ.Λ.Π. 17 (Μισθώσεις) έχει ως σκοπό να προδιαγράψει για τους μισθωτές και τους εκμισθωτές, τις κατάλληλες λογιστικές πολιτικές και γνωστοποιήσεις που πρέπει να εφαρμοσθούν για τις μισθώσεις.

Το Δ.Λ.Π. 18 (Έσοδα) έχει ως σκοπό να προδιαγράψει το λογιστικό χειρισμό των εσόδων, που προκύπτουν από ορισμένους τύπους συναλλαγών και γεγονότων. Βασικό θέμα στη λογιστική των εσόδων αποτελεί ο προσδιορισμός του χρόνου αναγνώρισης του εσόδου. Τα έσοδα αναγνωρίζονται, όταν πιθανολογείται ότι μελλοντικά οικονομικά οφέλη θα εισρεύσουν στην οικονομική οντότητα και αυτά τα οφέλη μπορεί να επιμετρηθούν με αξιοπιστία.

Το Δ.Λ.Π. 19 (Παροχές σε εργαζόμενους) έχει ως σκοπό να προδιαγράψει τη λογιστική και τις γνωστοποιήσεις για παροχές σε εργαζόμενους και απαιτεί η οικονομική οντότητα να αναγνωρίζει:

- α) υποχρέωση, όταν ένας εργαζόμενος έχει παράσχει υπηρεσία με αντάλλαγμα παροχές σε που θα καταβληθούν μελλοντικά και
- β) έξοδο, όταν η οικονομική οντότητα αναλώνει τα οικονομικά οφέλη που προκύπτουν από την υπηρεσία, που παρασχέθηκε από έναν εργαζόμενο με αντάλλαγμα την καταβολή παροχών.

Το Δ.Λ.Π. 20 (Λογιστική των κρατικών επιχορηγήσεων και γνωστοποίηση της κρατικής υποστήριξης) εφαρμόζεται για τη λογιστική παρακολούθηση και γνωστοποίηση των κρατικών επιχορηγήσεων, καθώς και για τη γνωστοποίηση άλλων μορφών κρατικής ενίσχυσης.

Το παρόν πρότυπο δεν ασχολείται με:

- α) τα ειδικά προβλήματα που ανακύπτουν κατά τη λογιστικοποίηση των κρατικών επιχορηγήσεων σε οικονομικές καταστάσεις που αντανάκλουν τις επιδράσεις από τις μεταβολές των τιμών ή σε παρόμοιας φύσης συμπληρωματικές πληροφορίες.
- β) κρατική υποστήριξη που παρέχεται στην οικονομική οντότητα με τη μορφή οφελών, που είναι διαθέσιμα για τον προσδιορισμό του φορολογητέου εισοδήματος ή που προσδιορίζονται ή περιορίζονται βάσει της υποχρέωσης φόρου εισοδήματος (όπως είναι οι φορολογικές απαλλαγές, οι φορολογικές πιστώσεις λόγω επένδυσης, οι πρόσθετες αποσβέσεις και οι μειωμένοι συντελεστές φόρου)
- γ) κρατική συμμετοχή στην ιδιοκτησία της οικονομική οντότητας
- δ) κρατικές επιχορηγήσεις που καλύπτονται από το Δ.Λ.Π. 41 Γεωργία.

Το παρόν πρότυπο εφαρμόζεται για οικονομικές καταστάσεις, που καλύπτουν περιόδους που αρχίζουν την ή μετά την 1η Ιανουαρίου 1984.

Το Δ.Λ.Π. 21 (Οι επιδράσεις μεταβολών των τιμών συναλλάγματος) έχει ως σκοπό να προσδιορίσει τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να συμπεριλαμβάνονται συναλλαγές σε ξένο νόμισμα και εκμεταλλεύσεις στο εξωτερικό στις οικονομικές καταστάσεις μιας οικονομικής οντότητας και τον τρόπο με τον οποίο μετατρέπονται οι οικονομικές καταστάσεις σε νόμισμα παρουσίασης. Πρωταρχικά θέματα είναι η επιλογή της συναλλαγματικής ισοτιμίας και η παρουσίαση των επιδράσεων των μεταβολών των συναλλαγματικών ισοτιμιών στις οικονομικές καταστάσεις.

Το Δ.Λ.Π. 39 εφαρμόζεται σε πολλά παράγωγα σε ξένο νόμισμα και, συνεπώς, αυτά εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του Δ.Λ.Π. 21. Όμως, όσα παράγωγα σε ξένο

νόμισμα δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Δ.Λ.Π. 39 (ήτοι κάποια παράγωγα σε ξένο νόμισμα που ενσωματώνονται σε άλλες συμβάσεις) εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του συγκεκριμένου προτύπου. Εκτός αυτού, το παρόν πρότυπο 24 εφαρμόζεται όταν η οικονομική οντότητα μετατρέπει ποσά που έχουν σχέση με παράγωγα από το νόμισμα λειτουργίας στο νόμισμα παρουσίασης.

Το πρότυπο δεν εφαρμόζεται στη λογιστική αντιστάθμισης στοιχείων σε ξένο νόμισμα, συμπεριλαμβανομένης της αντιστάθμισης καθαρής επένδυσης σε εκμετάλλευση στο εξωτερικό.

Το Δ.Λ.Π. 23 (Κόστος δανεισμού) παρουσιάζεται όπως αντικαταστάθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1260/2008 της Επιτροπής της 10ης Δεκεμβρίου 2008 (Αρχικό κείμενο με τον κανονισμό Ε.Κ αριθ. 1126/2008).

Το κόστος δανεισμού, που μπορεί να σχετίζεται άμεσα με την αγορά, κατασκευή ή παραγωγή ενός περιουσιακού στοιχείου που πληροί τις προϋποθέσεις αποτελεί τμήμα του κόστους του στοιχείου αυτού. Τα λοιπά είδη κόστους δανεισμού αναγνωρίζονται ως έξοδα.

Οι οικονομικές οντότητες εφαρμόζουν το συγκεκριμένο πρότυπο για τη λογιστική παρακολούθηση του κόστους δανεισμού. Το πρότυπο δεν ασχολείται με το πραγματικό ή το τεκμαρτό κόστος κεφαλαίου, συμπεριλαμβανομένου και του προνομιού κεφαλαίου που δεν κατατάσσεται στις υποχρεώσεις.

Το Δ.Λ.Π. 24 (Γνωστοποιήσεις συνδεδεμένων μερών) έχει ως σκοπό να εξασφαλίσει ότι οι οικονομικές καταστάσεις μιας οικονομικής οντότητας εμπεριέχουν τις γνωστοποιήσεις που απαιτούνται προκειμένου να επιστήσουν την προσοχή στο ενδεχόμενο ότι η οικονομική θέση και το κέρδος ή η ζημία της δύνανται να έχουν επηρεαστεί από την ύπαρξη συνδεδεμένων μερών και από τις συναλλαγές και τα ανεξόφλητα υπόλοιπα που αφορούν τα συνδεδεμένα μέρη αυτά.

Το Δ.Λ.Π. 26 (Λογιστικός χειρισμός και παρουσίαση των προγραμμάτων παροχών εξόδου από την υπηρεσία) εφαρμόζεται στις οικονομικές καταστάσεις των προγραμμάτων παροχών εξόδου από την υπηρεσία, όπου καταρτίζονται τέτοιες οικονομικές καταστάσεις. Τα προγράμματα παροχών εξόδου από την υπηρεσία μερικές φορές αναφέρονται με διάφορα άλλα ονόματα, όπως «συνταξιοδοτικά προγράμματα», «προγράμματα συνταξιοδότησης επί ετήσιας βάσης» ή «προγράμματα παροχών εξόδου από την υπηρεσία». Το πρότυπο θεωρεί ότι ένα πρόγραμμα παροχών εξόδου από την υπηρεσία είναι μια αναφέρουσα οντότητα, η οποία παρουσιάζει οικονομικές καταστάσεις, χωριστά από τους εργοδότες των

συμμετεχόντων στο πρόγραμμα. Όλα τα άλλα πρότυπα εφαρμόζονται για τις οικονομικές καταστάσεις των προγραμμάτων παροχών εξόδου από την υπηρεσία, κατά την έκταση που αυτά δεν αντικαθίστανται από το παρόν.

Το Δ.Λ.Π. 27 (Ενοποιημένες και Ατομικές Οικονομικές Καταστάσεις) παρουσιάζεται, όπως τροποποιήθηκε με τον Κανονισμό (Ε.Κ) με αριθ. 494/2009 της Επιτροπής της 3 Ιουνίου 2009 και εφαρμόζεται για την κατάρτιση και παρουσίαση των ενοποιημένων οικονομικών καταστάσεων για όμιλο οικονομικών οντοτήτων που υπάγεται στον έλεγχο μιας μητρικής εταιρείας. Το πρότυπο δεν ασχολείται με μεθόδους λογιστικής για συνενώσεις επιχειρήσεων και τις επιδράσεις τους στην ενοποίηση, συμπεριλαμβανομένης της υπεραξίας που προκύπτει σε μια συνένωση επιχειρήσεων. Ακόμη, εφαρμόζεται στο λογιστικό χειρισμό των επενδύσεων σε θυγατρικές εταιρείες, από κοινού ελεγχόμενες οικονομικές οντότητες και συγγενείς επιχειρήσεις όταν η οικονομική οντότητα επιλέγει να παρουσιάσει ατομικές οικονομικές καταστάσεις ή όταν αυτό επιβάλλεται από τοπικούς κανονισμούς. Το παρόν πρότυπο αντικαθιστά το Δ.Λ.Π. 27 Ενοποιημένες και Ατομικές Οικονομικές Καταστάσεις (όπως αναθεωρήθηκε το 2003).

Το Δ.Λ.Π. 28 (Επενδύσεις σε συγγενείς επιχειρήσεις) εφαρμόζεται για τη λογιστική των επενδύσεων σε συγγενείς επιχειρήσεις

Το Δ.Λ.Π. 29 (Παρουσίαση οικονομικών στοιχείων σε υπερπληθωριστικές οικονομίες) εφαρμόζεται στις οικονομικές καταστάσεις, συμπεριλαμβανομένων των ενοποιημένων οικονομικών καταστάσεων, κάθε οικονομικής οντότητας της οποίας το νόμισμα λειτουργίας είναι νόμισμα μιας υπερπληθωριστικής οικονομίας.

Το Δ.Λ.Π. 31 (Συμμετοχές σε κοινοπραξίες) εφαρμόζεται για το λογιστικό χειρισμό των συμμετοχών σε κοινοπραξίες και την παρουσίαση των περιουσιακών στοιχείων, υποχρεώσεων, εσόδων και εξόδων της κοινοπραξίας στις οικονομικές καταστάσεις των μελών των κοινοπραξιών και των επενδυτών, ανεξάρτητα από τις δομές ή τις μορφές με τις οποίες διεξάγονται οι δραστηριότητες της κοινοπραξίας.

Το Δ.Λ.Π. 32 (Χρηματοοικονομικά Μέσα: Παρουσίαση) έχει ως σκοπό να καθιερώσει αρχές για την παρουσίαση των χρηματοοικονομικών μέσων ως υποχρεώσεις ή ίδια κεφάλαια και για τον συμψηφισμό των χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων και χρηματοοικονομικών υποχρεώσεων. Ισχύει για την κατάταξη των χρηματοοικονομικών μέσων από την προοπτική του εκδότη, ως χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία, χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις και συμμετοχικούς τίτλους και την κατάταξη των σχετικών τόκων, μερισμάτων, ζημιών

και κερδών. και τις συνθήκες υπό τις οποίες τα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία και οι χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις πρέπει να συμψηφίζονται.

Το Δ.Λ.Π. 32 εφαρμόζεται στις συμβάσεις αγοράς ή πώλησης μη χρηματοοικονομικών στοιχείων, που μπορούν να διακανονιστούν συμψηφιστικά τοις μετρητοίς ή με άλλο χρηματοοικονομικό μέσο ή με την ανταλλαγή χρηματοοικονομικών μέσων, σαν να ήταν τα συμβόλαια χρηματοοικονομικά μέσα, με την εξαίρεση συμβάσεων που συνάφθηκαν και συνεχίζουν να κατέχονται για την παραλαβή ή την παράδοση μη χρηματοοικονομικού στοιχείου σύμφωνα με τις αναμενόμενες απαιτήσεις της οικονομικής οντότητας για την αγορά, πώληση ή χρήση. Το Δ.Λ.Π. 33 (Κέρδη ανά μετοχή) έχει ως σκοπό να θεσπίσει αρχές για τον προσδιορισμό και την παρουσίαση των κερδών ανά μετοχή, που θα βελτιώσουν τη σύγκριση των επιδόσεων διαφόρων οικονομικών οντοτήτων κατά την ίδια λογιστική περίοδο που καλύπτουν οι λογιστικές καταστάσεις και μεταξύ διαφορετικών λογιστικών περιόδων της ίδιας οικονομικής οντότητας.

Το Δ.Λ.Π. 34 (Ενδιάμεση χρηματοοικονομική αναφορά) έχει ως σκοπό να προδιαγράψει το ελάχιστο περιεχόμενο μιας ενδιάμεσης οικονομικής αναφοράς και να προδιαγράψει τις αρχές αναγνώρισης και επιμέτρησης στις πλήρεις ή συνοπτικές οικονομικές καταστάσεις για μια ενδιάμεση περίοδο. Η έγκαιρη και αξιόπιστη κατάρτιση ενδιάμεσων οικονομικών εκθέσεων βελτιώνει τη δυνατότητα των επενδυτών, πιστωτών και άλλων να κατανοούν την ικανότητα μιας οικονομικής οντότητας να δημιουργεί κέρδη και ταμιακές ροές, την οικονομική θέση και τη ρευστότητά της.

Το Δ.Λ.Π. 36 (Απομείωση αξίας περιουσιακών στοιχείων) έχει ως σκοπό να προδιαγράψει τις διαδικασίες που εφαρμόζει μια οικονομική οντότητα, για να εξασφαλίσει ότι τα περιουσιακά στοιχεία της απεικονίζονται σε αξία όχι μεγαλύτερη από το ανακτήσιμο ποσό τους.

Το Δ.Λ.Π. 37 (Προβλέψεις, ενδεχόμενες υποχρεώσεις και ενδεχόμενα περιουσιακά στοιχεία) έχει ως σκοπό την εξασφάλιση των ορθών κριτηρίων αναγνώρισης και των βάσεων επιμέτρησης, που εφαρμόζονται για τις προβλέψεις, ενδεχόμενες υποχρεώσεις και ενδεχόμενα περιουσιακά στοιχεία και ότι επαρκείς πληροφορίες γνωστοποιούνται στο προσάρτημα, για να καθιστούν ικανούς τους χρήστες να αντιλαμβάνονται τη φύση, το χρονοδιάγραμμα και το ποσό τους.

Το Δ.Λ.Π. 38 (Άυλα περιουσιακά στοιχεία) έχει ως σκοπό να προδιαγράψει το λογιστικό χειρισμό των άυλων περιουσιακών στοιχείων και να καθορίσει πώς

επιμετράτε η λογιστική αξία των άυλων περιουσιακών στοιχείων και απαιτεί ορισμένες καθορισμένες γνωστοποιήσεις σχετικά με τα άυλα περιουσιακά στοιχεία.

Το Δ.Λ.Π. 38 εφαρμόζεται, μεταξύ άλλων σε δαπάνες δραστηριοτήτων διαφήμισης, εκπαίδευσης, εκκίνησης, έρευνας και ανάπτυξης.

Το Δ.Λ.Π. 39 (Χρηματοοικονομικά μέσα: αναγνώριση και επιμόρφωση) έχει ως σκοπό να καθιερώσει αρχές για την αναγνώριση και την επιμέτρηση χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων, χρηματοοικονομικών υποχρεώσεων και κάποιων συμβολαίων αγοράς ή πώλησης μη χρηματοοικονομικών στοιχείων. Οι απαιτήσεις παρουσίασης πληροφοριών σχετικά με χρηματοοικονομικά μέσα αναφέρονται στο Δ.Λ.Π. Χρηματοοικονομικά μέσα: Παρουσίαση

Το Δ.Λ.Π. 40 (Επενδύσεις σε ακίνητα) έχει ως σκοπό να καθορίσει το λογιστικό χειρισμό των επενδύσεων σε ακίνητα και τις σχετικές γνωστοποιήσεις που απαιτούνται.

Το πρότυπο εφαρμόζεται κατά την αναγνώριση, επιμέτρηση και γνωστοποίηση επενδύσεων σε ακίνητα. Μεταξύ άλλων, το πρότυπο ισχύει για την επιμέτρηση των δικαιωμάτων επί επενδύσεων σε ακίνητα που κατέχονται βάσει μίσθωσης που αντιμετωπίζεται λογιστικά ως χρηματοδοτική στις οικονομικές καταστάσεις του μισθωτή και την επιμέτρηση της επένδυσης σε ακίνητα που παρέχονται στον μισθωτή βάσει λειτουργικής μίσθωσης στις οικονομικές καταστάσεις του εκμισθωτή.

Το Δ.Λ.Π. 41 (Γεωργία) έχει ως σκοπό να προδιαγράψει το λογιστικό χειρισμό και τις γνωστοποιήσεις που αφορούν στη αγροτική δραστηριότητα.

Το Δ.Λ.Π. 41 εφαρμόζεται σε αγροτική παραγωγή που είναι η παραγωγή που συγκεντρώθηκε από τη συγκομιδή των βιολογικών περιουσιακών στοιχείων της οικονομικής οντότητας, μόνο κατά τη στιγμή της συγκομιδής (Πηγή : <http://www.gus.gr/pages/ias>).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 : ΔΙΕΘΝΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΠΡΟΤΥΠΑ

2.1 Ορισμός των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (ΔΛΠ)

Στην προσπάθεια μας να εξηγήσουμε με απλοποιημένο τρόπο τι είναι τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα (ΔΛΠ), θα λέγαμε ότι αποτελούν μια ενιαία δέσμη διεθνών λογιστικών προτύπων υψηλής ποιότητας, τα οποία βοηθούν στην σύνταξη ενοποιημένων χρηματοοικονομικών καταστάσεων, ως ακολούθως:

- Ισολογισμός,
- Κατάσταση Αποτελεσμάτων Χρήσης,
- Κατάσταση μεταβολών Χρηματοοικονομικής θέσης
- Κατάσταση Ταμιακών Ροών
- Επεξηγηματικές Σημειώσεις

Εάν θέλαμε όμως να δώσουμε επίσημο ορισμό θα βασιζόμαστε στο άρθρο 2 του κανονισμού αριθ. 1606/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 19ης Ιουλίου 2002 το οποίο αναφέρει: «Ως Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα νοούνται τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα (ΔΛΠ), τα Διεθνή Πρότυπα χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (ΔΠΧΠ) και οι συναφείς ερμηνείες (ερμηνείες της SIC- ΔΠΧΠ), οι μεταγενέστερες τροποποιήσεις των εν λόγω προτύπων και συναφών ερμηνειών

καθώς και τα μελλοντικά πρότυπα και συναφείς ερμηνείες που θα εκδώσει ή θα δημοσιεύσει στο μέλλον ο Οργανισμός Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (ΟΔΛΠ)».

Ο βασικός σκοπός των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων αναφέρεται στην παράγραφο 4 του κανονισμού 1606/2002: «Ο παρών κανονισμός ενισχύει την ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων στην εσωτερική αγορά και βοηθά τις κοινοτικές εταιρείες να ανταγωνίζονται σε ισότιμη βάση για την εξεύρεση διαθέσιμων χρηματοοικονομικών πόρων τόσο στις κοινοτικές όσο και στις διεθνείς κεφαλαιαγορές».

Αποτέλεσμα της εφαρμογής του κανονισμού είναι η ομαλή και εύρυθμη λειτουργία της κεφαλαιαγοράς, η προστασία του επενδυτικού κοινού και η δημιουργία κλίματος εμπιστοσύνης στις χρηματοπιστωτικές αγορές. Ο παρών κανονισμός στοχεύει στην υιοθέτηση διεθνών λογιστικών προτύπων προκειμένου να εναρμονιστούν οι χρηματοοικονομικές πληροφορίες που παρουσιάζονται από τις εταιρείες. Έτσι θα μπορέσει να εξασφαλισθεί ένα υψηλό επίπεδο διαφάνειας και συγκρισιμότητας των οικονομικών καταστάσεων και, ως εκ τούτου, η αποτελεσματική λειτουργία των κεφαλαιαγορών και της εσωτερικής αγοράς. Συνοπτικά, θα λέγαμε ότι ένα υγιές χρηματοπιστωτικό σύστημα αντικατοπτρίζεται από μια ομαλή και αποδοτική λειτουργία της κεφαλαιαγοράς, που χαίρει διεθνούς αποδοχής μέσα από τα γενικά αποδεκτά λογιστικά πρότυπα.

Επιπλέον, πρέπει να επισημανθεί ότι τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα στοχεύουν στην περιφρούρηση της ανταγωνιστικότητας των κοινοτικών κεφαλαιαγορών. Η επίτευξη αυτού του στόχου απαιτεί την σύγκλιση των προτύπων που χρησιμοποιούνται στην Ευρώπη για την κατάρτιση των οικονομικών καταστάσεων, με διάφορα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, που θα μπορούν να χρησιμοποιηθούν παγκοσμίως για τις διασυνοριακές συναλλαγές ή την εισαγωγή σε χρηματιστηριακή αγορά οπουδήποτε στον κόσμο (*Πέττας Κωνσταντίνος*).

Εν κατακλείδι, θα μπορούσατε να πούμε ότι η ουσία της αποστολής των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων είναι η καθοριστική και ουσιαστική συμβολή τους σε μια πραγματική και αμερόληπτη απεικόνιση της χρηματοοικονομικής κατάστασης και των αποτελεσμάτων μιας επιχείρησης κατά την εφαρμογή τους (*Barth Mary*).

2.2 Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την υιοθέτηση και την εφαρμογή των ΔΛΠ στη χώρα μας.

Σύμφωνα με τον κανονισμό του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (N.2190/1920) θα μελετήσουμε τις ισχύουσες νομοθεσίες για τα πρότυπα αυτά στη χώρα μας.

Άρθρο1 – Στόχος

Ο παρών κανονισμός στοχεύει στην υιοθέτηση και τη χρήση διεθνών λογιστικών προτύπων στην Κοινότητα προκειμένου να εναρμονιστούν οι χρηματοοικονομικές πληροφορίες που παρουσιάζονται από τις εταιρείες που αναφέρονται στο άρθρο 4, ούτως ώστε να εξασφαλισθεί ένα υψηλό επίπεδο διαφάνειας και συγκρισιμότητας των οικονομικών καταστάσεων και ως εκ τούτου η αποτελεσματική λειτουργία των κεφαλαιαγορών της Κοινότητας και της εσωτερικής αγοράς.

Άρθρο 2 - Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού ως διεθνή λογιστικά πρότυπα νοούνται τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα (ΔΛΠ), τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (ΔΛΧΠ) και οι συναφείς ερμηνείες (ερμηνείες της ΔΛΧΠ), οι μεταγενέστερες τροποποιήσεις των εν λόγω προτύπων και συναφών ερμηνειών καθώς και τα μελλοντικά πρότυπα και συναφείς ερμηνείες που θα εκδώσει ή θα δημοσιεύσει στο μέλλον ο Οργανισμός Διεθνών Λογιστικών Προτύπων(ΟΔΛΠ).

Άρθρο 3 – Υιοθέτηση και χρήση διεθνών λογιστικών προτύπων

1. Σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφος 2, η απόφαση ως προς τη δυνατότητα εφαρμογής στην Κοινότητα διεθνών λογιστικών προτύπων λαμβάνεται από την Επιτροπή.
2. Τα διεθνή λογιστικά πρότυπα μπορούν να υιοθετηθούν μόνον εφόσον:
  - Δεν είναι αντίθετα προς την αρχή του άρθρου 2 παράγραφος 3 της οδηγίας 78/660/ΕΟΚ και του άρθρου 16 παράγραφος 3 της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ, και προάγουν το ευρωπαϊκό δημόσιο συμφέρον και

- Πληρούν τα κριτήρια της κατανοησιμότητας, της συνάφειας, της αξιοπιστίας και της συγκρισιμότητας που απαιτούνται για την χρηματοοικονομική πληροφόρηση που είναι αναγκαία για τη λήψη οικονομικών αποφάσεων και την αξιολόγηση της επιστασίας διαχείρισης.
3. Τα υιοθετούμενα διεθνή λογιστικά πρότυπα δημοσιεύονται εξ ολοκλήρου σε καθεμιά από τις επίσημες γλώσσες της Κοινότητας, υπό τύπον Κανονισμού της Επιτροπής, στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Άρθρο 4 – Ενοποιημένοι λογαριασμοί εισηγμένων στο χρηματιστήριο εταιριών

Για κάθε οικονομικό έτος που αρχίζει την 1^η Ιανουαρίου 2005 και εφεξής, οι εταιρείες που διέπονται από το δίκαιο ενός κράτους μέλους καταρτίζουν τους ενοποιημένους λογαριασμούς τους σύμφωνα με τα διεθνή λογιστικά πρότυπα που υιοθετούνται βάσει της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφος , εάν κατά την ημερομηνία κλεισίματος του ισολογισμού τους, οι τίτλοι τους είναι δεκτοί προς διαπραγμάτευση σε οργανωμένη αγορά οποιουδήποτε κράτους μέλους κατά την έννοια του άρθρου 1 σημείο 13 της οδηγίας 93/22ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10^{ης} Μαΐου 1993, σχετικά με τις επενδυτικές υπηρεσίες στον τομέα των κινητών αξιών.

Άρθρο 5 – Δυνατότητες όσον αφορά τους ετήσιους λογαριασμούς και τις μη εισηγμένες στο χρηματιστήριο εταιρείες

Τα κράτη μέλη δύναται να επιτρέπουν ή να υποχρεώνουν:

- Τις εταιρείες που αναφέρονται στο άρθρο 4 να καταρτίζουν τους ετήσιους λογαριασμούς τους.
- Τις άλλες εταιρείες, πλην εκείνων που αναφέρονται στο άρθρο 4, να καταρτίζουν τους ενοποιημένους ή / και ετήσιους λογαριασμούς τους, σύμφωνα με τα διεθνή λογιστικά πρότυπα που υιοθετούνται βάσει της διαδικασίας προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφος 2.

Άρθρο 6 – Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από μια κανονιστική επιτροπή λογιστικών θεμάτων αναφερόμενη στο εξής ως "επιτροπή".

Οσάκις γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, ισχύουν τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρούμενων των διατάξεων του άρθρου 8 της ίδιας απόφασης.

2. Η προθεσμία η οποία ορίζεται στο άρθρο 5 παράγραφος 6 της απόφασης 1999/468/ΕΚ καθορίζεται σε 3 μήνες.

3. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.

Άρθρο 7 – Ενημέρωση και συντονισμός

1. Η Επιτροπή διατηρεί τακτικές επαφές με την επιτροπή σχετικά με την πρόοδο των δρομολογούμενων προγραμμάτων του ΟΔΛΠ και τα τυχόν σχετικά έγγραφα που εκδίδονται από τον ΟΔΛΠ προκειμένου να συντονίζει τις θέσεις και να διευκολύνει τις συζητήσεις σχετικά με την υιοθέτηση προτύπων που ενδέχεται να προκύψουν από τα εν λόγω προγράμματα και έγγραφα.

2. Η Επιτροπή ενημερώνει δεόντως και εγκαίρως την επιτροπή για την πρόθεσή της να μην προτείνει την υιοθέτηση του συγκεκριμένου προτύπου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 : ΔΙΕΘΝΗ ΠΡΟΤΥΠΑ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ (Δ.Π.Χ.Α.)

3.1 Γενική περιγραφή των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (Δ.Π.Χ.Α)

Τα κυρίαρχα λογιστικά πρότυπα που έχουν ευρεία εφαρμογή στην παγκόσμια οικονομία, είναι τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (Δ.Π.Χ.Α.), (International Financial Reporting Standards, I.F.R.S.) και τα Αμερικανικά Λογιστικά Πρότυπα (US GAAP) τα οποία, παρά τις ομοιότητές τους σε ότι αφορά στις θεμελιώδεις αρχές που τα διέπουν, σε αρκετές περιπτώσεις διαφέρουν μεταξύ τους. Οι ρυθμιστικοί φορείς των δύο αυτών προτύπων, το I.A.S.B που είναι αρμόδιο για τα Δ.Π.Χ.Α και το αντίστοιχο Financial Accounting Standards Board (F.A.S.B.) των US GAAP έχουν συμφωνήσει, εδώ και αρκετά χρόνια, σε μια κοινή προσπάθεια για τον περιορισμό αυτών των διαφορών. Πρόσφατα, οι δύο αυτοί φορείς επαναβεβαίωσαν τη θέλησή τους για την ανάπτυξη και υλοποίηση υψηλής ποιότητας κοινών λογιστικών προτύπων, τα οποία θα προάγουν τη συνέπεια, τη συγκρισιμότητα και τη λειτουργικότητα των οικονομικών καταστάσεων, βοηθώντας με τον τρόπο αυτόν την παγκόσμια αγορά να «κινηθεί» με περισσότερη αποτελεσματικότητα.

Ορισμένα από τα βασικά χαρακτηριστικά πάνω στα οποία έχουν δομηθεί τα Δ.Π.Χ.Α. είναι τα παρακάτω:

- Ακριβοδίκαιη παρουσίαση, η οποία επιτυγχάνεται με την πλήρη συμμόρφωση στις αρχές όλων των προτύπων. Ακόμη και αν στις σημειώσεις επί των οικονομικών καταστάσεων υπάρχει αναφορά ότι χρησιμοποιήθηκαν διαφορετικές πολιτικές, από τις προβλεπόμενες από τα Δ.Π.Χ.Α., το πρόβλημα της μη συμμόρφωσης δεν αντιμετωπίζεται και κατ' επέκταση αυτές οι οικονομικές καταστάσεις δε θεωρούνται ακριβοδίκαιες. Σημειώνεται ότι, κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις και εφόσον η εφαρμογή μερικών προτύπων, για ορισμένους λόγους, οδηγεί σε στρεβλή παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων, επιτρέπεται η παρέκκλιση στην εφαρμογή τους, υπό την προϋπόθεση ότι γνωστοποιούνται στις σημειώσεις οι λόγοι που οδήγησαν στην παρέκκλιση, ενώ παράλληλα πρέπει να παρουσιάζεται η επίδραση στα στοιχεία των οικονομικών καταστάσεων, από την παρέκκλιση αυτή.
- Συνεχιζόμενη δραστηριότητα. Οι οικονομικές καταστάσεις καταρτίζονται στη βάση της συνεχιζόμενης δραστηριότητας της οικονομικής μονάδας, εκτός εάν η διοίκηση προτίθεται να τη ρευστοποιήσει ή έχει σχέδια παύσης της δραστηριότητας της οικονομικής μονάδας, εκουσίως ή ακουσίως.
- Αρχή των δεδουλευμένων εσόδων-εξόδων. Οι λογιστικοί χειρισμοί, σε κάθε περίπτωση, εφαρμόζονται στη βάση της αρχής των δεδουλευμένων εσόδων - εξόδων, γεγονός που ουσιαστικά σημαίνει ότι τα έσοδα και τα έξοδα λογίζονται στη χρήση που αυτά αφορούν, ανεξάρτητα από το χρόνο είσπραξης - πληρωμής τους.
- Ομοιομορφία παρουσίασης. Η εμφάνιση των στοιχείων στις οικονομικές καταστάσεις, παραμένει η ίδια από περίοδο σε περίοδο και δεν επιτρέπεται να μεταβάλλονται, εκτός ορισμένων εξαιρετικών περιπτώσεων (π.χ. αλλαγή στις δραστηριότητες της οικονομικής μονάδας) και εφόσον οι αλλαγές αυτές οδηγούν αντικειμενικά σε ορθότερη και πιο αξιόπιστη πληροφόρηση.
- Σημαντικότητα. Παρόλο που ο όρος «σημαντικότητα» δεν προσδιορίζεται ποσοτικά, θεωρείται ότι σημαντικά είναι στοιχεία ή γεγονότα, των οποίων η παράλειψη ή η λανθασμένη παρουσίαση, θα μπορούσε να οδηγήσει τους χρήστες των οικονομικών καταστάσεων σε λανθασμένες αποφάσεις.

- Συμψηφισμός. Δεν επιτρέπεται ο συμψηφισμός στοιχείων ενεργητικού - παθητικού, εσόδων - εξόδων, κερδών- ζημιών, εκτός από τις περιπτώσεις που οι συμψηφισμοί επιτρέπονται από πρότυπα ή διερμηνείες.
- Συγκριτική πληροφόρηση. Οι οικονομικές καταστάσεις πρέπει να είναι διαχρονικά συγκρίσιμες, προκειμένου να παρέχεται η δυνατότητα στους χρήστες να εκτιμούν τις τάσεις και να προβαίνουν σε προβλέψεις για το μέλλον. Ως εκ τούτου, στις οικονομικές καταστάσεις απεικονίζονται, σε δύο τουλάχιστον στήλες, τα κονδύλια της τρέχουσας και της προηγούμενης χρήσης. Σημειώνεται ότι, εφόσον επιτρέπεται από τα πρότυπα ή τις διερμηνείες, μπορεί να γίνει παρέκκλιση από την προηγούμενη περίοδο αναφοράς.

Τα βασικά σημεία, στα οποία πλεονεκτούν οι οικονομικές καταστάσεις που συντάσσονται με βάση τα Δ.Π.Χ.Α. είναι τα παρακάτω:

Σαφήνεια.

Μέσω των οικονομικών καταστάσεων των Δ.Π.Χ.Α., παρέχονται εκτενείς πληροφορίες για τις δραστηριότητες, τα περιουσιακά στοιχεία, τις υποχρεώσεις, τις συναλλαγές, τους ενυπάρχοντες κινδύνους και τους τρόπους με τους οποίους οι 55 διοικήσεις των οικονομικών μονάδων αντιμετωπίζουν τους κινδύνους αυτούς. Οι πληροφορίες αυτές παρουσιάζονται με κατάλληλα οργανωμένο τρόπο, έτσι ώστε να είναι σαφείς και να γίνονται εύκολα κατανοητές, δημιουργώντας μια ιδιαίτερα «φιλική» επικοινωνία, μεταξύ των διοικήσεων των οικονομικών μονάδων που παρέχουν τις πληροφορίες αυτές και των χρηστών, προσφέροντάς τους τη δυνατότητα να εκτιμούν τα προγενέστερα, τα παρόντα και τα μελλοντικά οικονομικά γεγονότα και να λαμβάνουν τις καλύτερες δυνατές αποφάσεις.

Αξιοπιστία.

Τα Δ.Π.Χ.Α. είναι ένα σύνολο λογιστικών αρχών και κανόνων, με την πλήρη και πιστή εφαρμογή των οποίων εξασφαλίζεται η διαφάνεια και η αξιοπιστία των οικονομικών καταστάσεων, καθώς τα οικονομικά μεγέθη και οι σχετικές πληροφορίες αποτυπώνονται με πληρότητα και ορθότητα, αποκαλύπτοντας την ουσία που βρίσκεται «πίσω από τους αριθμούς».

Συγκρισιμότητα.

Τα παρεχόμενα από τα Δ.Π.Χ.Α. οικονομικά στοιχεία είναι στατικά και διαχρονικά συγκρίσιμα μεταξύ των οικονομικών μονάδων, ανεξάρτητα από τις χώρες στις οποίες αυτές είναι εγκατεστημένες.

3.2 Πλεονεκτήματα των Δ.Π.Χ.Α.

Η υιοθέτηση των Δ.Π.Χ.Α. ωφελεί τόσο τις ίδιες τις οικονομικές μονάδες όσο και τους επενδυτές, καθόσον αυξάνουν το επίπεδο εμπιστοσύνης τους στις πληροφορίες που περιέχονται στις οικονομικές καταστάσεις. Τα πλεονεκτήματα των Δ.Π.Χ.Α. είναι τα ακόλουθα:

- βελτίωση της ικανότητας των επενδυτών να λαμβάνουν επενδυτικές αποφάσεις, ενώ παράλληλα οι οικονομικές μονάδες έχουν αυξημένη δυνατότητα πρόσβασης στις διεθνείς αγορές, με μειωμένο κόστος απόκτησης κεφαλαίων.
- στις πολυεθνικές οικονομικές μονάδες, μειώνεται το κόστος για τη σύνταξη των ενοποιημένων οικονομικών καταστάσεων, καθόσον η εφαρμογή από το σύνολο των εταιρειών του ομίλου ομοιόμορφων προτύπων, ανεξαρτήτως χώρας εγκατάστασης, μειώνει σημαντικά το χρόνο σύνταξής τους.
- εναρμόνιση των αναγκών εσωτερικής και εξωτερικής πληροφόρησης της ίδιας οικονομικής μονάδας, καθόσον η δημιουργία ποιοτικής λογιστικής «γλώσσας», απλουστεύει τη διαδικασία παραγωγής οικονομικών πληροφοριών, με αποτέλεσμα τη βελτίωση των συστημάτων διοικητικής πληροφόρησης και τον περιορισμό του κόστους παραγωγής αυτών των πληροφοριών.

Όπως είναι γνωστό, τα λογιστικά πρότυπα που ισχύουν στην Ελλάδα προβλέπονται από το Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο (Ε.Γ.Λ.Σ.) και το νόμο 2190/1920. Τα πρότυπα αυτά σε αρκετές περιπτώσεις διαφέρουν σημαντικά από τα αντίστοιχα Δ.Π.Χ.Α. Στην εφαρμογή αυτών των προτύπων υποχρεούται το σύνολο των κεφαλαιουχικών οικονομικών μονάδων, που είναι εγκατεστημένες στην Ελλάδα, εκτός βέβαια των όσων εφαρμόζουν υποχρεωτικά τα Δ.Π.Χ.Α., αλλά και αυτών που έχουν επιλέξει την προαιρετική εφαρμογή τους (Πηγή : <http://www.economics.gr>).

Σε αυτό το σημείο πρέπει να τονιστεί ότι εκτός από την υποχρεωτική εφαρμογή των Δ.Π.Χ.Α. που έχει επιβληθεί από το νόμο, παρέχεται η επιλεκτική δυνατότητα εφαρμογής τους και στις υπόλοιπες οικονομικές μονάδες. Εκτιμάται ότι αργά ή

γρήγορα η υποχρέωση αυτή θα επεκταθεί και στις εκτός χρηματιστηριακής αγοράς οικονομικές μονάδες, έτσι ώστε τα Δ.Π.Χ.Α. να αντικαταστήσουν τα εθνικά λογιστικά πρότυπα.

Σχετικά με την υποχρεωτική και την προαιρετική εφαρμογή των Δ.Π.Χ.Α., δόθηκαν ειδικές διευκρινίσεις με τη Λογιστική Οδηγία 0002/060825. Σύμφωνα με αυτήν την οδηγία, η οικονομική οντότητα που εφαρμόζει τα Δ.Π.Χ.Α. υποχρεωτικά, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 134 του ν. 2190/1920, και η οποία παύει να έχει την υποχρέωση αυτή, εξακολουθεί να έχει την υποχρέωση σύνταξης και δημοσιοποίησης των οικονομικών καταστάσεων με βάση τα Δ.Π.Χ.Α. και για τη διαχειριστική χρήση εντός της οποίας, έπαυσε η υποχρέωσή της για την εφαρμογή των προτύπων. Στην περίπτωση, που σε αυτή τη διαχειριστική χρήση δε ληφθεί απόφαση περί προαιρετικής εφαρμογής των Δ.Π.Χ.Α., στο μέλλον τεκμαίρεται ότι η οικονομική οντότητα δε θα εφαρμοστεί τα Δ.Π.Χ.Α. Η οικονομική οντότητα, που εφαρμόζει τα Δ.Π.Χ.Α., προαιρετικά με απόφαση της γενικής συνέλευσης των μετόχων ή εταίρων της, για συγκεκριμένη κάθε φορά χρονική περίοδο των πέντε ή περισσότερων συνεχών διαχειριστικών χρήσεων (σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 134 του ν. 2190/1920), και η οποία εντός της εκάστοτε ελαχίστης ή της αποφασισμένης μεγαλύτερης χρονικής περιόδου εφαρμογής των Δ.Π.Χ.Α., δεν ανανεώσει με απόφαση της γενικής συνέλευσης, την προαιρετική εφαρμογή των προτύπων για μία επιπλέον πενταετία ή μεγαλύτερη χρονική περίοδο ή επ'άοριστο, τεκμαίρεται ότι θα διακόψει την εφαρμογή τους, μετά το τέλος της αποφασισθείσας χρονικής περιόδου εφαρμογής.

Η υιοθέτηση των Δ.Π.Χ.Α. από την Ε.Ε (καν. 1606/2002) για τις δημοσίου ενδιαφέροντος οικονομικές οντότητες, δημιουργεί τεκμήριο ότι η χρηματοοικονομική πληροφόρηση, που βασίζεται στα Δ.Π.Χ.Α., είναι επαρκέστερη αυτής, που βασίζεται σε εθνικά λογιστικά πρότυπα. Κατά συνέπεια, η μετάβαση από τα Δ.Π.Χ.Α. στα ελληνικά λογιστικά πρότυπα, συνεπάγεται χρηματοοικονομική πληροφόρηση χαμηλότερης ποιότητας, ιδιαίτερα στην περίπτωση εφαρμογής ελληνικών λογιστικών προτύπων, όπου η πρακτική εφαρμογή τους είναι έντονα επηρεασμένη από φορολογικούς κανόνες, οι οποίοι έχουν ως κύριο αντικείμενο τον προσδιορισμό της φορολογητέας ύλης και όχι την εύλογη παρουσίαση της περιουσιακής κατάστασης και των αποτελεσμάτων των οικονομικών οντοτήτων.

Τόσο τα Δ.Π.Χ.Α. όσο και τα ελληνικά λογιστικά πρότυπα, τα οποία θεωρούνται εναρμονισμένα με τις ευρωπαϊκές λογιστικές οδηγίες απαιτούν την παρουσίαση

συγκριτικών στοιχείων, ως ουσιώδους χαρακτηριστικού της χρηματοοικονομικής πληροφόρησης. Συγκριτική πληροφόρηση βασισμένη σε διαφορετικά λογιστικά πρότυπα έρχεται σε αντίθεση με το σκοπό της και πιθανόν να αποβεί παραπλανητική. Βέβαια, η παράθεση συγκριτικών στοιχείων συνεπάγεται κόστος προσδιορισμού αυτών και επανελέγχου ήδη ελεγμένων οικονομικών καταστάσεων, εκτός του κόστους παραγωγής χρηματοοικονομικής πληροφόρησης και μάλιστα χαμηλότερης ποιότητας (*Λογιστική Οδηγία 0002/060825*).

Από τα παραπάνω είναι προφανές ότι οι ωφέλειες από την εφαρμογή των Δ.Π.Χ.Α. δεν αφορούν μόνο στις οικονομικές μονάδες στις οποίες ο νόμος τα επιβάλλει, αλλά και στις αντίστοιχες, κυρίως, μεγάλου και μεσαίου μεγέθους οικονομικές μονάδες, καθόσον η εφαρμογή τους, βελτιώνει και αναπτύσσει την επικοινωνία μεταξύ των διοικήσεων με τους μετόχους και τους υποψήφιους επενδυτές, διευρύνοντας παράλληλα το έδαφος για πρόσβαση στη διεθνή αγορά κεφαλαίου (π.χ. εξεύρεση επενδυτών, απόκτηση δανειακών κεφαλαίων με ανταγωνιστικό κόστος) (*Πηγή : <http://www.economics.gr>*).

3.3 Προβλήματα κατά τη διαδικασία μετάβασης στα Δ.Π.Χ.Α.

Τα Δ.Π.Χ.Α. επιλύουν παλαιά προβλήματα αλλά παράλληλα δημιουργούν νέες ανάγκες, τις οποίες οι διοικήσεις των οικονομικών μονάδων καλούνται να αντιμετωπίσουν. Παρατηρήθηκαν προβλήματα στη μετάβαση, όπως ήταν αναμενόμενο λόγω, κυρίως, των σημαντικών διαφορών μεταξύ των ελληνικών λογιστικών προτύπων και των Δ.Π.Χ.Α. οι κυριότερες των οποίων είναι οι εξής:

- λογιστικοποίηση και αποτίμηση ενσωμάτων ακινητοποιήσεων και άυλων περιουσιακών στοιχείων απομείωσης αξίας περιουσιακών στοιχείων - χρηματοοικονομικών μέσων - παροχών σε εργαζόμενους - αναβαλλόμενης φορολογίας - χρηματοοικονομικών μισθώσεων.
- ανάλυση πληροφοριών στις σημειώσεις των οικονομικών καταστάσεων.
- οικονομικές πληροφορίες κατά τομέα.

Λαμβάνοντας υπ' όψιν ότι τα στελέχη των οικονομικών τμημάτων δεν ήταν πλήρως εξοικειωμένα με αυτές τις έννοιες, δε μπόρεσαν να ανταποκριθούν άμεσα στις νέες ανάγκες, με αποτέλεσμα να καθυστερήσει η πλήρης εφαρμογή των Δ.Π.Χ.Α.

Ορισμένα εμπόδια-προϋποθέσεις ευρείας αποδοχής των Δ.Π.Χ.Α./Δ.Λ.Π. αναφέρονται στο πλαίσιο της παύσης λειτουργίας δύο παράλληλων λογιστικών συστημάτων, το ελληνικό και το διεθνές, τα οποία είναι τα ακόλουθα:

1. η απλούστευση των Δ.Π.Χ.Α./Δ.Λ.Π., χωρίς αυτό να σημαίνει μεταβολή των αρχών τους και ιδίως της αρχής μέτρησης όπως της εύλογης αξίας, αλλά απλοποίηση και μείωση του βαθμού αναλυτικής πληροφόρησης. Οι μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις δεν έχουν τη δυνατότητα συγγραφής πολυσέλιδων κειμένων και πινάκων, χωρίς να υπάρχει και σημαντικός λόγος εκτεταμένων αποκαλύψεων, που είναι αναγκαίες στις μεγάλες, πολύ μεγάλες και πολύπλοκες επιχειρήσεις.

2. η εκπαίδευση, όχι του ευκαιριακού χαρακτήρα, που απευθύνονται κυρίως σε όσους προσδοκούν ένα πρόσθετο «επαγγελματικό εφόδιο», αλλά εκπαιδεύοντας τη μεγάλη πλειοψηφία των λογιστών, που θα εφαρμόσουν τα πρότυπα.

3. η σταθερότητα των Δ.Π.Χ.Α. Στην προσπάθεια να καλύψουν τις σύγχρονες πολύπλοκες και διαρκώς εξελισσόμενες επιχειρηματικές κινήσεις και δομές, σε παγκόσμιο επίπεδο και ταυτόχρονα να συγκλίνουν με εθνικά λογιστικά πρότυπα και κυρίως με τα αμερικάνικα, τα Δ.Π.Χ.Α. αναθεωρούνται και συμπληρώνονται συχνά.

Αυτό αποτελεί ανασταλτικό παράγοντα εφαρμογής σε ευρεία βάση και ιδίως σε μικρές επιχειρήσεις. Αντίθετα, πιθανώς με την κοινή αίσθηση, τα Δ.Π.Χ.Α./Δ.Λ.Π. δεν αποτελούν ένα τέλειο κατασκεύασμα. Το ότι για παράδειγμα η διοίκηση κάθε εταιρείας δεν υποχρεούται, όπως συμβαίνει στις Η.Π.Α και στην Αγγλία (μέσω management discussion), να επεξηγεί τα νούμερα και να περιγράφει τα στρατηγικά πλάνα ή τα σχέδια για την αντιμετώπιση κινδύνων ή προβλημάτων, αφαιρεί ποιότητα από την εξωτερική πληροφόρηση, που είναι και το κυρίως ζητούμενο των Δ.Λ.Π., ενώ ταυτόχρονα αποκρύπτονται οι ευθύνες των διοικήσεων.

Η εισαγωγή των Δ.Λ.Π. σε πλατύτερη βάση δε σημαίνει αυτόματη και άνευ προσπάθειας βελτίωση της πληροφόρησης. Υπάρχουν τεράστιες διαφορές ποιότητας των οικονομικών καταστάσεων κατά Δ.Λ.Π. ανάμεσα στις εταιρείες, που συνήθως αντανακλούν και τη διαφορά ποιότητας σε όλους τους υπόλοιπους επιχειρηματικούς τομείς. Είναι πρόκληση για την κάθε εταιρεία, πόσο μάλλον για τις μικρότερου μεγέθους, το άλμα ποιότητας, που καλούνται να επιχειρήσουν με τις οικονομικές καταστάσεις, οι οποίες μέχρι σήμερα αντιμετωπίζονται μόνο ως υπόθεση του λογιστή. Αναμφισβήτητα, η υιοθέτηση και η εφαρμογή των Δ.Λ.Π. συνιστά μια μεγάλη «διαρθρωτική» αλλαγή, που θα ωφελήσει πολλαπλώς τις εισηγμένες επιχειρήσεις, το

χρηματιστήριο και γενικότερα την ελληνική οικονομία. Ξεστόσο αποτελεί μια πολύ δύσκολη και πολύπλοκη προσπάθεια, η οποία σε κάθε περίπτωση απαιτεί μεγάλη προετοιμασία (Μαρκάζος, 2006).

3.4 Αποτελέσματα της εφαρμογής των Δ.Π.Χ.Α.

Με βάση την αξιολόγηση των διαθέσιμων στοιχείων μέχρι το 2006, επιτυχημένη κρίνεται η εφαρμογή των Δ.Π.Χ.Α. από 8.000 και πλέον επιχειρήσεις της Ε.Ε. Εντούτοις, προκειμένου να επιτευχθεί συνέπεια και συγκρισιμότητα σε όλες τις πτυχές των χρηματοοικονομικών καταστάσεων απαιτείται πολύ έργο, ενώ είναι ορατός ο κίνδυνος παράβλεψης κρίσιμων πληροφοριών, λόγω του μεγάλου όγκου των απαιτούμενων στοιχείων. Στο συμπέρασμα αυτό, μεταξύ άλλων, καταλήγει η περιοδική έκθεση της Ernst & Young για τα Δ.Π.Χ.Α. Η έκθεση βασίζεται στην επισκόπηση των χρηματοοικονομικών καταστάσεων για το οικονομικό έτος 2005 σε 65 από τις μεγαλύτερες (βάσει κεφαλαιοποίησης) επιχειρήσεις παγκοσμίως που εφαρμόζουν τα Δ.Π.Χ.Α. Στόχος είναι η διερεύνηση των τάσεων και εξελίξεων που εμφανίστηκαν κατά τον πρώτο χρόνο της εφαρμογής των Δ.Π.Χ.Α. σε επιχειρήσεις της Ε.Ε. και της ενσωμάτωσής τους στα εθνικά λογιστικά πρότυπα άλλων χωρών, όπως η Αυστραλία.

Ύστερα από ανάλυση χρηματοοικονομικών καταστάσεων, τα σημαντικά ζητήματα, σύμφωνα με την Ernst & Young, στα οποία αποδίδεται η έλλειψη συνέπειας και συγκρισιμότητας είναι τα εξής:

- πολλές οικονομικές καταστάσεις βάσει Δ.Π.Χ.Α. διακρίνονται από μια ισχυρή εθνική ταυτότητα. Η κύρια επίδραση των Δ.Π.Χ.Α. ήταν στον τρόπο με τον οποίο μια επιχείρηση αναγνωρίζει, αποτιμά και γνωστοποιεί την κάθε μία πληροφορία και όχι στον τρόπο παρουσίασης των αποτελεσμάτων. Κάποιες επιχειρήσεις έχουν υιοθετήσει μια προσέγγιση που ελαχιστοποιεί τις αλλαγές σε σχέση με τα προηγούμενα εθνικά πρότυπα, περιορίζοντας, για παράδειγμα, τη δυνατότητα διενέργειας συγκρίσεων σε επίπεδο κλάδου.
- εξαιτίας κενών και ανακολουθιών στα ίδια τα Δ.Π.Χ.Α. καθώς και της απουσίας λογιστικής καθοδήγησης προσανατολισμένης στις ανάγκες του κάθε κλάδου, η εφαρμογή τους εμπλέκει σε υψηλό βαθμό υποκειμενικές κρίσεις

στην επιλογή και στην εφαρμογή των σχετικών λογιστικών χειρισμών, στοιχείο το οποίο αποβαίνει εις βάρος της συνέπειας και της συγκρισιμότητας.

- οι επιχειρήσεις δεν έχουν πεισθεί ότι η οικονομική πληροφόρηση που παρέχεται βάσει Δ.Π.Χ.Α. είναι επαρκής ή και σε ορισμένες περιπτώσεις κατάλληλη για να επικοινωνήσουν την απόδοσή τους στην αγορά.
- οι οικονομικές καταστάσεις που βασίζονται στα Δ.Π.Χ.Α. είναι πολύ πιο σύνθετες από αυτές που στηρίζονται σε εθνικά λογιστικά πρότυπα. Η πολυπλοκότητα αυτή απειλεί να υποβαθμίσει τη χρησιμότητα των οικονομικών καταστάσεων σχετικά με τη λήψη αποφάσεων. Η προετοιμασία των οικονομικών καταστάσεων κινδυνεύει να εξελιχθεί σε μια άσκηση τεχνικής συμμόρφωσης, που απευθύνεται σε απολύτως εξειδικευμένους επαγγελματίες και όχι σε ένα μηχανισμό για την επικοινωνία της απόδοσης και της οικονομικής κατάστασης των επιχειρήσεων (Πηγή : <http://news.kathimerini.gr>).

Θα ήταν παράλειψη να μην αναφερθεί ότι η εφαρμογή των Δ.Π.Χ.Α. από τις επιχειρήσεις ωφέλησαν τον κλάδο των ελεγκτικών υπηρεσιών. Το 2005 η αξία της συγκεκριμένης αγοράς ανήλθε στα 137 εκατ. € αυξημένη κατά 12% και τα προ φόρων κέρδη κατέγραψαν σημαντική αύξηση σε ποσοστό 67,6% και έφθασαν στο ποσό των 12,5 εκατ. €, αντίστοιχα.

Από τα αποτελέσματα σχετικής μελέτης, που εκπόνησε η Hellastat, προέκυψε ότι τα Δ.Π.Χ.Α. και οι αυξανόμενες ρυθμιστικές απαιτήσεις ενισχύουν τις επαγγελματικές υπηρεσίες ελέγχου και δημιουργούν αυξημένα έσοδα και κέρδη στις επιχειρήσεις του κλάδου. Το μέσο καθαρό περιθώριο κέρδους διπλασιάστηκε το 2005, στο 10,1% έναντι 4,8% το 2004, αντίστοιχα. Η υιοθέτηση των Δ.Π.Χ.Α. από τις εισηγμένες για τις χρήσεις, που ξεκίνησαν το 2005, αύξησε κατακόρυφα το έργο των ορκωτών ελεγκτών, οι οποίοι εκτός από τις οικονομικές καταστάσεις του 2005 συμπεριλαμβανομένων των ενδιάμεσων, κλήθηκαν να υποστηρίξουν τα λογιστήρια μεταξύ άλλων στην αναμόρφωση των μεγεθών της αντίστοιχης περφόρας περιόδου, να εκφέρουν γνώμη σε θέματα αποτίμησης και χαρακτηρισμού των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων και να βεβαιώσουν ότι όλες οι απαιτούμενες πληροφορίες γίνονται διαθέσιμες στο επενδυτικό κοινό.

Ακόμη, η έλευση των Δ.Π.Χ.Α. αύξησε τη ζήτηση για υπηρεσίες εκτίμησης ακινήτων, αποτίμησης επιχειρήσεων και άυλων περιουσιακών στοιχείων, αναλογιστικών

μελετών εσωτερικού ελέγχου, εκπαίδευσης και πληροφορικής (Πηγή : <http://www.taxheaven.gr>).

Σύμφωνα με τον κανονισμό της Ε.Ε με αριθμό 1569/2007 καθορίζεται ο μηχανισμός ελέγχου για τον προσδιορισμό της ισοδυναμίας των λογιστικών προτύπων, που εφαρμόζουν οι εκδότες κινητών αξιών τρίτων χωρών (βάσει των οδηγιών 2003/71/EK και 2004/109/EK).

Οι γενικά αποδεκτές αρχές μίας τρίτης χώρας μπορούν να θεωρούνται ισοδύναμες με τα Δ.Π.Χ.Α. (που εκδόθηκαν με βάση τον ΕΚ 1606/2002), εάν οι οικονομικές καταστάσεις, που έχουν εκπονηθεί σύμφωνα με τις γενικά αποδεκτές λογιστικές αρχές της εν λόγω τρίτης χώρας παρέχουν στους επενδυτές τη δυνατότητα να εκτιμούν με τον ίδιο τρόπο τα περιουσιακά στοιχεία, τις υποχρεώσεις, τη χρηματοοικονομική θέση, τα κέρδη, τις απώλειες και τις προοπτικές ενός εκδότη (όπως οι οικονομικές καταστάσεις που έχουν καταρτιστεί με βάση τα Δ.Π.Χ.Α., ΕΚ 1569/2007).

3.5 Μετάβαση από τα εθνικά λογιστικά πρότυπα στα Δ.Π.Χ.Α.

Στην πράξη αποδείχτηκε ότι η μετάβαση από τα εθνικά λογιστικά πρότυπα στα Δ.Π.Χ.Α. ήταν και είναι ένα ιδιαίτερα δύσκολο εγχείρημα και όχι μια απλή αλλαγή στον τρόπο λογιστικοποίησης και παρουσίασης των οικονομικών δεδομένων, γεγονός που απαιτεί σημαντική προσπάθεια, ιδιαίτερα σε χώρες, όπως η Ελλάδα, που τα εθνικά λογιστικά πρότυπα είναι προσανατολισμένα, σε ορισμένες περιπτώσεις, στις φορολογικές ανάγκες, παρά στην πλήρη και ουσιαστική ενημέρωση των χρηστών των οικονομικών καταστάσεων.

Αδιαμφισβήτητα, η υιοθέτηση των Δ.Π.Χ.Α. αποτελεί μια λογιστική επανάσταση με ιδιαίτερα θετικά αποτελέσματα. Μια απλή σύγκριση των οικονομικών καταστάσεων που συντάσσονται με βάση τα Δ.Π.Χ.Α., με τις αντίστοιχες οικονομικές καταστάσεις, που συντάσσονται με βάση τα ελληνικά λογιστικά πρότυπα καταδεικνύει την ποιοτική διαφορά (Πηγή : <http://www.economics.gr>).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4 : ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΠΡΟΤΥΠΑ

4.1 Γενική Περιγραφή του Ελληνικού Γενικού Λογιστικού Σχεδίου (Ε.Γ.Λ.Σ.)

Το Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο (Ε.Γ.Λ.Σ., Greek General Chart of Accounts) ορίζεται από το Προεδρικό Διάταγμα 1123 του 1980 (Π.Δ. 1123/1980).

Σύμφωνα με το άρθρο 48, παράγραφος 1 του ν. 1041/1980, "Το Γενικό Λογιστικό Σχέδιο αποτελεί σύστημα κανόνων ταξινομήσεως των λογιστικών μεγεθών, δια του οποίου σκοπείται η τυποποίηση των υπό των οικονομικών μονάδων της χώρας, τηρούμενων λογαριασμών, η καθ' ενιαίο τρόπο λειτουργία και συλλειτουργία αυτών, η βάσει παραδεδεγμένων αρχών και μεθόδων αποτίμησης των περιουσιακών στοιχείων, η σύνταξη και δημοσίευση τυποποιημένων ισολογισμών, αποτελεσμάτων και λοιπών οικονομικών αποτελεσμάτων". Στηρίχθηκε στη φιλοσοφία του γαλλικού μοντέλου, ενώ από το 2006 και έπειτα τηρείται το σχέδιο των λογαριασμών, αλλά ακολουθούνται για τη σύνταξη των οικονομικών καταστάσεων οι λογιστικές πρακτικές των Δ.Π.Χ.Α. Θα πρέπει να αναφερθεί ότι οι λογιστικοί υπολογισμοί δεν ταυτίζονται πάντα με τις φορολογικές απαιτήσεις του κράτους, συνεπώς θα πρέπει να τηρείται το σχέδιο λογαριασμών του Ε.Γ.Λ.Σ., οι λογιστικές πρακτικές των Δ.Π.Χ.Α. για τις οικονομικές καταστάσεις και οι φορολογικοί υπολογισμοί που επιτάσσει ο εμπορικός κώδικας και η ελληνική νομολογία των εταιριών για την καταβολή των φόρων. Επίσης, αξίζει να σημειωθεί ότι η ανάλυση πολλών περαιτέρω βαθμίδων

λογαριασμών είναι ενδεικτική και υπάρχουν κενοί λογαριασμοί για τις ανάγκες της κάθε επιχείρησης.

Οι λογαριασμοί του Ε.Γ.Λ.Σ. ταξινομούνται σε δέκα ομάδες, οι οποίες αριθμούνται κατά τη φυσική σειρά των αριθμών 1 έως 9 και 0. Το σχέδιο για την ομαδοποίηση των λογαριασμών χρησιμοποιεί το κριτήριο του ισολογισμού, οπότε οι ομάδες ένα (1) έως οκτώ (8) αφιερώνονται στη γενική λογιστική, η ομάδα εννέα (9) αφιερώνεται στη αναλυτική λογιστική εκμεταλλεύσεως, η ομάδα δέκα (0) αφιερώνεται στους λογαριασμούς τάξεως. Οι ομάδες που καλύπτουν τις ανάγκες της γενικής λογιστικής (συμπεριλαμβανομένου και των λογαριασμών τάξεως) τμηματοποιούνται και χρησιμοποιούνται ως εξής:

- οι ομάδες ένα (1) έως πέντε (5) περιλαμβάνουν τους λογαριασμούς του ισολογισμού, δηλαδή εκείνους που στο τέλος της χρήσεως, κατά κανόνα, παρουσιάζουν υπόλοιπα (χρεωστικά ή πιστωτικά) και οι οποία συνθέτουν τον ισολογισμό. Ειδικότερα: στις ομάδες ένα (1) έως τρία (3) περιλαμβάνονται οι λογαριασμοί του ενεργητικού, στις ομάδες τέσσερα (4) έως πέντε (5) περιλαμβάνονται οι λογαριασμοί του παθητικού.
- οι ομάδες έξι (6) έως οκτώ (8) περιλαμβάνουν τους αποτελεσματικούς λογαριασμούς, οι οποίοι στο τέλος της χρήσεως μηδενίζονται, με τη μεταφορά των υπολοίπων τους αρχικά στους λογαριασμούς γενικής εκμεταλλεύσεως και αποτελεσμάτων χρήσεως και στη συνέχεια σε λογαριασμούς του ισολογισμού και ειδικότερα: στην έκτη (6) ομάδα περιλαμβάνονται οι λογαριασμοί των οργανικών εξόδων κατ' είδος, στην έβδομη (7) ομάδα περιλαμβάνονται οι λογαριασμοί των οργανικών εσόδων κατ' είδος, στην όγδοη (8) ομάδα περιλαμβάνονται οι λογαριασμοί των εκτάκτων και ανόργανων εξόδων και εσόδων, αποτελεσμάτων και συνθέσεως, που είναι απαραίτητοι για τον προσδιορισμό και τη διάθεση του αποτελέσματος της χρήσης.
- στην ομάδα δέκα (0) περιλαμβάνονται οι λογαριασμοί τάξεως, με τους οποίους παρέχονται σημαντικές πληροφορίες και χρήσιμα στατιστικά στοιχεία. Οι λογαριασμοί τάξεως είναι λογαριασμοί ειδικής κατηγορίας, στους οποίους απεικονίζονται και παρακολουθούνται χρήσιμες πληροφορίες καθώς και γεγονότα που δημιουργούν νομικές δεσμεύσεις, χωρίς να επιφέρουν άμεση ποσοτική μεταβολή στα περιουσιακά στοιχεία της οικονομικής μονάδας, η οποία όμως (ποσοτική μεταβολή) είναι δυνατό να επέλθει στο μέλλον. Οι

λογαριασμοί τάξεως λειτουργούν πάντοτε αμοιβαία, κατά ζεύγη λογαριασμών, σε αυτόνομο λογιστικό κύκλωμα της ομάδας δέκα (0), χωρίς να υπάρχει δυνατότητα ταυτόχρονης λειτουργίας τους με τους λογαριασμούς ουσίας της γενικής λογιστικής (ομάδων 1-8) και της αναλυτικής λογιστικής εκμεταλλεύσεως (ομάδας 9). Με τους λογαριασμούς τάξεως παρακολουθούνται κυρίως αλλότρια περιουσιακά στοιχεία. Εγγυήσεις, που λαμβάνονται από την οικονομική μονάδα για την εξασφάλιση των απαιτήσεών της, εγγυήσεις που παραχωρούνται από την οικονομική μονάδα για εξασφάλιση υποχρεώσεών της, αμφοτεροβαρείς και άλλης φύσεως συμβάσεις, κατά το ανεκτέλεστο μέρος τους, διάφορες πληροφορίες και στατιστικά στοιχεία (Πηγή : <http://wikipedia.gr>).

Στην Ελλάδα η κατά παράδοση τάση υπερβολής ισχύει και στα λογιστικά θέματα. Ως χαρακτηριστικό παράδειγμα αναφέρεται η υποχρέωση για πλήρεις τριμηνιαίες καταστάσεις και η υποχρεωτική εφαρμογή των Δ.Λ.Π. στις θυγατρικές, θέματα που είναι προαιρετικά στις περισσότερες χώρες. Επομένως, είναι αδήριτη η ανάγκη της απλοποίησης, ώστε να περιοριστούν οι γνώριμες στους έλληνες λογιστές αναπτύξεις λογιστικών σχεδίων σε βάθος χιλιάδων λογαριασμών, που αγγίζουν τα όρια μοναδικών λογιστικών εφευρέσεων όπως η εκτεταμένη χρήση λογαριασμών τάξεως, και να επικεντρωθεί όλη η προσπάθεια στην ουσία, που είναι άλλωστε και το ζητούμενο. Ακόμη, όσο ταχύτερα τερματιστεί ο λογιστικός δυϊσμός, που υπάρχει σήμερα με το να συλλειτουργούν δύο λογιστικά πρότυπα, τόσο μικρότερο θα είναι και το κόστος.

Οι αρχές και οι κανόνες, που χρησιμοποιούνται στα Δ.Λ.Π. έχουν πολλά κοινά σημεία με τις βασικές λογιστικές αρχές, που επιβάλλει το λογιστικό σχέδιο και η λογιστική θεωρία, όπως εφαρμόζονται στην Ελλάδα.

4.2 Παρουσίαση των Σπουδαιότερων Δ.Λ.Π. και των διαφορών τους από τα Ε.Γ.Λ.Σ.

Τα σημεία που εντοπίζονται σημαντικές διαφορές είναι τα παρακάτω :

1. «ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ»
2. «ΑΠΟΘΕΜΑΤΑ».
3. «ΛΟΓΙΣΤΙΚΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ, ΜΕΤΑΒΟΛΕΣ ΣΕ ΛΟΓΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΛΑΘΗ».
4. «ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΤΟΥ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΥ».
5. «ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΑΜΕΙΑΚΩΝ ΡΟΩΝ»
6. «ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ»
7. «ΦΟΡΟΙ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ».
8. «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΚΑΤΑ ΤΟΜΕΑ».
9. «ΕΝΣΩΜΑΤΕΣ ΑΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ».
10. «ΜΙΣΘΩΣΕΙΣ».
11. «ΕΣΟΔΑ».
12. «ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΤΩΝ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ».
13. «ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΕΤΑΒΟΛΩΝ ΣΤΙΣ ΤΙΜΕΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ».
14. «ΚΟΣΤΟΣ ΔΑΝΕΙΣΜΟΥ».
15. «ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΣΥΝΔΕΔΕΜΕΝΩΝ ΜΕΡΩΝ».
16. «ΕΝΟΠΟΙΗΜΕΝΕΣ ΚΑΙ ΑΤΟΜΙΚΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ».
17. «ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ ΣΕ ΣΥΓΓΕΝΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ».
18. «ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΜΕ ΥΠΕΡΠΛΗΘΩΡΙΣΜΟ».
19. «ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΛΟΓΙΣΤΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΡΑΠΕΖΩΝ».
20. «ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ ΣΕ ΚΟΙΝΟΠΡΑΞΙΕΣ».
21. «ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΕΣΑ: ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ».

22. «ΚΕΡΔΗ ΑΝΑ ΜΕΤΟΧΗ».
23. «ΕΝΔΙΑΜΕΣΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ».
24. «ΜΕΙΩΣΗ ΤΗΣ ΑΞΙΑΣ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ».
25. «ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ, ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΕΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ & ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ».
26. «ΑΥΛΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ».
27. «ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΕΣΑ: ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ».
28. «ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ ΣΕ ΑΚΙΝΗΤΑ».
29. «ΓΕΩΡΓΙΑ» (Σακελλής, 2005)

Αναλυτικότερα:

1. «ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ»

Το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 1 (IAS1: Presentation of Financial Statements), είναι το πιο σημαντικό εφόσον αποτελεί το πρώτο λογιστικό πρότυπο που θεσπίστηκε από το Σώμα Διεθνών Λογιστικών Προτύπων. Πιο αναλυτικά, το ΔΛΠ 1 καθορίζει την παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων των επιχειρήσεων, έτσι ώστε να διασφαλίζεται η χρονική, κλαδική και διακλαδική συγκρισιμότητα.

Οι οικονομικές καταστάσεις τις οποίες υποχρεούται να δημοσιεύει μια επιχείρηση, σύμφωνα με το Δ.Λ.Π. 1 είναι οι ακόλουθες (Σακελλής, 2002):

- Ισολογισμός
- Κατάσταση Αποτελεσμάτων Χρήσης
- Κατάσταση Μεταβολών Ιδίων Κεφαλαίων
- Κατάσταση Ταμειακών Ροών
- Επεξηγηματικές Σημειώσεις.

Οι Γνωστοποιήσεις είναι οι πληροφορίες που χρειάζονται οι χρήστες για να κατανοήσουν την λογική των λογιστικών πρακτικών κατάρτισης των οικονομικών καταστάσεων και να μπορέσουν να οδηγηθούν σ' ένα ασφαλές συμπέρασμα για την κατάσταση της επιχείρησης.

Σύμφωνα με το ΔΛΠ 1 οι Επεξηγηματικές Σημειώσεις θα πρέπει να περιλαμβάνουν με την συγκεκριμένη σειρά τα εξής στοιχεία:

- 1) τη Δήλωση Συμμόρφωσης
- 2) Περίληψη των εφαρμοζόμενων Λογιστικών Πολιτικών

3) Επεξηγηματικές πληροφορίες για τα κονδύλια που περιλαμβάνονται στις λογιστικές καταστάσεις, ανάλογα με τη σειρά παρουσίασης.

4) Άλλες Γνωστοποιήσεις (π.χ. στόχοι επιχείρησης) (Φίλος Α. Ιωάννης, 2002).

Οι διαφορές που παρουσιάζονται μεταξύ των Δ.Λ.Π. και Ε.Γ.Λ.Σ. είναι οι παρακάτω:

ΕΓΛΣ	ΔΛΠ 1
<p><u>Κατάρτιση Καταστάσεων</u>: Άρθρο 42 του Ν. 2190/1920.</p> <p><u>Ενοποιημένες Καταστάσεις</u>: Άρθρο 100</p> <p><u>Οικονομικές Καταστάσεις</u>:</p> <p>Ισολογισμός</p> <p>Κατάσταση Αποτελεσμάτων Χρήσης</p> <p>Πίνακας Διάθεσης Αποτελεσμάτων</p> <p>Προσάρτημα</p> <p><u>Αρχές Κατάρτισης</u></p> <p>Άρθρο 42, παρ. 2, Ν.2190/1920</p> <p>Σαφήνεια Παρουσίασης</p> <p><u>Τρόπος Παρουσίασης</u></p> <p><i>Ισολογισμός</i>: Οριζόντια κατάταξη στοιχείων ενεργητικού και παθητικού με αντίστροφη σειρά του βαθμού ρευστοποίησης και ληκτότητας αντίστοιχα, εκτός από τις τράπεζες όπου καταρτίζουν τις οικονομικές τους καταστάσεις σύμφωνα με τη σειρά του βαθμού ρευστοποίησης και ληκτότητας.</p> <p>Η Κ.Α.Χ. συντάσσεται με τη μέθοδο των δαπανών κατά λειτουργία.</p> <p><i>Κατάσταση Ταμειακών Ροών</i> συντάσσουν μόνο οι εισηγμένες.</p>	<p><u>Κατάρτιση Καταστάσεων</u>: ΔΛΠ1</p> <p><u>Οικονομικές Καταστάσεις</u>:</p> <p>Ισολογισμός</p> <p>Κατάσταση Αποτελεσμάτων Χρήσης</p> <p>Κατάσταση Μεταβολών Ιδίων Κεφαλαίων</p> <p>Κατάσταση ταμειακών Ροών</p> <p>Επεξηγηματικές Σημειώσεις</p> <p><u>Αρχές Κατάρτισης</u></p> <p>ΔΛΠ1</p> <p>Ακριβοδίκαιη Παρουσίαση, Συνέχιση Επιχειρηματικής Δραστηριότητας, Αυτοτέλεια Χρήσεων, Ομοιομορφία Παρουσίασης, Συγκρισιμότητα, Συμμόρφωση με τα ΔΛΠ.</p> <p><u>Τρόπος Παρουσίασης</u></p> <p>Τα στοιχεία των λογιστικών καταστάσεων κατατάσσονται σε κατηγορίες (κυκλοφορούντα και μη / βραχυπρόθεσμες- μακροπρόθεσμες υποχρεώσεις).</p> <p>Η ΚΑΧ συντάσσεται είτε με τη μέθοδο των δαπανών κατά λειτουργία, είτε με τη μέθοδο δαπανών κατ' είδος.</p> <p>Κατάσταση Ταμειακών Ροών ορίζεται από το ΔΛΠ 7.</p>

2. «ΑΠΟΘΕΜΑΤΑ»

Σύμφωνα με τα ΔΛΠ αλλά και τα Ε.Γ.Λ.Σ., αποθέματα είναι:

- Τα υλικά αγαθά που ανήκουν σε μια οικονομική μονάδα και προορίζονται να πωληθούν (εμπορεύματα, οικόπεδα ή άλλα ακίνητα που αγόρασε με σκοπό την μεταπώληση).
- Βρίσκονται στην διαδικασία της παραγωγής και προορίζονται να πωληθούν, όταν πάρουν την μορφή έτοιμων προϊόντων.
- Προορίζονται να καταναλωθούν για την παραγωγή έτοιμων αγαθών ή παροχή υπηρεσιών.
- Προορίζονται να αναλωθούν για την καλή λειτουργία, τη συντήρηση την επισκευή ή την ιδιοπαραγωγή πάγιων στοιχείων.
- Προορίζονται να χρησιμοποιηθούν για τη συσκευασία των παραγόμενων προϊόντων ή εμπορευμάτων που προορίζονται για πώληση.

Τόσο κατά το Ε.Γ.Λ.Σ. όσο και κατά το ΔΛΠ 2, η αρχική καταχώρηση των αποθεμάτων γίνεται στο κόστος κτήσης.

Οι διαφορές εντοπίζονται στα παρακάτω:

- Το κόστος κτήσης των αποθεμάτων είναι δυνατό, κατά το Πρότυπο να επιβαρυνθεί και με τόκους δανείων. Αυτό συμβαίνει όταν για τη διάθεση των αποθεμάτων απαιτείται χρόνος ωρίμανσης (π.χ. οινοπνευματώδη ποτά, φύλλα καπνού). Κατά τα ελληνικά πρότυπα οι τόκοι δανείων δεν επιβαρύνουν το κόστος των αποθεμάτων.
- Κατά το ΔΛΠ, το κόστος των αποθεμάτων που αντικαθίστανται με μια κανονική ροή (μαζική επαναλαμβανόμενη παραγωγή, αγοραζόμενα εν σειρά) προσδιορίζεται μόνο με τις μεθόδους FIFO ή Μέσου Σταθμικού κόστους. Κατά το Ε.Γ.Λ.Σ, η τιμή κτήσης υπολογίζεται με οποιαδήποτε παραδεγμένη μέθοδο, δηλαδή και με άλλες μεθόδους (π.χ. την LIFO).
- Στην αποτίμηση των αποθεμάτων, ο προσδιορισμός του κόστους κτήσης κατά το ΔΛΠ γίνεται, όπως είπαμε και παραπάνω, μόνο με μια από τις μεθόδους FIFO ή Μέσου Σταθμικού κόστους. Κατά το Ε.Γ.Λ.Σ, ο προσδιορισμός αυτός γίνεται με οποιαδήποτε παραδεγμένη μέθοδο προσδιορισμού του κόστους.

- Κατά το ΔΛΠ τα αποθέματα αποτιμώνται στην κατά είδος χαμηλότερη τιμή μεταξύ κόστους κτήσης και καθαρής αξίας ρευστοποίησης. Δεν χρησιμοποιείται ως μέθοδος σύγκρισης των τιμών και η κατά την ημερομηνία κλεισίματος του ισολογισμού, τρέχουσα τιμή. Κατά Ε.ΓΛΣ, η αποτίμηση των αποθεμάτων γίνεται στη χαμηλότερη τιμή μεταξύ κτήσης και τρέχουσας και μόνο αν η τρέχουσα είναι χαμηλότερη από την καθαρή αξία ρευστοποίησης, η αποτίμηση γίνεται στη χαμηλότερη αυτή αξία.
- Κατά το ΔΛΠ τα μεγάλου αριθμού και μεγάλης ταχύτητας κυκλοφορίας αποθέματα, είναι δυνατόν να αποτιμώνται με τη μέθοδο των «Λιανικών Τιμών Πώλησης». Κατά το Ε.ΓΛΣ όμως δεν επιτρέπεται η αποτίμηση αποθεμάτων με τη μέθοδο των «Λιανικών Τιμών Πώλησης».
- Το ΔΛΠ επιτρέπει την αλλαγή μεθόδου αποτίμησης εφόσον η αλλαγή θα οδηγήσει σε ορθότερη παρουσίαση των γεγονότων ή των συναλλαγών και να αναφερθεί η επίπτωση στα αποτελέσματα της αλλαγής της μεθόδου. Εκτός ελάχιστων εξαιρέσεων στο Ε.ΓΛΣ, η αλλαγή της μεθόδου αποτίμησης προϋποθέτει έγκριση της Επιτροπής Λογιστικών Βιβλίων.
- Σε μερικές περιπτώσεις το Πρότυπο επιτρέπει τη συνολική αποτίμηση όμοιων ή συγγενών ειδών, π.χ. όταν αφορούν την ίδια παραγωγική γραμμή, έχουν όμοιους σκοπούς ή τελικές χρήσεις, παράγονται και διατίθενται στην αγορά της ίδιας γεωγραφικής περιοχής και πρακτικά δεν μπορούν να αποτιμηθούν ξεχωριστά από άλλα είδη της παραγωγικής γραμμής. Κατά το Ε.ΓΛΣ, δεν παρέχεται τέτοια δυνατότητα.
- Κατά το Πρότυπο, η υποτίμηση των αποθεμάτων κάτω του κόστους κτήσης αυτών, η διαφορά αποτίμησης βαρύνει το κόστος των πωλημένων. Σε περίπτωση μεταγενέστερης αύξησης της αξίας ρευστοποίησης του αποθέματος, η διαφορά υποτίμησης αντिलογίζεται και το αποτέλεσμα από την πώληση του προσδιορίζεται από τη διαφορά : τιμή πώλησης – αρχικό κόστος κτήσης. Κατά το Ε.ΓΛΣ, επί υποτίμησης αποθέματος, η αξία αποτίμησης συνιστά εφεξής το κόστος κτήσης. Δεν αντिलογίζεται η μείωση της αξίας του αποθέματος σε περίπτωση μεταγενέστερης υπερτίμησης του υποτιμηθέντος αποθέματος.
- Τα υλικά που κατέχονται για παραγωγή αποθεμάτων, σύμφωνα με το ΔΛΠ, δεν αποτιμώνται κάτω του κόστους κτήσης τους στην περίπτωση που η αξία

ρευστοποίησης τους είναι χαμηλότερη του κόστους, όταν τα έτοιμα προϊόντα στα οποία θα ενσωματωθούν αναμένεται να πωληθούν στο κόστος ή πάνω από αυτό. Κατά το Ε.ΓΛΣ, σε κάθε περίπτωση εφαρμόζεται ο κανόνας της αποτίμησης στην χαμηλότερη τιμή κατά είδος. (Σακελλής, 2005)

3.«ΛΟΓΙΣΤΙΚΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ, ΜΕΤΑΒΟΛΕΣ ΣΕ ΛΟΓΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΛΑΘΗ»

Κατά το ΔΛΠ, λογιστικές πολιτικές είναι οι συγκεκριμένες αρχές, βάσεις, παραδοχές, κανόνες και πρακτικές, που εφαρμόζονται από την επιχείρηση για την κατάρτιση και παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων. Υποστηρίζει επίσης ότι η επιχείρηση πρέπει να επιλέγει και να εφαρμόζει τις λογιστικές πολιτικές με συνέπεια. Στο Ε.ΓΛΣ γίνεται λόγος για λογιστικές αρχές και μεθόδους, χωρίς να αποσαφηνίζεται με ακρίβεια η διαφορά τους από τις λογιστικές εκτιμήσεις. Εφαρμόζεται η αρχή της συνέπειας των λογιστικών μεθόδων και της δομής των οικονομικών καταστάσεων (άρθρο 42β § 1 και 43 § 1 περ. β του νόμου 2190/1920.)

Μεταβολή στις λογιστικές πολιτικές σύμφωνα με το Πρότυπο, επιτρέπεται μόνο όταν :

- α) απαιτείται από το ΔΛΠ ή Διερμηνεία,
- β) καταλήγει σε πιο αξιόπιστες οικονομικές καταστάσεις,
- γ) εάν η μεταβολή γίνεται κατά την πρώτη εφαρμογή Προτύπου ή Διερμηνείας αντιμετωπίζεται με τις μεταβατικές διατάξεις,
- δ) εάν η μεταβολή γίνεται εκουσίως, η μεταβολή εφαρμόζεται αναδρομικά,
- ε) ορίζεται η λογιστική αντιμετώπιση της μεταβολής,
- στ) απαιτούνται γνωστοποιήσεις.

Κατά το Ε.ΓΛΣ, όμως :

- α) Συνήθως οι μεταβολές που απασχολούν τις επιχειρήσεις εντοπίζονται μόνο στη μεταβολή των μεθόδων αποτίμησης των αποθεμάτων και στη μεταβολή των συντελεστών απόσβεσης των πάγιων στοιχείων.
- β) Η μεταβολή δεν εφαρμόζεται αναδρομικά.
- γ) Η μεταβολή λογιστικής αρχής γίνεται συνήθως ύστερα από έγκριση των φορολογικών αρχών (Επιτροπή Λογιστικής Βιβλίων).
  - Για μεταβολή σε λογιστικές εκτιμήσεις το Πρότυπο λέει ότι, λογιστική εκτίμηση είναι η προσαρμογή της λογιστικής αξίας περιουσιακών στοιχείων ή

υποχρέωσης ή το ποσό περιοδικής ανάλωσης περιουσιακού στοιχείου που προκύπτει από εκτίμηση. Η επίδραση μεταβολής λογιστικής εκτίμησης καταχωρείται:

- στα αποτελέσματα της περιόδου που έγινε η μεταβολή, και
- στα αποτελέσματα μελλοντικών περιόδων αν επιδρά και σε μελλοντικές περιόδους, ή
- στην καθαρή θέση αν η μεταβολή σχετίζεται με στοιχείο της καθαρής θέσης,
- απαιτούνται γνωστοποιήσεις.

Κατά το Ε.ΓΛΣ, δεν υπάρχει σαφής ορισμός της λογιστικής εκτίμησης. Η επίδραση της μεταβολής λογιστικής μεθόδου καταχωρείται στα αποτελέσματα της χρήσεως που έγινε η μεταβολή ή και στα αποτελέσματα μελλοντικών χρήσεων.

- Για τα λογιστικά λάθη το ΔΛΠ αναφέρει ότι λάθη προγενέστερων περιόδων είναι παραλήψεις από κακές διατυπώσεις στις οικονομικές καταστάσεις της επιχείρησης μιας ή περισσότερων περιόδων, που προκύπτουν από παράλειψη χρήσης ή κακή χρήση αξιόπιστων πληροφοριών που ήταν διαθέσιμες κατά την έκδοση οικονομικών καταστάσεων προηγούμενων χρήσεων. Τα σημαντικά λάθη προγενέστερων περιόδων διορθώνονται αναδρομικά στην πρώτη πλήρη σειρά οικονομικών καταστάσεων που εγκρίνονται για έκδοση μετά την ανακάλυψή τους.

- με την επαναδιατύπωση των συγκριτικών ποσών της προγενέστερης παρουσιαζόμενης περιόδου, ή που έγινε λάθος
- με την επαναδιατύπωση των υπολοίπων έναρξης των περιουσιακών στοιχείων, των υποχρεώσεων και της καθαρής θέσης για την παρουσιαζόμενη περίοδο.

Επίσης απαιτούνται γνωστοποιήσεις.

Για τα λογιστικά λάθη το Ε.ΓΛΣ δεν αντιμετωπίζει τα λάθη προγενέστερων περιόδων. Μόνο για τις διαφορές στο φόρο εισοδήματος προηγούμενων χρήσεων προβλέπει την τήρηση του λογαριασμού 42.04 «διαφορές φορολογικού ελέγχου προηγούμενων χρόνων» (Σακελλής, 2005).

4.« ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΚΑΤΑ ΤΟΜΕΑ»

- Το Πρότυπο εφαρμόζεται όταν η επιχείρηση έχει πολλούς κλάδους εκμετάλλευσης ή πολλά υποκαταστήματα ή θυγατρικές εταιρίες σε διάφορες γεωγραφικές περιοχές, που υπόκεινται σε διάφορους βαθμούς κινδύνων και διαφέρουν και ως προς την αποδοτικότητά τους. Στις περιπτώσεις αυτές ο ενιαίος ισολογισμός και το ενιαίο αποτέλεσμα δεν βοηθούν στην πρόβλεψη της μελλοντικής πορείας της επιχείρησης. Στα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα απαιτούνται ελάχιστες γνωστοποιήσεις αναφερόμενες μόνο στις πωλήσεις.
- Το Πρότυπο διακρίνει τους τομείς της επιχείρησης σε:
  - επιχειρηματικούς τομείς (παραγωγή ενός εξατομικευμένου προϊόντος ή υπηρεσίας ή ομάδες σχετιζόμενων μεταξύ τους προϊόντων ή υπηρεσιών που υπόκεινται σε κινδύνους και αποδόσεις που διαφέρουν από εκείνες των άλλων επιχειρηματικών τομέων π.χ. κλάδων φαρμάκων).
  - γεωγραφικούς τομείς (τμήμα της επιχείρησης που ασχολείται με την παραγωγή προϊόντων ή υπηρεσιών σε ένα ειδικό οικονομικό περιβάλλον και που υπόκεινται σε κινδύνους και αποδόσεις που διαφέρουν από εκείνες των άλλων τμημάτων που λειτουργούν σε άλλα οικονομικά περιβάλλοντα π.χ. υποκαταστήματα στην Βουλγαρία, στην Αίγυπτο κλπ.).

Το Ε.Γ.ΛΣ δεν αναφέρει διάκριση στους τομείς της επιχείρησης.

- Για την διάκριση των τομέων σε πρωτεύοντες και δευτερεύοντες, το Πρότυπο θέτει τα κριτήρια διάκρισης ως εξής :
  - Αν οι κίνδυνοι και τα ποσοστά απόδοσης επηρεάζονται, κατά κύριο λόγο, από τις διαφορές στα παραγόμενα προϊόντα και στις υπηρεσίες πρωτεύων τύπος παρουσίασης είναι των επιχειρηματικών τομέων.
  - Αντίθετα, αν οι κίνδυνοι και τα ποσοστά απόδοσης επηρεάζονται, κατά κύριο λόγο, από το γεγονός ότι η επιχείρηση λειτουργεί σε διάφορες χώρες ή γεωγραφικές περιοχές, πρωτεύων τύπος παρουσίασης είναι των γεωγραφικών τομέων.

Το Ε.Γ.ΛΣ δεν αναφέρει διάκριση σε πρωτεύοντες και δευτερεύοντες τομείς.

- Στις οικονομικές καταστάσεις παρουσιάζονται, όπως υποστηρίζει το ΔΛΠ, οι σημαντικοί τομείς που είναι, κατά κανόνα, ο τομέας που τα έσοδα, το αποτέλεσμα και τα περιουσιακά του στοιχεία είναι τουλάχιστον 10% του

αντίστοιχου συνολικού μεγέθους της επιχείρησης. Ακόμα λέει ότι στις οικονομικές καταστάσεις παρουσιάζονται τομείς που πρέπει να συγκεντρώνουν συνολικά τουλάχιστον 75% των εσόδων της επιχείρησης. Το Ε.Γ.ΛΣ δεν αναφέρει κάτι ανάλογο (Σακελλής, 2005).

5.«ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΑΜΕΙΑΚΩΝ ΡΟΩΝ»

Οι «Καταστάσεις Ταμειακών Ροών» («Cash Flow Statements»), αναφέρονται στην κατάρτιση των καταστάσεων ταμειακών ροών, θέτοντας το πλαίσιο των αρχών που πρέπει να εφαρμόζονται κατά τη σύνταξη τους.

Οι καταστάσεις ταμειακών ροών δίνουν πληροφορίες στους χρήστες των οικονομικών καταστάσεων για τα ταμειακά διαθέσιμα καθώς και για τα ταμειακά ισοδύναμα που έχει στην κατοχή της η επιχειρηματική μονάδα μέχρι την στιγμή της κατάρτισης τους. Οι ταμειακές ροές της επιχείρησης προέρχονται από τρεις κύριες κατηγορίες δραστηριοτήτων, οι οποίες είναι:

- α) Λειτουργικές δραστηριότητες,
- β) Επενδυτικές δραστηριότητες,
- γ) Χρηματοοικονομικές δραστηριότητες.

Οι διαφορές που παρουσιάζονται είναι οι παρακάτω:

ΕΓΛΣ	ΔΛΠ 7
Απόφαση Διοικητικού Συμβουλίου Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς 5/204/14.11.2000	ΔΛΠ 7
<u>Υπόχρεοι Κατάρτισης:</u> Κατάσταση Ταμειακών Ροών υποχρεούνται να κατάρτιζον εταιρείες εισηγμένες στο χρηματιστήριο.	<u>Υπόχρεοι Κατάρτισης:</u> Όλες οι επιχειρήσεις.
<u>Ταξινόμηση Ροών:</u> Λειτουργικές, Επενδυτικές, Χρηματοοικονομικές δραστηριότητες	<u>Ταξινόμηση Ροών</u> Λειτουργικές, Επενδυτικές, Χρηματοοικονομικές δραστηριότητες.
<u>Μέθοδοι:</u> Άμεση και Έμμεση	<u>Μέθοδοι:</u> Άμεση και Έμμεση

6. «ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ»

Το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 11 (Construction Contracts) ασχολείται με τη λογιστική επεξεργασία των εσόδων και εξόδων που προκύπτουν από τις συμβάσεις κατασκευής έργων συνήθως μακροχρόνιας διάρκειας.

Η σύμβαση έργου είναι στην ουσία η συμφωνία μεταξύ ενός κατασκευαστή και του πελάτη για την κατασκευή ενός στοιχείου ενεργητικού μέσα σε ένα συμφωνημένο χρονικό διάστημα και έναντι προσυμφωνημένου ποσού.

Οι συμβάσεις κατασκευής διακρίνονται σε συμβάσεις σταθερής τιμής και σε συμβάσεις προστιθέμενης αμοιβής. Οι συμβάσεις σταθερής τιμής αφορούν συμφωνίες σταθερής αμοιβής για τον κατασκευαστή. Αντίθετα, οι συμβάσεις προστιθέμενης αμοιβής αφορούν συμφωνίες κατά τις οποίες ο κατασκευαστής θα εισπράξει την συμφωνημένη αμοιβή συν ένα ποσοστό πάνω από το κόστος.

Δεν υπάρχουν διατάξεις στο Ελληνικό Λογιστικό Σχέδιο που να ασχολούνται ξεχωριστά με τη περίπτωση της λογιστικής επεξεργασίας των εσόδων και εξόδων που προκύπτουν από τις συμβάσεις κατασκευής έργων μακροχρόνιας διάρκειας. Με λίγα λόγια δεν υπάρχει αντίστοιχη νομοθεσία στα Ελληνικά Πρότυπα (Σακελλής, 2002).

7. «ΦΟΡΟΙ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ»

Το «Income Taxes» αναφέρεται στους φόρους εισοδήματος που προκύπτουν από τη λειτουργία μιας επιχείρησης κατά τη διάρκεια της χρήσης

Κύριος στόχος του προτύπου 12 είναι να θέσει το πλαίσιο των λογιστικών χειρισμών των τρεχόντων και μελλοντικών φόρων. Επίσης να εισάγει τις έννοιες της τρέχουσας και αναβαλλόμενης φορολογίας και τον τρόπο υπολογισμού τους.

Αναφέρεται τέλος στις πληροφορίες που πρέπει να γνωστοποιεί η επιχείρηση στις Επεξηγηματικές της Σημειώσεις.

Οι διαφορές συνοψίζονται παρακάτω:

ΕΓΑΣ	ΔΛΠ 12
<p><u>Φόρος Εισοδήματος</u> αφορά μόνο επιχειρήσεις</p> <p>Υπολογίζεται από τον πίνακα διανομής κερδών. Υπολογίζεται σύμφωνα με κατάλληλες αναμορφώσεις εξόδων/εσόδων που δεν αναγνωρίζονται φορολογικά.</p> <p><u>Αναβαλλόμενος Φόρος:</u> Δεν υπάρχουν διατάξεις για την αναγνώριση αναβαλλόμενου Φόρου</p>	<p><u>Φόρος εισοδήματος</u> αποτελεί έξοδο της χρήσης και πρέπει να βαρύνει τη χρήση που αφορά. Υπολογίζεται επί της λογιστικής αξίας αφού ληφθούν υπόψη οι μόνιμες διαφορές μεταξύ λογιστικής και φορολογικής βάσης.</p> <p><u>Αναβαλλόμενος Φόρος:</u> Για την αναγνώριση αναβαλλόμενου εισπρακτέου φόρου, πρέπει να υπάρχει η πιθανότητα ότι η επιχείρηση μελλοντικά θα έχει κέρδη, έτσι ώστε να συνδυάσει την απαίτηση με την υποχρέωση. Απαγορεύεται η προεξόφληση αναβαλλόμενων χρεωστικών ή πιστωτικών φόρων.</p>

8.«ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΚΑΤΑ ΤΟΜΕΑ»

Το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 14 (IAS 14 «Segment Reporting»), καθορίζει τις αρχές που θα πρέπει να διέπουν την κατά τομέα πληροφόρηση των χρηστών των οικονομικών καταστάσεων.

Παράλληλα, καθορίζει και τις γνωστοποιήσεις που θα πρέπει να περιλαμβάνουν οι επιχειρήσεις στις Επεξηγηματικές τους Σημειώσεις. Οι διαφορές διαφέρονται στο παρακάτω πίνακα.

ΕΓΑΣ	ΔΛΠ 14
<p>Δεν υπάρχει αντίστοιχη νομοθεσία</p>	<p>Οι εισηγμένες εταιρείες θα πρέπει να παρουσιάζουν τα λογιστικά τους αποτελέσματα αναλυμένα στα κύρια και δευτερεύοντα επιχειρησιακά και γεωγραφικά τμήματα της επιχείρησης. Το επίπεδο σημαντικότητας για τη δημιουργία τμήματος είναι 10% επί του συνόλου. Επίσης όλα τα τμήματα πρέπει να είναι τουλάχιστον ίσα με το 75% των συνολικών εσόδων της εταιρείας.</p>

9.«ΕΝΣΩΜΑΤΕΣ ΑΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ»

Το ΔΛΠ 16 θα πρέπει να εφαρμόζεται από όλες τις επιχειρήσεις που παράγουν ή κατασκευάζουν πάγια στοιχεία με σκοπό να τα επενδύσουν σε ακίνητα. Στην περίπτωση που τα πάγια αυτά δεν πληρούν τα κριτήρια για να συμπεριληφθούν στο λογαριασμό «Επενδύσεις σε ακίνητα» θα πρέπει να κατατάσσονται σύμφωνα με τις διατάξεις του Διεθνούς Λογιστικού Προτύπου 16.

Θα πρέπει ωστόσο να σημειώσουμε ότι όταν η κατασκευή των παγίων ολοκληρωθεί, τότε τα πάγια θα συμπεριληφθούν στο παραπάνω λογαριασμό και η επιχείρηση θα πρέπει να εφαρμόσει το ΔΛΠ 40 «Επενδύσεις σε ακίνητα».

Διαφορές:

ΕΓΑΣ	ΔΛΠ 16
Το Ε.Γ.Α.Σ. και ο Ν.2190/1920 ορίζουν ότι οι ενσώματες ακινητοποιήσεις πρέπει να καταχωρούνται στην αξία κτήσης και να αποσβένονται σύμφωνα με τους συντελεστές απόσβεσης που προβλέπονται από το Π.Δ. 100/98 το οποίο ορίζει τους μέγιστους επιτρεπτούς φορολογικά συντελεστές. Οι αναπροσαρμογές επιτρέπονται μόνο για κτίρια, οικόπεδα και γήπεδα (2065/92). Οι	Η αρχική καταχώρηση των παγίων γίνεται στο κόστος κτήσης του. Τα διοικητικά έξοδα δεν αποτελούν μέρος του κόστους. Η πραγματοποίηση επιπλέον δαπανών για ένα πάγιο, έχει σαν συνέπεια την αύξηση της λογιστικής του αξίας, μόνο αν αυξάνει τα μελλοντικά έσοδα.
τράπεζες όταν αποκτούν πάγια από πλειστηριασμούς παγίων τα καταχωρούν στο κόστος πλειστηριάσματος με την υποχρέωση να τα πουλήσουν εντός τριών ετών. Αν δεν πουληθούν αυτά τα πάγια δεν αποσβένονται.	<p><u>Αποτίμηση:</u> Υπόδειγμα Κόστους ή Υπόδειγμα Αναπροσαρμογής. Όταν γίνεται αναπροσαρμογή ενός Παγίου πρέπει να αναπροσαρμόζεται όλη η κατηγορία των παγίων που ανήκει. Το ποσό αναπροσαρμογής πιστώνεται σε ένα λογαριασμό καθαρής θέσης.²⁰</p> <p><u>Απόσβεση:</u> το πάγιο αποσβένεται σύμφωνα με τη διάρκεια ωφέλιμης ζωής του.²¹</p>

10.«ΜΙΣΘΩΣΕΙΣ»

Το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 17 αναφέρεται στο θέμα των μισθώσεων και στους λογιστικούς χειρισμούς που απαιτούνται για την ορθή και τεκμηριωμένη παρακολούθηση τους. Ταυτόχρονα, οριοθετεί τις πληροφορίες που είναι υποχρεωμένη να γνωστοποιεί η επιχείρηση στις Επεξηγηματικές της Σημειώσεις.

Οι σχετικές Διερμηνείες είναι η ΜΕΔ 15, Λειτουργικές Μισθώσεις- Κίνητρα, η ΜΕΔ 27 «Εκτίμηση της Ουσίας των Συναλλαγών που Συνεπάγονται το Νομικό Τύπο μιας Μίσθωσης» και τέλος το ΕΔΔΠΧΠ 4 «Προσδιορίζοντας κατά πόσο μια Σύμβαση Περιλαμβάνει μια Μίσθωση». Το ΔΛΠ 17 αναθεωρήθηκε στις 31/3/2004 και μπορούσε να εφαρμοστεί από 01/01/05. Το πρότυπο 17 εφαρμόζεται για όλες τις μισθώσεις που συνάπτουν οι επιχειρήσεις πλην μερικών εξαιρέσεων, όπως είναι: οι συμφωνίες μισθώσεων για εξεύρεση και εξόρυξη μεταλλευμάτων, πετρελαίου, οι συμφωνίες για παροχή πνευματικών δικαιωμάτων, οι συμβάσεις άδεια θεατρικών παραστάσεων (Σακελλής, 2002).

ΕΓΛΣ	ΔΛΠ 17
Οι συμβάσεις χρηματοοικονομικής μίσθωσης κατατάσσονται στις λειτουργικές μισθώσεις. Στο τέλος της μίσθωσης τα μισθωμένα περιουσιακά στοιχεία μεταβιβάζονται στον μισθωτή σε τιμή χαμηλότερη από την πραγματική αξία. Τα εκμισθωμένα στοιχεία εμφανίζονται στον ισολογισμό σαν αποσβέσιμο στοιχείο. Η διαφορά μεταξύ κόστους κτήσης και αξίας παγίου λογίζεται κατευθείαν στα αποτελέσματα σε κάθε χρήση.	Οι χρηματοδοτικές μισθώσεις αποτελούν απαίτηση της επιχείρησης. Το ελάχιστο σύνολο των μισθωμάτων που πρόκειται να εισπραχθούν κατά τη διάρκεια της μίσθωσης, μείον την υπολειμματική αξία των εκμισθωμένων παγίων, κεφαλαιοποιούνται και εμφανίζονται σαν απαιτήσεις κατά πελατών. Τα έσοδα αναγνωρίζονται καθ' όλη τη διάρκεια της Μίσθωσης και χαρακτηρίζονται σαν έσοδα από τόκους. Οι μισθώσεις διακρίνονται σε λειτουργικές και χρηματοοικονομικές.

11.«ΕΣΟΔΑ»

Το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 18 αναφέρεται στο ζήτημα των εσόδων μιας επιχείρησης. Το Πρότυπο 18 έχει σαν στόχο να καθορίσει τους απαιτούμενους λογιστικούς χειρισμούς για την ορθή λογιστική καταγραφή των εσόδων μιας επιχειρηματικής μονάδας.

Τα έσοδα προκύπτουν από την επιχειρηματική δραστηριότητα της εκάστοτε επιχείρησης, στα πλαίσια της οποίας λαμβάνουν χώρα ορισμένες συναλλαγές από τις οποίες πηγάζουν οικονομικά οφέλη. Τα έσοδα αυξάνουν τα οικονομικά οφέλη της

επιχείρησης ή μειώνουν τις υποχρεώσεις της, γεγονός που οδηγεί σε αύξηση της καθαρής της θέσης.

Ο επίσημος και πληρέστερος ορισμός των εσόδων είναι «Έσοδο είναι η μικτή εισροή οικονομικών οφελών κατά τη διάρκεια της χρήσης, η οποία προκύπτει από τις συνήθεις δραστηριότητες της επιχείρησης, όταν η εισροή αυτή έχει σαν αποτέλεσμα την αύξηση των ιδίων κεφαλαίων, εκτός της αύξησης που σχετίζεται με εισφορά κεφαλαίου από τους μετόχους». Τα έσοδα εισπράττονται μόνο όταν αφορούν την επιχείρηση και όχι εισπράξεις για λογαριασμό τρίτων.

ΕΓΛΣ	ΔΛΠ 18
<p><u>Έσοδα από:</u> 1) πωλήσεις εμπορευμάτων 2) πωλήσεις υπηρεσιών 3) επιχορηγήσεις εκτός εκείνων που χορηγούνται για κτήσεις παγίων στοιχείων 4) επενδύσεις των διαθέσιμων κεφαλαίων της επιχείρησης.</p> <p><u>Έσοδο:</u> είναι η εκφρασμένη σε χρηματικές μονάδες αγοραστική δύναμη που αποκτάται, άμεσα ή έμμεσα, από τη δραστηριότητα της οικονομικής μονάδας. Η ελληνική λογιστική πρακτική συνιστά την εγγραφή των πράξεων ανταλλαγής σε βιβλία.</p>	<p><u>Έσοδα από:</u> 1) πωλήσεις αγαθών 2) παροχή υπηρεσιών 3) τόκους, μερίσματα και δικαιώματα τρίτων προσώπων.</p> <p><u>Έσοδο:</u> είναι η μικτή εισροή οικονομικών ωφελημάτων στη διάρκεια της χρήσης, η οποία προκύπτει από τις συνήθεις δραστηριότητες μιας επιχείρησης και οδηγεί σε αύξηση της καθαρής θέσης. Δεν θεωρείται έσοδο μια πράξη ανταλλαγής όμοιων και ισόποσων αγαθών. Η αποτίμηση των εσόδων πρέπει να γίνεται στην πραγματική αξία του εισπραχθέντος ή εισπρακτέου ανταλλάγματος. Βάσει του ΔΛΠ 18 η επιχείρηση πρέπει να γνωστοποιεί μια σειρά από πληροφορίες στις Επεξηγηματικές Σημειώσεις.</p>

12.«ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΤΩΝ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ»

Το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 20 «Λογιστική των κρατικών Επιχορηγήσεων και Γνωστοποίηση της Κρατικής Υποστήριξης» (IAS 20 «Accounting for Government Grants and Disclosure of Government Assistance»), αναφέρεται στο ζήτημα των

κρατικών επιχορηγήσεων, καθώς επίσης να θέσει τα κριτήρια και το χρόνο αναγνώρισης τους. Οι σχετικές Διερμηνείες που έχουν εκδοθεί είναι η ΜΕΔ 10 «Κρατική Υποστήριξη – Καμία Ειδική Σχέση με Επιχειρηματικές Δραστηριότητες» και το ΕΔΔΠΧΠ 3 «Δικαιώματα Εκπομπών Ρύπων».

ΕΓΛΣ	ΔΛΠ 20
Το ΕΓΛΣ και οι γνωματεύσεις του ΕΣΥΛ (41,47,192,206,292,298) καθορίζουν το θέμα των επιχορηγήσεων. Το Ελληνικό Δίκαιο είναι εναρμονισμένο με την 4 ^η Οδηγία της ΕΟΚ. Οι επιχορηγήσεις που σχετίζονται με τις λειτουργικές δαπάνες πιστώνονται σε λογαριασμό εσόδου. Επιχορηγήσεις που αφορούν αγορά παγίων εμφανίζονται σε λογαριασμούς ιδίων κεφαλαίων.	Το ΔΛΠ 20 καθορίζει το θέμα των επιχορηγήσεων. Η επιχείρηση πρέπει να εμφανίζει τις επιχορηγήσεις όταν υπάρχει η βεβαιότητα είσπραξης τους και συμμόρφωσης της. Οι επιχορηγήσεις που αφορούν το Ενεργητικό καταχωρούνται σαν «έσοδα επόμενων χρήσεων». Οι επιχορηγήσεις που αφορούν αποτελέσματα, εμφανίζονται σε πίστωση λογαριασμού εσόδου.

13.«ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΕΤΑΒΟΛΩΝ ΣΤΙΣ ΤΙΜΕΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ»

Οι επιδράσεις των μεταβολών στις τιμές συναλλάγματος αναφέρεται στο ζήτημα των συναλλαγματικών διαφορών και στο λογιστικό χειρισμό τους. Κύριος στόχος του προτύπου 21 είναι να θέσει τις αρχές και τις τεχνικές αναγνώρισης και λογιστικής καταγραφής των συναλλαγών σε ξένο νόμισμα.

ΕΓΛΣ	ΔΛΠ 21
Τα στοιχεία μετατρέπονται με βάση την ισοτιμία κλεισίματος. Στις τράπεζες όλες οι συναλλαγματικές διαφορές λογίζονται στα αποτελέσματα. Ουσιαστικά ακολουθείται το πρότυπο 21.	Τα νομισματικά στοιχεία μετατρέπονται με βάση την ισοτιμία κλεισίματος. Τα μη νομισματικά στοιχεία μετατρέπονται με βάση την ισοτιμία αναγνώρισης. Οι λογιστικές διαφορές λογίζονται στα Αποτελέσματα Χρήσης.

14.«ΚΟΣΤΟΣ ΔΑΝΕΙΣΜΟΥ»

Το Κόστος Δανεισμού (IAS 23, Borrowing Cost), αναφέρεται στη λογιστική αντιμετώπιση του δανειακού κόστους των επιχειρήσεων.

Το πρότυπο 23 οριοθετεί την έννοια του δανειακού κόστους και ορίζει τις αρχές και τα κριτήρια για την αναγνώριση του. Παράλληλα, αναφέρεται στις πληροφορίες που θα πρέπει να περιλαμβάνει στις Επεξηγηματικές του Σημειώσεις.

Το πρότυπο για τη σωστή και τεκμηριωμένη παρακολούθηση του δανειακού κόστους απαιτεί την άμεση αναγνώριση του δανειακού κόστους ως έξοδο και την καταχώρηση του στα αντίστοιχα αποτελέσματα.

Τονίζεται ότι το πρότυπο δεν αναγνωρίζει σαν κόστος δανεισμού το πραγματικό ή υπολογιστικό κόστος των ιδίων κεφαλαίων.

Διευκρινιστικά αναφέρουμε, ότι το κόστος δανεισμού αποτελείται από τους τόκους του δανεισμού καθώς και από τα λοιπά έξοδα δανείου, π.χ. μακροπρόθεσμοι και βραχυπρόθεσμοι τόκοι, προμήθειες, συναλλαγματικές διαφορές δανείων.

ΕΓΑΣ	ΔΔΠ 23
Οι τόκοι χρηματοδότησης παγίων στοιχείων, που βρίσκονται στην κατασκευαστική περίοδο σύμφωνα με το άρθρο 43, παρ. 3 του Ν. 2190/1920 θεωρούνται έξοδα πολυετούς απόσβεσης και αποσβένονται είτε εφάπαξ, είτε τμηματικά και ισόποσα σε μια πενταετία. Συναλλαγματικές διαφορές από χρηματοδότηση παγίων με δάνεια σε ξένο νόμισμα, ανήκουν στον λογαριασμό εξόδων πολυετούς απόσβεσης. Τμηματικά επιβαρύνει τα αποτελέσματα.	Το κόστος δανεισμού που σχετίζεται με αγορά ή κατασκευή παγίων μεταφέρεται στα πάγια. Όταν ο δανεισμός είναι γενικός, τότε το κόστος δανεισμού προσδιορίζεται με βάση ένα επιτόκιο κεφαλαιοποίησης. Το κόστος δανεισμού πρέπει να λογίζεται στα έξοδα της χρήσης που λαμβάνει χώρα, με παράλληλη γνωστοποίηση των μεθόδων που χρησιμοποιήσε.

15.«ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΣΥΝΔΕΔΕΜΕΝΩΝ ΜΕΡΩΝ»

Το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 24 αναφέρεται στους κανόνες κατάρτισης και στις πληροφορίες που θα πρέπει να περιλαμβάνονται στις οικονομικές καταστάσεις μιας επιχείρησης και των συνδεδεμένων με αυτή μερών.

Το πρότυπο 24 θέτει ένα πλαίσιο αρχών, μεθόδων και κανόνων κατάρτισης των οικονομικών καταστάσεων των επιχειρήσεων που αποτελούνται από πολύπλοκα νομικά και επιχειρηματικά σχήματα (Σακελλής, 2002).

ΕΓΛΣ	ΔΛΠ 24
<p>Σύμφωνα με τον Ν.2190/1920 συνδεδεμένες επιχειρήσεις θεωρούνται επιχειρήσεις με σχέσεις μητρικής- θυγατρικής, θυγατρικές των παραπάνω εταιρειών ή συνδεδεμένες προς τις παραπάνω εταιρείες.</p> <p>Γνωστοποιήσεις: 1) Για εταιρείες στις οποίες υπάρχει συμμετοχή άνω του 10% του κεφαλαίου τους, παρατίθεται ανάλυση, η οποία περιλαμβάνει την έδρα, την επωνυμία, το αποτέλεσμα της χρήσης. 2) η μητρική εταιρεία μπορεί να παραλείπει στο προσάρτημα της την αναγραφή των ΙΚ και του αποτελέσματος των θυγατρικών, εφόσον περιλαμβάνονται στις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις της. Οι απαιτήσεις και οι υποχρεώσεις προς τις συνδεδεμένες επιχειρήσεις εμφανίζονται σε ξεχωριστούς λογαριασμούς στον ισολογισμό.</p>	<p>Συνδεδεμένα μέρη θεωρούνται: 1) Σχέση μητρικής με θυγατρική 2) Εταιρείες υπό κοινό έλεγχο 3) Συγγενείς εταιρείες</p> <p>Γνωστοποιήσεις: περιλαμβάνουν 1) Σχέσεις μεταξύ συνδεδεμένων μερών 2) Φύση, είδος και ποσό των συναλλαγών μεταξύ των συνδεδεμένων μερών.</p>

16.«ΕΝΟΠΟΙΗΜΕΝΕΣ ΚΑΙ ΑΤΟΜΙΚΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ»

Το Consolidated and Separate Financial Statements, θέτει τις αρχές και τις λογιστικές τεχνικές αντιμετώπισης των ενοποιημένων και ατομικών οικονομικών καταστάσεων μιας επιχείρησης.

Παράλληλα, ασχολείται με το ζήτημα της λογιστικής καταγραφής των επενδύσεων σε θυγατρικές, συγγενείς ή σε κοινοπραξίες και πως αυτές θα απεικονίζονται στις ατομικές καταστάσεις της μητρικής επιχείρησης.

ΕΓΛΣ	ΔΛΠ 27
<p>Η διαφορά της εγγραφής συμφηφισμού μεταξύ κόστους συμμετοχής και καθαρής θέσης θυγατρικής ονομάζεται διαφορά ενοποίησης και λογίζεται στην καθαρή θέση. Όταν είναι χρεωστική δύναται να λογιστεί στα άυλα πάγια και να αποσβένεται στα 5 χρόνια.</p> <p>Τα δικαιώματα μειοψηφίας και οι διαφορές ενοποίησης αποτελούν μέρος των ιδίων κεφαλαίων.</p>	<p>Η μητρική επιχείρηση θα πρέπει να ενοποιεί τις λογιστικές καταστάσεις όλων των θυγατρικών της. Μόνη εξαίρεση για τις θυγατρικές που θα πωληθούν σε σύντομο χρονικό διάστημα.</p> <p>Η διαδικασία ενοποίησης αποτελείται από 7 βήματα.</p> <p>Τα αποτελέσματα της θυγατρικής Συμπεριλαμβάνονται στην ενοποίηση από την ημέρα της εξαγοράς τους και έπειτα.</p>

17.«ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ ΣΕ ΣΥΓΓΕΝΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ»

Διαπραγματεύεται το ζήτημα των επενδύσεων σε συγγενείς επιχειρήσεις, πλην των επιχειρήσεων που κατέχονται από επιχειρήσεις venture capital ή από αμοιβαία κεφάλαια, πιστωτικά συγκροτήματα επενδύσεων και συναφείς επιχειρήσεις συμπεριλαμβανομένων και των ασφαλιστικών κεφαλαίων.

Οι επενδύσεις αυτές έχουν χαρακτηριστεί σαν κατεχόμενες για εμπορικούς σκοπούς από το ΔΛΠ 39 και μπορούν να αποτιμηθούν σε εύλογες αξίες. Οποιαδήποτε μεταβολή τους καταχωρείται είτε σαν κέρδος, είτε σαν ζημία στα αποτελέσματα χρήσης.

ΕΓΑΣ	ΔΛΠ
Το άρθρο 106 του Ν.2190/1920 ορίζει τη διαδικασία εμφάνισης των συγγενών επιχειρήσεων στις Ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις. Το άρθρο ορίζει ότι η διαφορά μεταξύ του κόστους κτήσης και της εσωτερικής λογιστικής αξίας της επένδυσης, κατά την πρώτη φορά που εφαρμόζεται η μέθοδος της καθαρής θέσης, εμφανίζεται είτε ως άυλο πάγιο και αποσβένεται, είτε αφαιρετικά των ιδίων κεφαλαίων του ενοποιημένου ισολογισμού.	Συγγενής επιχείρηση θεωρείται εκείνη στην οποία ο επενδυτής ασκεί ουσιώδη επιρροή. Οι ενοποιημένες καταστάσεις των συγγενών επιχειρήσεων πρέπει να καταρτίζονται με βάση τη μέθοδο της καθαρής θέσης. Για την εφαρμογή της μεθόδου της καθαρής θέσης χρησιμοποιούνται οι πιο πρόσφατες διαθέσιμες οικονομικές καταστάσεις της συγγενούς, οι οποίες συνήθως καταρτίζονται με ημερομηνία ίδια με εκείνη του επενδυτή. Το μερίδιο του επενδυτή στα κέρδη εμφανίζεται σε ξεχωριστό λογαριασμό στα αποτελέσματα.

18.«ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΜΕ ΥΠΕΡΠΛΗΘΩΡΙΣΜΟ»

Αναφέρεται στις λογιστικές τεχνικές των οικονομικών καταστάσεων επιχειρήσεων που δρουν σε υπερπληθωριστικές οικονομίες. Το πρότυπο προτείνει μεθόδους προσαρμογής των λογιστικών καταστάσεων, έτσι ώστε να τηρείται η αρχή της συγκρισιμότητας.

Το ΔΛΠ 29 εφαρμόζεται στις βασικές οικονομικές καταστάσεις μιας επιχείρησης, από την έναρξη της χρήσης που διαπιστώνεται υπερπληθωρισμός στην οικονομία.

Στις χώρες που αντιμετωπίζουν υπερβάλλοντα πληθωρισμό οι οικονομικές καταστάσεις των επιχειρήσεων καταρτίζονται με δύο τρόπους.

Ο ένας τρόπος είναι με βάση το ιστορικό κόστος και ο άλλος με βάση το τρέχον κόστος.

Ωστόσο σε αγορές με υπερπληθωρισμό, οι οικονομικές καταστάσεις έχουν νόημα μόνο αν καταρτίζονται με βάση την τρέχουσα μονάδα μέτρησης, στην ημερομηνία του ισολογισμού.

ΕΓΔΣ	ΔΛΠ 29
Δεν υπάρχει σχετική διάταξη.	Δεν καθορίζει το πρότυπο κάποιο ποσοστό από το οποίο θεωρείται ότι αρχίζει ο υπερπληθωρισμός. Οι οικονομικές καταστάσεις θα πρέπει να εμφανίζονται σε τρέχουσες μονάδες. Το αποτέλεσμα της καθαρής νομισματικής θέσης περιλαμβάνεται στα καθαρά αποτελέσματα.

19.«ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΛΟΓΙΣΤΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΡΑΠΕΖΩΝ»

Καθορίζει το πλαίσιο κατάρτισης των λογιστικών καταστάσεων των τραπεζών και τις πληροφορίες που θα πρέπει να περιλαμβάνονται στις καταστάσεις αυτές.

Το πρότυπο 30 εφαρμόζεται από όλα τα τραπεζικά και λοιπά χρηματοοικονομικά ιδρύματα που έχουν υιοθετήσει τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης. Το πεδίο εφαρμογής του προτύπου καλύπτει τόσο τις ατομικές καταστάσεις των τραπεζών, όσο και τις ενοποιημένες καταστάσεις των τραπεζικών ομίλων.

Η αναγκαιότητα δημιουργίας του προτύπου 30 προέκυψε από την ριζοκίνδυνη φύση των δραστηριοτήτων των τραπεζών. Οι τράπεζες έρχονται αντιμέτωπες με μια σειρά κινδύνων, όπως είναι η ανεπαρκής ρευστότητα, οι συναλλαγματικοί κίνδυνοι, η μεταβολή των επιτοκίων κ.α.

Οι κίνδυνοι αυτοί περιλαμβάνονται στις οικονομικές καταστάσεις των τραπεζών, ωστόσο για λόγους ασφάλειας των επενδυτών απαιτούνται επιπρόσθετες πληροφορίες. Η ανάγκη για πληρέστερη πληροφόρηση των χρηστών καλύπτεται με το ΔΛΠ 30. Το πρότυπο 30 εφαρμόζεται για τις οικονομικές καταστάσεις με διαχειριστικές περιόδους μέχρι την 31/12/2006. Για τις λογιστικές καταστάσεις από 01/01/2007 και έπειτα θα εφαρμόζεται το ΔΠΧΠ 7 (Χρηματοοικονομικά μέσα: Γνωστοποιήσεις).

ΕΓΑΣ	ΔΛΠ 30
<p>Τα άρθρα 110 κ' 131 του κωδ.Ν2190/1920 ορίζουν τις οικονομικές καταστάσεις των τραπεζών. Στοιχεία που πρέπει να περιλαμβάνονται:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ταμείο και διαθέσιμα στην ΚΤ • Κρατικά και άλλα αξιόγραφα • Απαιτήσεις κατά άλλων τραπεζών • Απαιτήσεις κατά τραπεζών • Ομολογίες κ' άλλοι τίτλοι • Υποχρεώσεις προς άλλες τράπεζες • Υποχρεώσεις προς πελάτες • Υποχρεώσεις προς πιστωτικούς τίτλους • Επισφαλείς απαιτήσεις • Μετοχικό κεφάλαιο κ' αποθεματικά • Διαφορές από αναπροσαρμογή αξίας περιουσιακών στοιχείων. <p>ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΧΡΗΣΗΣ</p> <ul style="list-style-type: none"> • Τόκοι και εξομοιούμενα έσοδα • Τόκοι και εξομοιούμενα έξοδα • Έσοδα από τίτλους • Έσοδα προμηθειών • Αποτελέσματα χρηματοοικονομικών Πράξεων <p>Οι προβλέψεις δανείων που σχηματίζουν οι τράπεζες στην Ελλάδα είναι βάσει του</p>	<p>Το ΔΛΠ 30 ορίζει τις οικονομικές καταστάσεις των τραπεζών. Στοιχεία που περιλαμβάνουν:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ταμείο και διαθέσιμα στην ΚΤ • Κρατικά κ' άλλα αξιόγραφα δεκτά για επαναπροεξόφληση στην ΚΤ • Κρατικά κ' άλλα χρεόγραφα κατεχόμενα για συναλλακτικούς σκοπούς • Τοποθετήσεις, δάνεια, προκαταβολές σε άλλες τράπεζες • Άλλες τοποθετήσεις στην αγορά • Δάνεια και προκαταβολές σε πελάτες • Επενδυτικοί τίτλοι • Καταθέσεις από άλλες τράπεζες • Άλλες καταθέσεις της χρηματαγοράς • Ποσά οφειλόμενα σε άλλους καταθέτες • Πιστοποιητικά καταθέσεων <p>ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΧΡΗΣΗΣ</p> <ul style="list-style-type: none"> • Τόκοι και Συναφή έσοδα • Δαπάνες τόκων και συναφή έξοδα • Έσοδα από μερίσματα • Έσοδα από αμοιβές και προμήθειες • Έξοδα από αμοιβές και προμήθειες • Κέρδη μείον ζημιές από διαπραγματεύσιμα Χρεόγραφα • Κέρδη μείον ζημιές από αγοραπωλησίες ξένων χαρτονομισμάτων • Άλλα έσοδα εκμετάλλευσης
<p>Α.Ν 396/68 και υπολογίζονται στο 1% επί των ετήσιων υπολοίπων των χορηγήσεων εκτός του Ελληνικού Δημοσίου και των εγγυημένων από αυτό. Είναι Γενικές Προβλέψεις.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Ζημιές από δάνεια και προκαταβολές • Γενικά έξοδα διοίκησης • Άλλα έξοδα εκμετάλλευσης <p>Κάθε κράτηση κερδών για προβλέψεις κερδών. Πέρα από το σύνηθες ποσό καταχωρείται ως Διανομή κερδών.</p>

20.«ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ ΣΕ ΚΟΙΝΟΠΡΑΞΙΕΣ»

Αναφέρεται στη λογιστική παρακολούθηση και αναγνώριση των δικαιωμάτων σε κοινοπραξίες. Παράλληλα, ορίζει τον τρόπο παρουσίασης των στοιχείων του ενεργητικού, των υποχρεώσεων, των εσόδων και εξόδων των κοινοπραξιών στις λογιστικές καταστάσεις της επενδύτριας επιχείρησης.

ΕΓΛΣ	ΔΛΠ 31
Δεν υπάρχει σχετική Διάταξη.	Κοινοπραξία είναι μια συμβατική Συμφωνία με την οποία δύο ή περισσότερα μέρη αναλαμβάνουν από κοινού μια οικονομική δραστηριότητα. Υπάρχουν τρεις τύποι κοινοπραξιών: 1) οι ελεγχόμενες δραστηριότητες 2) κοινά ελεγχόμενα περιουσιακά στοιχεία 3) κοινά ελεγχόμενες περιουσιακές μονάδες.

21.«ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΕΣΑ: ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ»

Θέτει το πλαίσιο και τον τρόπο παρουσίασης των πληροφοριών των Χρηματοοικονομικών μέσων που θα πρέπει να περιλαμβάνονται στις οικονομικές καταστάσεις μιας επιχείρησης.

Ταυτόχρονα, αναφέρει και τις απαραίτητες γνωστοποιήσεις που θα πρέπει να περιλαμβάνονται στις Επεξηγηματικές Σημειώσεις των οικονομικών καταστάσεων. Η δημιουργία του προτύπου αποσκοπεί στην όσο το δυνατόν καλύτερη πληροφόρηση των χρηστών αναφορικά με τα χρηματοοικονομικά στοιχεία και την επίπτωση τους στην οικονομική θέση της επιχείρησης.

ΕΓΛΣ	ΔΛΠ 32
Δεν υπάρχει συγκεκριμένη Διάταξη. Συνήθως λογίζονται με βάση το νομικό τους τύπο.	Τα χρηματοοικονομικά προϊόντα διακρίνονται στον ισολογισμό με βάση την ουσιαστική τους υπόσταση και όχι το νομικό τους τύπο. Διακρίνονται σε: 1) υποχρέωση προς εξόφληση σε μετρητά 2) έντιπλες υποχρεώσεις.

22.«ΚΕΡΔΗ ΑΝΑ ΜΕΤΟΧΗ»

Θέτει τις αρχές προσδιορισμού και παρουσίασης του κονδυλίου «κέρδη ανά μετοχή», ώστε να παρέχεται ορθή, πλήρης και συγκρίσιμη πληροφόρηση στους χρήστες. Παράλληλα, καθορίζει ποια στοιχεία σχετικά με τα κέρδη ανά μετοχή θα πρέπει να συμπεριλαμβάνονται στις Επεξηγηματικές Σημειώσεις (Σακελλής, 2002).

23.«ΕΝΔΙΑΜΕΣΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ»

Αναφέρεται στις αρχές αναγνώρισης, αποτίμησης και κατάρτισης ενδιάμεσων οικονομικών καταστάσεων.

Παράλληλα, καθορίζει και τα στοιχεία που θα πρέπει να περιλαμβάνονται στο μέρος των Επεξηγηματικών Σημειώσεων.

ΕΓΑΣ	ΔΔΠ 34
Οι επιχειρήσεις θα πρέπει να συντάσσουν οικονομικές καταστάσεις τουλάχιστον για το εξάμηνο της χρήσης, που για τις εισηγμένες θα πρέπει να είναι ελεγμένες από ορκωτούς ελεγκτές. Απαρτίζονται από τον Ισολογισμό, και Κατάσταση Αποτελεσμάτων Χρήσης. Οι Τράπεζες δημοσιεύουν και μηνιαίες Οικονομικές καταστάσεις, Ισολογισμό Και κατάσταση αποτελεσμάτων χρήσης.	Ενδιάμεση περίοδος είναι μια Περίοδος οικονομικής έκθεσης Μικρότερη από ένα έτος. Απαρτίζονται από τον Ισολογισμό, Κατάσταση αποτελεσμάτων χρήσης, Κατάσταση μεταβολών της καθαρής θέσης, Κατάσταση ταμειακών ροών, Επεξηγηματικές Σημειώσεις.

24.«ΜΕΙΩΣΗ ΤΗΣ ΑΞΙΑΣ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ»

Αναφέρεται στην έννοια μείωσης της αξίας των στοιχείων του ενεργητικού, μια έννοια που μέχρι πρόσφατα δεν υπήρχε στα λογιστικά πεπραγμένα.

Στόχος του προτύπου είναι να ανιχνεύσει πιθανές ζημίες από τη μείωση της αξίας στοιχείων του ενεργητικού, ώστε να μην εμφανιστούν τα στοιχεία αυτά σε αξία μεγαλύτερη από την ανακτήσιμη τους. Παράλληλα, επιτυγχάνει τον ποσοτικό προσδιορισμό του μεγέθους της ζημίας λόγω μείωσης της αξίας. Επίσης προσδιορίζει τις προϋποθέσεις για αναστροφή της αναγνωρισμένης ζημίας λόγω μείωσης της αξίας των στοιχείων.

Οι σχετικές Διερμηνείες είναι το ΕΔΔΠΧΠ 1 Μεταβολές σε Υφιστάμενες Υποχρεώσεις Αποδέσμευσης, Αποκατάστασης και Συναφείς Υποχρεώσεις», καθώς

και το ΕΔΔΠΧΠ 3 «Δικαιώματα Εκπομπών Ρύπων». Το πρότυπο αναθεωρήθηκε τον Μάρτιο του 2004, απώτερος σκοπός ήταν η εναρμόνιση του με το ΔΠΧΠ 3.

Το πρότυπο εφαρμόζεται από όλες τις επιχειρήσεις που εφαρμόζουν τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης, για όλα τα στοιχεία του ενεργητικού. Ελάχιστες εξαιρέσεις στοιχείων εξαιρούνται από την εφαρμογή του προτύπου 36, όπως είναι τα αποθέματα, οι επενδύσεις σε ακίνητα, οι αναβαλλόμενες φορολογικές απαιτήσεις.

ΕΓΔΣ	ΔΛΠ 36
Το Ελληνικό Δίκαιο αναγνωρίζει διατάξεις για το ζήτημα της αποτίμησης των περιουσιακών στοιχείων μιας εταιρείας για την εκτίμηση ύπαρξης υποτίμησης της αξίας τους. Η ζημία η οποία προκύπτει από την υποτίμηση καταχωρείται στα αποτελέσματα της χρήσης που αναγνωρίστηκε. Οποιαδήποτε μείωση της υποτίμησης προηγούμενων χρήσεων έχει αναγνωριστεί σε προηγούμενα έτη, η επιχείρηση τα καταχωρεί στα έσοδα της χρήσης που προέκυψε.	Κάθε επιχείρηση θα πρέπει να διαπιστώνει κατά την ημερομηνία του ισολογισμού αν και κατά πόσο υπάρχει ένδειξη ότι ένα περιουσιακό στοιχείο είναι υποτιμημένο. Σε περίπτωση τέτοιας ένδειξης η επιχείρηση θα πρέπει να έχει το ανακτήσιμο ποσό του περιουσιακού στοιχείου. Όταν η ανακτήσιμη αξία του στοιχείου είναι μικρότερη από τη λογιστική αξία, τότε η επιχείρηση θα αναγνωρίσει τη σχετική ζημία. Ανακτήσιμη αξία ορίζεται η μεγαλύτερη αξία μεταξύ αξίας πώλησης και της αξίας χρήσης τους.

25.«ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ, ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΕΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ & ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ»

Το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 37 αναφέρεται στις λογιστικές τεχνικές παρακολούθησης, αναγνώρισης και εκτίμησης των προβλέψεων, απαιτήσεων και υποχρεώσεων μιας επιχείρησης. Το πρότυπο αναφέρεται επίσης στις γνωστοποιήσεις που θα πρέπει να περιλαμβάνονται στις Επεξηγηματικές Σημειώσεις των οικονομικών καταστάσεων.

Στην Ελλάδα οι επιχειρήσεις υποχρεούνται να διενεργούν προβλέψεις για πιθανούς κινδύνους και ζημίες, το ΔΛΠ 37 καθορίζει τους λογιστικούς χειρισμούς που απαιτούνται για την ορθή τήρηση αυτών των κονδυλίων. Η εφαρμογή των διατάξεων του προτύπου 37 καθιστά τις οικονομικές καταστάσεις περισσότερο συγκρίσιμες και πιο βελτιωμένες σε θέματα σχετικότητας στοιχείων και γεγονότων.

ΕΓΑΣ	ΔΛΠ 37
Οι προβλέψεις που λογίζονται είναι συνήθως γενικές. Ο ν. 2190 ορίζει σαν γενική αρχή ότι οι προβλέψεις θα πρέπει να πραγματοποιούνται για κάθε κίνδυνο.	Πρόβλεψη είναι μια υποχρέωση αβέβαιου ποσού ή χρόνου. Το ποσό που καταχωρείται σαν πρόβλεψη πρέπει να είναι η ορθή εκτίμηση της δαπάνης, που απαιτείται για να διακανονιστεί η δέσμευση. Οι προβλέψεις θα πρέπει να αναθεωρούνται σε κάθε ημερομηνία του Ισολογισμού. Η χρήση των προβλέψεων πρέπει να γίνεται μόνο για δαπάνες που τις αφορούν.

26.«ΑΥΛΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ»

Το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 38 (IAS 38 «Intangible Assets»), αναφέρεται στα κριτήρια και τις αρχές αναγνώρισης στοιχείων, ως άυλων στοιχείων ενεργητικού στις οικονομικές καταστάσεις της επιχείρησης. Παράλληλα, καθορίζει τη λογιστική αντιμετώπιση αυτών των στοιχείων, καθώς και τις απαραίτητες γνωστοποιήσεις.

ΕΓΑΣ	ΔΛΠ 38
Τα ακίνητα που αποφέρουν έσοδα υπόκεινται σε απόσβεση. Σε ότι αφορά τις τράπεζες, τα ακίνητα που έρχονται στην κατοχή τους από πλειστηριασμούς θα πρέπει να καταχωρούνται ξεχωριστά στον Ισολογισμό. Αποσβένονται με την ιδιοχρησία και την μίσθωση. Τα ακίνητα αυτά μέσα σε κάποιο διάστημα εκποιούνται.	Τα άυλα πάγια εξοδοποιούνται στην χρήση δημιουργίας τους. Η απόσβεση των παγίων γίνεται συστηματικά κατά τη διάρκεια της ωφέλιμης ζωής του άυλου στοιχείου. Στα ΔΠΧΠ η υπεραξία εμφανίζεται ξεχωριστά, σύμφωνα με το ΔΠΧΠ 3.

27.«ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΕΣΑ: ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΗ ΚΑΙ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ»

Το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 39 αναφέρεται στις λογιστικές μεθόδους που πρέπει να χρησιμοποιούνται για την αναγνώριση, αποτίμηση και απεικόνιση των χρηματοοικονομικών μέσων στις οικονομικές καταστάσεις.

Το πρότυπο κατατάσσει τα χρηματοοικονομικά στοιχεία του ενεργητικού σε τέσσερις κατηγορίες, γεγονός που υποδεικνύει και τη βάση αποτίμησης τους.

Οι κατηγορίες είναι:

- Χρηματοοικονομικά στοιχεία του ενεργητικού στην εύλογη αξία μέσω της κατάστασης Αποτελεσμάτων Χρήσης
- Δια κρατούμενες μέχρι τη λήξη επενδύσεις
- Δάνεια και Απαιτήσεις

- Διαθέσιμα προς πώληση χρηματοοικονομικά στοιχεία

Οι χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις κατατάσσονται σε δύο κατηγορίες:

- Χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις στην εύλογη αξία μέσω της κατάστασης αποτελεσμάτων χρήσης.
- Χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις αποτιμώμενες στο αναπόσβεστο κόστος.

ΕΓΛΣ	ΔΛΠ 39
<p>Όλα τα στοιχεία Ενεργητικού και Παθητικού καταχωρούνται στο Κόστος Κτήσης. Τα χρηματοοικονομικά στοιχεία είναι κυρίως τα χρεόγραφα. Στις τράπεζες η ταξινόμηση των Χρεογράφων γίνεται σύμφωνα με Κ.Λ.Σ.Τ.:</p> <p>ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ</p> <ul style="list-style-type: none"> • Δεκτά για επαναχρηματοδότηση • Συμμετοχές σε επιχειρήσεις συγγενείς που ενοποιούνται με τη μέθοδο της καθαρής θέσης • Λοιπά χρεόγραφα <p>Το Κ.Λ.Σ.Τ. διακρίνει τα χρεόγραφα σε 2 Κατηγορίες:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Συμμετοχές ή τίτλοι διαρκούς Κατοχής • Συμμετοχές ή τίτλοι με πρόθεση διακράτησης εντός της επόμενης χρήσης <p>ΠΑΡΑΓΩΓΑ ΚΑΙ HEDGING</p> <p>Δεν υπάρχει διάταξη στην ελληνική Νομοθεσία που να ορίζει συγκεκριμένα τη Λογιστική και αποτίμηση παραγώγων. Οι Ελληνικές τράπεζες εφαρμόζουν τη</p>	<p>Αρχικά όλα τα στοιχεία του ενεργητικού και παθητικού καταχωρούνται στο κόστος Κτήσης, το οποίο προσδιορίζεται από την εύλογη αξία του τιμήματος αγοράς. Η αναγνώριση των χρηματοοικονομικών στοιχείων γίνεται όταν η επιχείρηση καθίσταται συμβατικό μέρος μιας σύμβασης. Ο διαχωρισμός των στοιχείων γίνεται σε τέσσερις κατηγορίες.</p> <p>ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ</p> <ul style="list-style-type: none"> • Εμπορικό χαρτοφυλάκιο • Διακρατηθέντα ως τη λήξη • Δάνεια παρασχεθέντα πρωτογενώς • Διαθέσιμα προς πώληση χρεόγραφα <p>ΠΑΡΑΓΩΓΑ ΚΑΙ HEDGING</p> <p>Η χρήση των παραγώγων είναι διττή, αφορά είτε την Κερδοσκοπία (trading), είτε την αντιστάθμιση κινδύνου (hedging).</p> <p>Όλα τα παράγωγα αποτιμώνται στην εύλογη αξία τους και συμπεριλαμβάνονται στον ισολογισμό.</p> <p>Παράγωγα με σκοπό την κερδοσκοπία, στα αποτελέσματα καταχωρείται η διαφορά στην τρέχουσα Αξία τους.</p> <p>Παράγωγα για αντιστάθμιση κινδύνου, έχουν σαν συνέπεια να μην αναγνωρίζεται η γενική αντιστάθμιση</p>
<p>μέθοδο των δεδουλευμένων για τη λογιστική παρακολούθηση των παραγώγων και έχουν εμμέσως υιοθετήσει την έννοια του macro-hedging.</p>	<p>κινδύνου (macro-hedging).</p> <p>Δεν γίνεται αποδεκτό το hedging σε επίπεδα Χαρτοφυλακίων που δεν μοιράζονται τον ίδιο κίνδυνο</p> <p>Δεν είναι αποδεκτό το hedging επιτοκιακού Κινδύνου στα στοιχεία που διακρατούνται ως τη λήξη τους.</p>

28.«ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ ΣΕ ΑΚΙΝΗΤΑ»

Το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 40 αναφέρεται στις λογιστικές τεχνικές που απαιτούνται για την παρακολούθηση των ακινήτων που κατέχει ή ενοικιάζει μια επιχείρηση με χρηματοοικονομική μίσθωση.

Τα ακίνητα αυτά δεν χρησιμοποιούνται στην παραγωγική διαδικασία, απλά αποφέρουν εισόδημα μέσω της μίσθωσης τους ή κατέχονται για ενίσχυση κεφαλαίου. Παράλληλα, στο πρότυπο αναφέρονται οι μέθοδοι αποτίμησης επενδύσεων σε ακίνητα, που έχουν εκμισθωθεί, βάσει λειτουργικής μίσθωσης.

ΕΓΑΣ	ΔΛΠ 40
Τα ακίνητα που αποφέρουν έσοδα υπόκεινται σε απόσβεση, ενώ η εκτίμηση της αξίας των παγίων που εισφέρονται στην επιχείρηση από τους μετόχους γίνεται από ειδική επιτροπή. Σε ότι αφορά τις τράπεζες, τα ακίνητα που έρχονται στην κατοχή τους από πλειστηριασμούς θα πρέπει να καταχωρούνται ξεχωριστά στον Ισολογισμό. Αποσβένονται με την ιδιοχρησία και την μίσθωση. Τα ακίνητα αυτά μέσα σε κάποιο διάστημα εκποιούνται.	Ακίνητα που κατέχονται για ενίσχυση κεφαλαίου ή για είσπραξη μισθωμάτων. Η αρχική αποτίμηση γίνεται στο κόστος της επένδυσης, συμπεριλαμβάνοντας τα έξοδα κτήσης. Μεταγενέστερη αποτίμηση μπορεί να γίνει είτε με τη μέθοδο της πραγματικής αξίας, είτε με τη μέθοδο του κόστους. Τα ενημερωτικά των εταιρειών θα απαγορεύεται δια νόμου να περιλαμβάνουν προβλέψεις οποιουδήποτε είδους και θα βασίζονται σε ιστορικά δεδομένα.

29.«ΓΕΩΡΓΙΑ»

Το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 41 (IAS 41 «Agriculture»), αναφέρεται στην λογιστική παρακολούθηση των δραστηριοτήτων μιας γεωργικής επιχείρησης (Σακελλής, 2002).

ΕΓΑΣ	ΔΛΠ 41
Δεν υπάρχει σχετική διάταξη.	Το ΔΛΠ 41 καθορίζει τους λογιστικούς χειρισμούς που απαιτούνται για τη λογιστική παρακολούθηση γεωργικών δραστηριοτήτων. Τα βιολογικά στοιχεία αποτιμώνται στην εύλογη αξία τους

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5 : ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

5.1 Ποιότητα της Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης

Οι χρηματοοικονομικές καταστάσεις αποτελούν ένα σημαντικό εργαλείο επικοινωνίας και επαφής ανάμεσα στις εταιρείες και κάθε εμπλεκόμενο φυσικό ή νομικό πρόσωπο (Luca, Mihaela ,2008). Το χρήσιμο αυτό εργαλείο αποτελεί την κατάλληλη μέθοδο σύνθεσης και κατηγοριοποίησης των πληροφοριών που παράγει η λογιστική, προκειμένου να ικανοποιηθούν οι ανάγκες πληροφόρησης των χρηστών μέσα και έξω από τους οργανισμούς.

Η χρηματοοικονομική πληροφόρηση παρέχει στους χρήστες των χρηματοοικονομικών καταστάσεων τις πληροφορίες εκείνες που απαιτούνται προκειμένου να λαμβάνουν τις οικονομικές τους αποφάσεις. Συχνά μάλιστα για τους εξωτερικούς χρήστες οι χρηματοοικονομικές καταστάσεις είναι η μόνη πηγή πληροφόρησης, η οποία διατίθεται απευθείας από την οντότητα. Συνάγεται λοιπόν το συμπέρασμα, ότι είναι κριτικής σημασίας, η διασφάλιση της ποιότητας των χρηματοοικονομικών καταστάσεων και συγκεκριμένα της πληρότητας, εγκυρότητας, ακρίβειας, αντικειμενικότητας, ορθότητας και αξιοπιστίας των παρεχόμενων λογιστικών πληροφοριών από την διοίκηση της εταιρείας.

Πότε όμως μπορούμε να μιλάμε για ποιοτική χρηματοοικονομική πληροφόρηση; Πολλές είναι οι θεωρητικές και εμπειρικές μελέτες που έχουν διεξαχθεί αναφορικά με το ζήτημα της ποιότητας της χρηματοοικονομικής πληροφόρησης και χρησιμότητας των χρηματοοικονομικών καταστάσεων.

Όπως αναφέρει ο Pijper (*Pijper, 1993*), η χρησιμότητα των δημοσιευόμενων χρηματοοικονομικών καταστάσεων καθορίζεται πάντοτε με βάση την σχετικότητα και συνάφεια των πληροφοριών που παρέχουν, με την διαδικασία της λήψης αποφάσεων. Είναι απαραίτητο να παρέχουν μία υγιή βάση για την λήψη ορθολογικών οικονομικών αποφάσεων.

Σύμφωνα με τον Penman, (*Penman, 2002*), η ποιότητα της χρηματοοικονομικής πληροφόρησης κρίνεται από το πόσο αποτελεσματικά βοηθά το επενδυτικό κοινό να προσδιορίσει πόσο διαφορετικά θα είναι τα μελλοντικά κέρδη από τα τρέχοντα κέρδη μιας εταιρείας.

Ο Cohen αναφερόμενος στην ποιότητα της χρηματοοικονομικής πληροφόρησης, υποστηρίζει όπως και οι Mikhail et al ότι η ποιότητα των αναφερόμενων κερδών κρίνεται από τον βαθμό στον οποίο τα τρέχοντα δημοσιευμένα κέρδη είναι στενά συνδεδεμένα με τις μελλοντικές ταμιακές ροές (*Cohen, 2003*).

Οι Lev και Zarowin (*Lev, Zarowin, 1999*), διερευνούν σε μελέτη τους το ζήτημα της χρησιμότητας των χρηματοοικονομικών πληροφοριών που παρέχονται στους επενδυτές μέσω των χρηματοοικονομικών καταστάσεων, σε σύγκριση με την συνολική πληροφόρηση της αγοράς. Χρησιμοποιώντας στατιστικές συσχετίσεις μεταξύ λογιστικών στοιχείων και αγοραίων αξιών καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι η χρησιμότητα των αναφερόμενων: κερδών, ταμιακών ροών και λογιστικής καθαρής θέσης έχει μειωθεί τα τελευταία 20 χρόνια και εντοπίζουν την αιτία της μείωσης αυτής στις αλλαγές που υφίστανται οι επιχειρήσεις, λόγω καινοτομιών αλλά και λόγω του έντονα ανταγωνιστικού επιχειρησιακού περιβάλλοντος, ο αντίκτυπος των οποίων στις οικονομικές μονάδες, δεν αντικατοπτρίζεται στο σύστημα της χρηματοοικονομικής πληροφόρησης.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον επίσης παρουσιάζει η έρευνα των McDaniel, (*Martin και Maines McDanie et al, 2002*), , οι οποίοι μελετώντας τις διαφορές στις εκτιμήσεις των χρηματοοικονομικών καταστάσεων για την ποιότητα της χρηματοοικονομικής πληροφόρησης που παρέχουν, των οικονομικών εμπειρογνομόνων (ειδικοί χρηματοοικονομικής ανάλυσης – financial experts) από τη μία πλευρά και των χρηματοοικονομικών επιστημόνων (financial literates) από την άλλη, καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι οι εμπειρογνώμονες αναπτύσσουν ένα καλύτερο πλαίσιο αναφορικά με τα χαρακτηριστικά που σχετίζονται με την ποιότητα της χρηματοοικονομικής πληροφόρησης: συνάφεια, αξιοπιστία και συγκρισιμότητα και

τα οποία αναφέρονται στην οδηγία Οδηγία SFAC 2 (Statement of Financial Accounting Concepts No 2), “Qualitative Characteristics of Accounting Information”. Τέλος, όπως αναφέρεται σε άρθρο των Daske και Gebhardt (2006) (Daske, Gebhardt, 2006), πολλοί ερευνητές, όπως για παράδειγμα οι Ball et al , έχουν αμφισβητήσει την πραγματική ποιότητα της χρηματοοικονομικής πληροφόρησης μετά την υιοθέτηση των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (International Financial Reporting Standards – IFRS), κυρίως λόγω των ανεπαρκών μηχανισμών επιβολής αλλά και της ύπαρξης δυσμενών κινήτρων πληροφόρησης, ενώ άλλοι όπως ο Cairns (αποκάλυψαν με έρευνα τους σοβαρά προβλήματα συμμόρφωσης με τα διεθνή πρότυπα κυρίως στο αρχικό στάδιο υιοθέτησής τους, αμφισβητώντας έτσι την διαφάνεια των χρηματοοικονομικών καταστάσεων. Παρ’ όλα αυτά οι ίδιοι σε έρευνα τους σχετικά με την ποιότητα των χρηματοοικονομικών καταστάσεων επιχειρήσεων στην Αυστρία, την Γερμανία και την Ελβετία (οι οποίες έχουν υιοθετήσει τα IFRS ή τα αμερικάνικα πρότυπα – US GAAP) καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι η ποιότητα της χρηματοοικονομικής πληροφόρησης έχει βελτιωθεί σημαντικά στις χώρες αυτές μετά την υιοθέτηση των διεθνών προτύπων.

Η βελτίωση της ποιότητας της λογιστικής πληροφόρησης καθίσταται αναγκαία καθώς η παροχή συνεπών και συγκρίσιμων λογιστικών πληροφοριών στους χρήστες τους, αποτρέπει την παραπλάνησή τους και επιτρέπει την λήψη ορθολογικών αποφάσεων με βάση την οικονομική θέση, τα αποτελέσματα των οικονομικών και χρηματοπιστωτικών δραστηριοτήτων και τις αλλαγές στην οικονομική θέση της εταιρείας. Ωστόσο, οι δημοσιευμένες οικονομικές καταστάσεις είναι προϊόν του λογιστικού συστήματος των επιχειρήσεων και το λογιστικό σύστημα ως ανθρώπινο κατασκεύασμα, σύμφωνα με τον Μπαραλέξη παρουσιάζει ορισμένες εγγενείς αδυναμίες. Ο ίδιος παραθέτει τις στο βιβλίο του τις βασικές αδυναμίες του λογιστικού συστήματος, οι οποίες μπορούν να θέσουν σε κίνδυνο την εξασφάλιση μιας ποιοτικής χρηματοοικονομικής πληροφόρησης (Μπαραλέξης, 2001), :

- **Η χρονική υστέρηση των δημοσιευόμενων λογιστικών καταστάσεων.** Λόγω της καθυστέρησης δημοσίευσης των λογιστικών καταστάσεων μετά το τέλος της λογιστικής χρήσης, το επενδυτικό κοινό συχνά αναγκάζεται να λαμβάνει τις οικονομικές αποφάσεις του χωρίς να στηρίζεται στις παρεχόμενες πληροφορίες από τις χρηματοοικονομικές καταστάσεις των επιχειρήσεων.

- **Οι λογιστικές καταστάσεις απεικονίζουν το παρελθόν.** Το ενδιαφέρον όμως των χρηστών αναμφισβήτητα επικεντρώνεται κυρίως στην μελλοντική οικονομική θέση και επίδοση της οντότητας.
- **Η περιοδικότητα των λογιστικών καταστάσεων.** Η βασική αυτή λογιστική αρχή σύμφωνα με την οποία η ζωή των επιχειρήσεων διαιρείται σε καθορισμένες χρονικές περιόδους (έτος, τρίμηνο κτλ) και προσδιορίζονται τα αποτελέσματα στις περιόδους αυτές δημιουργεί σύμφωνα με τον συγγραφέα προβλήματα, όπως αυτό της αυθαίρετης κατανομής των εξόδων μέσα στο χρόνο / περίοδο και το πρόβλημα της πραγματοποίησης του εσόδου.

Η κύρια ευθύνη για την προετοιμασία και παρουσίαση των χρηματοοικονομικών καταστάσεων ανήκει στην διοίκηση της επιχείρησης, η οποία είναι και η μόνη που γνωρίζει την πραγματική κατάσταση της επιχείρησης. Γεγονός είναι πως ανάμεσα στα διοικητικά στελέχη (managers) και στους εξωτερικούς χρήστες των χρηματοοικονομικών καταστάσεων υφίσταται μία σύγκρουση συμφερόντων, η οποία μπορεί να επηρεάσει την αντικειμενικότητα των πληροφοριών. Κύριοι στόχοι των managers είναι η μεγιστοποίηση του κέρδους της επιχείρησης και η ρευστότητα. Έτσι ενώ οι εξωτερικοί χρήστες επιθυμούν να έχουν όσο το δυνατόν εκτενέστερη πληροφόρηση, προκειμένου να έχουν μία ολοκληρωμένη εικόνα για την οικονομική θέση και επίδοση της οντότητας, οι μάνατζερ επιδιώκουν την δημιουργήσουν μια ευνοϊκή εικόνα της επιχείρησης και να κάνουν συμβατή την πραγματικότητα που επικρατεί στην επιχείρηση με τις ανάγκες και προσδοκίες των υπολοίπων χρηστών, μέσω της δημοσιοποίησης μόνο εκείνων των πληροφοριών που συνθέτουν την ευνοϊκή αυτή εικόνα (Luca, Mihaela 2008),.

Συνοψίζοντας, η εξασφάλιση μιας ποιοτικής χρηματοοικονομικής πληροφόρησης, η ενίσχυση στην διαφάνεια, αξιοπιστία και εμπιστοσύνη στις οικονομικές καταστάσεις των επιχειρήσεων πρέπει να είναι μέλημα πρώτα απ' όλα των ίδιων των επιχειρήσεων και των στελεχών τους. Η παραποίηση της οικονομικής πραγματικότητας των επιχειρηματικών μονάδων σχετίζεται άμεσα με την επιχειρηματική ηθική των στελεχών. Το θέμα είναι σύμφωνα με τον ίδιο εάν παρά τις αποτελεσματικές παρεμβάσεις στους κατάλληλους τομείς, παρά την εξασφάλιση του κατάλληλου θεσμικού πλαισίου, των κατάλληλων αρχών, κανόνων και διαδικασιών προκειμένου να επιτευχθεί η βελτίωση της χρηματοοικονομικής πληροφόρησης και να προστατευθούν οι επενδύσεις και οι οικονομική πόροι των χρηστών των οικονομικών

καταστάσεων, είναι δυνατόν να αποτραπεί η λογιστική απάτη σε στελέχη επιχειρήσεων με μειωμένη επιχειρηματική ηθική.

5.2 Οι Πηγές της Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης και η Παρουσίαση των Χρηματοοικονομικών Καταστάσεων

Ως πηγές χρηματοοικονομικής πληροφόρησης αναφέρονται στην διεθνή βιβλιογραφία, εκτός από τις χρηματοοικονομικές καταστάσεις, οι προκαταρκτικές καταστάσεις, οι ενδιάμεσες καταστάσεις, οι εταιρικές παρουσιάσεις, οι ετήσιες εκθέσεις, οι προσωπικές συνεντεύξεις με τις επιχειρήσεις, τηλεφωνική επαφή με τις επιχειρήσεις, οι ανακοινώσεις από τις επιχειρήσεις, επισκέψεις στις επιχειρήσεις, εμπορικά περιοδικά, χρηματιστηριακά στοιχεία, επίσημα στατιστικά στοιχεία κρατικών οργανισμών, στατιστικές ιδιωτικών φορέων κ.α. Ωστόσο, οι χρηματοοικονομικές καταστάσεις αποτελούν την πιο αντικειμενική και αξιόπιστη πηγή πληροφόρησης.

Σύμφωνα με τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (IFRS) και συγκεκριμένα με το Δ.Λ.Π. 1 – «Παρουσίαση των Οικονομικών Καταστάσεων», μία πλήρη σειρά οικονομικών καταστάσεων περιλαμβάνει:

- ισολογισμό
- κατάσταση λογαριασμού αποτελεσμάτων
- κατάσταση μεταβολών των ιδίων κεφαλαίων που να παρουσιάζει είτε όλες τις μεταβολές των ιδίων κεφαλαίων, είτε τις μεταβολές των ιδίων κεφαλαίων, εκτός από εκείνες που προκύπτουν από συναλλαγές με τους κατόχους μετοχών που δρουν υπό την ιδιότητα του μετόχου
- κατάσταση ταμιακών ροών
- σημειώσεις που περιλαμβάνουν περίληψη των σημαντικών λογιστικών πολιτικών και άλλες επεξηγηματικές σημειώσεις

Την κατάρτιση των ανωτέρω χρηματοοικονομικών καταστάσεων προβλέπουν και τα αμερικάνικα λογιστικά πρότυπα (US GAAP).

5.3 Τα Ποιοτικά Χαρακτηριστικά των Χρηματοοικονομικών Καταστάσεων

Οι ιδιότητες που κάνουν τις πληροφορίες στις χρηματοοικονομικές καταστάσεις, χρήσιμες στους χρήστες είναι οι εξής (Βλάχος, Λουκά, 2008):

α) Κατανοητότητα Οι πληροφορίες που παρέχονται στις χρηματοοικονομικές καταστάσεις θα πρέπει να είναι άμεσα κατανοητές στους χρήστες που έχουν μία λογική / μέτρια γνώση οικονομικών και λογιστικής και είναι διατεθειμένοι να μελετήσουν τις πληροφορίες με σχετική προσοχή και επιμέλεια.

β) Συνάφεια Οι πληροφορίες θα πρέπει επίσης να είναι συναφείς, δηλαδή να μπορούν να επηρεάσουν τις οικονομικές αποφάσεις των χρηστών (επενδυτών, πιστωτών κ.τ.λ.) βοηθώντας τους να αξιολογούν προηγούμενα, τρέχοντα και μελλοντικά γεγονότα ή να επιβεβαιώνουν ή να διορθώνουν προηγούμενες αξιολογήσεις τους.

γ) Αξιοπιστία Οι πληροφορίες είναι αξιόπιστες όταν δεν περιέχουν σημαντικά λάθη, παραλείψεις ή προκαταλήψεις και μπορούν να θεωρηθούν ότι αντικατοπτρίζουν πιστά αυτό που θεωρείται ή αναμένεται ότι αντιπροσωπεύουν.

δ) Σημαντικότητα Η συνάφεια έχει να κάνει και με τη σημαντικότητα από άποψη μεγέθους της πληροφορίας. Η σημαντικότητα της πληροφορίας κρίνεται ανάλογα με τις ειδικές συνθήκες που ισχύουν κάθε φορά. Σε γενικές γραμμές ένα στοιχείο είναι σημαντικό όταν η παράλειψη ή η κακή διατύπωσή του θα μπορούσε να επηρεάσει τις οικονομικές αποφάσεις των χρηστών των οικονομικών καταστάσεων.

ε) Συγκρισιμότητα Τέλος οι πληροφορίες θα πρέπει να βοηθούν τους χρήστες να συγκρίνουν τόσο την χρηματοοικονομική κατάσταση και τα αποτελέσματα της οντότητας διαχρονικά, όσο και την κατάσταση και τα αποτελέσματα διαφόρων οντοτήτων για το ίδιο έτος.

5.4 Σκοπός Κατάρτισης και Δημοσίευσης των Χρηματοοικονομικών Καταστάσεων

Όπως αναφέρεται στην διεθνή βιβλιογραφία, πρωταρχικός σκοπός των χρηματοοικονομικών καταστάσεων είναι η παροχή αξιόπιστων και χρήσιμων

πληροφοριών σε έναν μεγάλο αριθμό χρηστών προκειμένου αυτοί να λάβουν ορθολογικές οικονομικές αποφάσεις.

Οι οικονομικές καταστάσεις οφείλουν να παρέχουν πληροφόρηση σχετικά με την οικονομική θέση της οντότητας, την χρηματοοικονομική της κατάσταση, τις ταμειακές ροές, την διαχείριση των πόρων που έχουν ανατεθεί στην ηγεσία, την εκτίμηση των μελλοντικών ταμειακών ροών καθώς και τον βαθμό αξιοπιστίας της οικονομικής ευρωστίας της εταιρείας. Η σπουδαιότητα των οικονομικών καταστάσεων καταδεικνύεται από το γεγονός ότι αυτές αποτελούν την κύρια πηγή των εθνικών στατιστικών στοιχείων καθώς και της οικονομικής πολιτικής ενός κράτους, παρέχοντας πληροφορίες για την επιλογή και υιοθέτηση των κατάλληλων στρατηγικών (MANOLESCU, 2008).

Ποιος είναι όμως ο σκοπός των χρηματοοικονομικών καταστάσεων σύμφωνα με το Διεθνές Συμβούλιο Λογιστικών Προτύπων αλλά και με το αμερικάνικο Συμβούλιο Προτύπων Χρηματοοικονομικής Λογιστικής;

Σύμφωνα με το Διεθνές Συμβούλιο Λογιστικών Προτύπων (International Accounting Standards Board – IASB), το οποίο παρέχει μία σαφή κατεύθυνση όσον αφορά τη δομή, το περιεχόμενο καθώς και τις αρχές, παραδοχές και περιορισμούς κατάρτισης των οικονομικών καταστάσεων, ο σκοπός των οικονομικών καταστάσεων είναι η παροχή πληροφοριών σχετικά με την χρηματοοικονομική θέση, την αποδοτικότητα και τις μεταβολές της οικονομικής θέσης μιας επιχείρησης, που είναι χρήσιμες σε έναν ευρύτερο κύκλο χρηστών για να λάβουν οικονομικές αποφάσεις.

Επιπλέον οι οικονομικές καταστάσεις δείχνουν και τα διαχειριστικά αποτελέσματα της Διοίκησης για τους πόρους, που της έχουν εμπιστευθεί.

Επίσης, σύμφωνα με το IASB, σχεδόν όλοι οι χρήστες, στους οποίους απευθύνονται οι χρηματοοικονομικές καταστάσεις λαμβάνουν οικονομικές αποφάσεις προκειμένου:

- Να αποφασίσουν πότε θα αγοράσουν, θα κρατήσουν ή θα πωλήσουν μία επένδυση σε μετοχές ή άλλες συμμετοχές.
- Να εκτιμήσουν την επιμέλεια και υπευθυνότητα της Διοίκησης.
- Να εκτιμήσουν την δυνατότητα της επιχείρησης να πληρώνει και να παρέχει άλλα οφέλη στους εργαζομένους της.
- Να εκτιμήσουν την εξασφάλιση των δανείων που δόθηκαν στην επιχείρηση.
- Να προσδιορίσουν την φορολογική πολιτική.
- Να προσδιορίσουν τα διανεμητέα κέρδη και μερίσματα.

- Να καταρτίσουν και χρησιμοποιήσουν στατιστικές εθνικού εισοδήματος.
- Να ρυθμίσουν τις δραστηριότητες της επιχείρησης

Σύμφωνα με το αμερικάνικο Συμβούλιο Προτύπων Χρηματοοικονομικής Λογιστικής (Financial Accounting Standards Board - FASB), ο σκοπός των οικονομικών καταστάσεων καθορίζεται από την Οδηγία SFAC 1 (Statement of Financial Accounting Concepts No 1, 1978, paragraphs 34 -40) ως εξής: Παροχή πληροφοριών οι οποίες είναι:

- χρήσιμες για τους τωρινούς και μελλοντικούς επενδυτές καθώς και τους λοιπούς χρήστες, για τη λήψη ορθολογικών επενδυτικών, πιστοδοτικών και άλλων παρόμοιων αποφάσεων
- χρήσιμες για τους τωρινούς και μελλοντικούς επενδυτές καθώς και τους λοιπούς χρήστες, για την εκτίμηση των μελλοντικών ταμειακών ροών και συγκεκριμένα του μεγέθους, του χρόνου και της αβεβαιότητας μελλοντικών ταμειακών ροών όπως είναι τα μερίσματα και οι πληρωμές των τόκων.
- σχετικές με τους οικονομικούς πόρους της επιχείρησης, τυχόν υποχρεώσεις προς τρίτους καθώς και τις επιπτώσεις συναλλαγών, γεγονότων και περιστάσεων που επηρεάζουν τους πόρους αυτούς.

5.5 Χρήστες των Χρηματοοικονομικών Καταστάσεων

Οι χρηματοοικονομικές καταστάσεις απευθύνονται σε ένα ευρύ φάσμα χρηστών, με μεγάλη ανομοιομορφία, με διαφορετικές ανάγκες πληροφόρησης, διαφορετικά συμφέροντα και φυσικά διαφορετικό γνωστικό υπόβαθρο.

Σύμφωνα με την Διεθνή Ομοσπονδία Λογιστών (International Federation of Accountants - IFAC), οι συμμετέχοντες στην εφοδιαστική αλυσίδα της χρηματοοικονομικής πληροφόρησης, είναι οι εξής (Cole, Breesch και Branson, 2009):

- οι χρήστες όπως οι επενδυτές και οι υπόλοιποι “stakeholders”
- οι συντάκτες των χρηματοοικονομικών καταστάσεων
- οι ελεγκτές
- οι διανομείς των χρηματοοικονομικών πληροφοριών, όπως τα μέσα ενημέρωσης
- οι αξιολογητές, όπως οι χρηματοοικονομικοί αναλυτές και οι οργανισμοί πιστοληπτικής αξιολόγησης
- οι φορείς που θέτουν τα λογιστικά πρότυπα, όπως το IASB και το FASB

- οι ρυθμιστικές αρχές
- οι χρηματοοικονομικοί σύμβουλοι, όπως επενδυτικοί τραπεζίτες και δικηγόροι

Στη διεθνή βιβλιογραφία, όταν γίνεται αναφορά στους χρήστες των οικονομικών καταστάσεων χρησιμοποιείται ευρέως ο όρος «stakeholders». Σύμφωνα με τον Φίλιο (Φίλιος 2008) , ως stakeholder ορίζεται: *«κάθε άτομο ή κοινωνική ομάδα ή οργανισμός που επηρεάζεται από ή επηρεάζει τις δραστηριότητες μιας επιχείρησης»* ή αλλιώς *«ο έχων έννομο συμφέρον στις δραστηριότητες της επιχείρησης»*.

Επίσης, οι διανομείς των χρηματοοικονομικών πληροφοριών, οι αξιολογητές και οι σύμβουλοι θεωρείται ότι ανήκουν και αυτοί στους χρήστες των οικονομικών καταστάσεων.

Εάν θέλουμε να κατατάξουμε τους χρήστες των χρηματοοικονομικών καταστάσεων σε δύο μεγάλες κατηγορίες, αυτοί διακρίνονται στους χρήστες εντός της επιχείρησης (managers, προσωπικό) και στους εξωτερικούς χρήστες (πιστωτές, πελάτες, τράπεζες, κυβερνήσεις και τα όργανά τους). Σαφώς η χρησιμότητα των χρηματοοικονομικών καταστάσεων είναι μεγαλύτερη για τους εξωτερικούς χρήστες, καθώς οι εσωτερικοί χρήστες έχουν την δυνατότητα να έχουν πρόσβαση σε όλο το φάσμα δραστηριοτήτων της οντότητας.

Ο Riahi - Belkaoui, όπως αναφέρεται στους Cole, Breesch και Branson (Cole, Breesch και Branson 2009), διαχωρίζει τους χρήστες των οικονομικών καταστάσεων σε άμεσους και έμμεσους χρήστες. Συγκεκριμένα στους άμεσους χρήστες περιλαμβάνονται οι ιδιοκτήτες της εταιρείας και οι μέτοχοι, οι πιστωτές και οι προμηθευτές, οι μάνατζερ, οι φορολογικές αρχές, οι εργαζόμενοι και οι πελάτες ενώ στους έμμεσους χρήστες ανήκουν οι χρηματοοικονομικοί αναλυτές και σύμβουλοι, τα χρηματιστήρια, οι δικηγόροι, οι ρυθμιστικές αρχές, οι επαγγελματικές οργανώσεις, τα εργατικά συνδικάτα, οι ανταγωνιστές, το ευρύ κοινό και τέλος οι κυβερνητικές υπηρεσίες.

Όσον αφορά τις ανάγκες πληροφόρησης, αναμφισβήτητο γεγονός συνιστά το ότι είναι αδύνατον να ικανοποιηθούν όλες οι απαιτήσεις όλων των κατηγοριών των χρηστών των οικονομικών καταστάσεων. Οι ανάγκες πληροφόρησης διαφοροποιούνται μεταξύ διαφορετικών χρηστών, αναπτυγμένων και αναπτυσσόμενων χωρών, μικρών και μεγάλων επιχειρήσεων κ.τ.λ.

Η Luca κάνει μία εκτενή αναφορά στις επτά βασικές ομάδες εξωτερικών χρηστών των χρηματοοικονομικών καταστάσεων και στις διαφορετικές πληροφορίες, στις οποίες επικεντρώνεται το ενδιαφέρον της κάθε ομάδας (Luca, Mihaela 2008):

- **επενδυτές:** Θεωρούνται οι προνομιούχοι χρήστες των χρηματοοικονομικών καταστάσεων (τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα - IFRS, θεωρούν τους επενδυτές τους κύριους χρήστες των οικονομικών καταστάσεων), καθώς αυτοί παρέχουν το κεφάλαιο. Σκοπός των επενδυτών είναι να συγκεντρώνουν πληροφορίες σχετικά με την δυνατότητα κερδοφορίας και επιβίωσης μακροπρόθεσμα καθώς και ανάπτυξης της επιχείρησης. Προκειμένου να επιτευχθεί ακριβής αξιολόγηση της σχέσης κινδύνου – απόδοσης επικεντρώνουν το ενδιαφέρον τους σε πληροφορίες όπως : οικονομική αποδοτικότητα, κέρδη ανά μετοχή (earnings per share – EPS), μέρισμα ανά μετοχή (dividend per share – DPS), αναλογία τιμή προς κέρδη (price earnings ratio – P/E ratio), κεφαλαιοποίηση της αναλογίας των κερδών (capitalization of profits ratio) και παγκόσμια απόδοση των επενδύσεων.
- **εργαζόμενοι και οι ομάδες που τους εκπροσωπούν:** Επιδιώκουν να αποκτήσουν πληροφόρηση σχετικά με τις μελλοντικές προοπτικές της επιχείρησης, την ασφάλεια της απασχόλησης, την εγκυρότητα των συνταξιοδοτικών προγραμμάτων, τα επίπεδα αμοιβών και τις επαγγελματικές ευκαιρίες.
- **δανειστές:** Οι τράπεζες και τα άλλα πιστωτικά ιδρύματα που εξασφαλίζουν την χρηματοδότηση της επιχείρησης ενδιαφέρονται να εξασφαλίσουν στοιχεία σχετικά με την φερεγγυότητά της. Για τον σκοπό αυτό προβαίνουν σε μία ανάλυση της ρευστότητας και κερδοφορίας της επιχείρησης και του συστήματος εγγυήσεων.
- **προμηθευτές:** Το ενδιαφέρον τους επικεντρώνεται στην ικανότητα της επιχείρησης να ανταποκριθεί στις οικονομικές της υποχρεώσεις, έτσι αποκτούν πληροφορίες, οι οποίες τους επιτρέπουν να εκτιμήσουν την συνέπεια και συμμόρφωση των επιχειρήσεων στις χρονικές προθεσμίες των πληρωμών και επιπλέον επιδιώκουν να ενημερώνονται σχετικά με τις προοπτικές ανάπτυξης και την συνέχιση της επιχειρηματικής δραστηριότητας.

- **πελάτες:** Ενδιαφέρονται κυρίως για την αξιολόγηση της συνέχισης της επιχειρηματικής δραστηριότητας, τις προοπτικές ανάπτυξης, την δυνατότητα και το περιθώριο για μειώσεις τιμών, τις υπηρεσίες μετά την πώληση κ.α.
- **οι κυβερνήσεις και τα όργανά τους:** Οι πληροφοριακές τους ανάγκες σε γενικές γραμμές σχετίζονται με την φορολογία. Επιπλέον αντλούν πληροφορίες οι οποίες επιτρέπουν την αξιολόγηση των διαφόρων απαιτήσεων σχετικά με την προσφορά επιδοτήσεων, την διαχείριση των εθνικών λογαριασμών, την προετοιμασία στατιστικών στοιχείων και την δημιουργία οικονομικών προβλέψεων.
- **ευρύ κοινό:** σε αυτή την κατηγορία κατατάσσονται χρήστες όπως: Υπεύθυνοι τοπικών κοινοτήτων που ασχολούνται με την συνεισφορά της εταιρείας στην ανάπτυξη της τοπικής οικονομίας κυρίως μέσω της δημιουργίας θέσεων εργασίας, Περιβαλλοντικές Οργανώσεις, διάφοροι ερευνητές, ανταγωνίστριες εταιρείες που αποσκοπούν στην αξιολόγηση της θέσης της επιχείρησης στην αγορά και ένας μεγάλος αριθμός άλλων χρηστών, οι οποίοι λαμβάνουν τις αποφάσεις τους με βάση τις πληροφορίες που παρέχονται από τις χρηματοοικονομικές καταστάσεις.

5.6 *Ανάλυση των Χρηματοοικονομικών Καταστάσεων*

Οι χρήστες των χρηματοοικονομικών καταστάσεων συχνά δεν διαθέτουν το απαιτούμενο γνωστικό υπόβαθρο προκειμένου να κατανοούν βασικά λογιστικά θέματα και να μπορούν κατ' αυτόν τον τρόπο να αντιλαμβάνονται επακριβώς τις πληροφορίες που παρέχονται από αυτές, καθώς και να διαπιστώνουν κατά πόσο αυτές συμβαδίζουν με την πραγματικότητα ή αποτελούν προϊόν χειραγώγησης. Έτσι το δύσκολο αυτό έργο της αξιολόγησης της ποιότητας της χρηματοοικονομικής πληροφόρησης αναλαμβάνουν οι χρηματοοικονομικοί αναλυτές, οι οποίοι λειτουργούν για λογαριασμό των πελατών τους.

Η χρηματοοικονομική ανάλυση συνίσταται στην επιλογή, εκτίμηση και ερμηνεία των χρηματοοικονομικών στοιχείων καθώς και άλλων συναφών πληροφοριών που συμβάλλουν στην αξιολόγηση της λειτουργικής επίδοσης και χρηματοοικονομικής θέσης της επιχείρησης (*Peterson, Pamela P. and Fabozzi, και Frank 1999*).

Το πόσο επαίοντες (sophisticated) είναι οι χρηματοοικονομικοί αναλυτές και άρα κατά πόσο μπορούν να εκτιμήσουν και να αντιληφθούν τις στρεβλώσεις των χρηματοοικονομικών καταστάσεων από την άσκηση της δημιουργικής λογιστικής είναι ένας βασικός παράγοντας από τον οποίο εξαρτάται η σοβαρότητα του προβλήματος της δημιουργικής λογιστικής (Μπαραλέξης, 2001). Οι ικανότητες των χρηματοοικονομικών αναλυτών έχουν αμφισβητηθεί από πολλούς ερευνητές. Συγκεκριμένα ο Day κάνει λόγο για μη κατανόηση των λογιστικών μεθόδων από τους αναλυτές.¹⁹ Η ίδια άποψη εκφράζεται και από τον Shah, όπως αναφέρεται στον Φίλιο και στο Μπαραλέξη, ο οποίος ασκεί κριτική στους χρηματοοικονομικούς αναλυτές για μη αξιολόγηση των λεπτομερειών των λογιστικών πρακτικών και κάνει λόγο για περιορισμένες ικανότητες τους να ερμηνεύσουν σε βάθος τους λογιστικούς αριθμούς.

Περαιτέρω όπως υποστηρίζεται από τον Φίλιο (Φίλιος, 2003), οι ικανότητες που απαιτούνται από τις διεργασίες της χρηματοοικονομικής ανάλυσης και που επιτρέπουν τον διαχωρισμό των ουσιαστικών και χρήσιμων πληροφοριών από τις ασήμαντες δεν είναι εύκολα διαθέσιμες στην αγορά εργασίας. Ακόμη, όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται, σημαντική τροχοπέδη στο έργο των αναλυτών αποτελεί η πολυπλοκότητα του επιχειρησιακού περιβάλλοντος, το οποίο απεικονίζεται στις λογιστικές καταστάσεις. Είναι προφανής ο σπουδαίος ρόλος της χρηματοοικονομικής ανάλυσης καθώς όπως ήδη έχουμε αναφέρει η ανάγκη για μία σύγχρονη και δυναμική χρηματοοικονομική πληροφόρηση καθίσταται αναγκαία ώστε να γίνεται ορθολογικότερη κατανομή και επένδυση των οικονομικών πόρων. Βασική πτυχή στις διεργασίες της χρηματοοικονομικής ανάλυσης αποτελεί η αναγνώριση ύπαρξης «κόκκινων σημαιών» (red flags). Πρόκειται για προειδοποιητικά σημεία τα οποία ενδεχομένως υποκρύπτουν παραποίηση των οικονομικών καταστάσεων. Τα τελευταία χρόνια έχουν αναπτυχθεί πολλά υποδείγματα, τα οποία βοηθούν τους αναλυτές να εντοπίζουν εγκαίρως τις «κόκκινες σημαίες». Τα υποδείγματα αυτά βασίζονται σε ποσοτικές και ποιοτικές μεταβλητές, κάνοντας χρήση σύγχρονων μεθόδων της στατιστικής και της επιχειρησιακής έρευνας.

Αξίζει τέλος να σημειωθεί, ότι πολλές εφαρμογές ανάλυσης χρηματοοικονομικών καταστάσεων απευθύνονται και σε μη επαίοντες σε θέματα χρηματοοικονομικής ανάλυσης (non financial experts). Μία τέτοια διαδικτυακή εφαρμογή ανάλυσης χρηματοοικονομικών καταστάσεων αναπτύχθηκε από τους Κοσμίδη, Μιχαηλίδου, Νταλιάνη, και Χατζή (Κοσμίδης, Μιχαηλίδου, , Νταλιάνη, και Χατζής, 2010). Η

συνεισφορά της εφαρμογής είναι ότι δεν περιορίζεται απλά στον υπολογισμό αριθμοδεικτών αλλά προχωρεί και στην σύνταξη έκθεσης αξιολόγησης χρηματοοικονομικής ανάλυσης. Η σύνταξη της έκθεσης βασίζεται σε μια δενδροειδή ανάλυση αποφάσεων (decision tree analysis) χαρακτήρα η οποία προβαίνει σε σύγκριση συγκεκριμένων βασικών αριθμοδεικτών με τους αντίστοιχους πρότυπους αριθμοδείκτες ανταγωνιστικών επιχειρήσεων του εκάστοτε κλάδου

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6 : ΕΜΠΕΙΡΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΠΕΡΙΟΔΩΝ ΠΡΙΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΔΙΕΘΝΩΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΤΥΠΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.

6.1 Εισαγωγή.

Στην παρούσα έρευνα το δείγμα της μελέτης αποτέλεσαν οι μετοχές 220 μεγάλων εταιρειών διαφόρων κλάδων (λιανικής πώλησης, αεροπορικές εταιρείες, βιομηχανικές, ναυτιλιακές, εταιρείες τηλεπικοινωνιών κ.α.). Να σημειωθεί πως η έρευνα εκτείνεται από την περίοδο 2001-2012 όπου χωρίζεται σε δύο μέρη το πρώτο αφορά τη χρήση του Ελληνικού Λογιστικού Σχεδίου 2001-2004 και η δεύτερη αφορά την εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων 2005-2012.

6.2 Υπόδειγμα Ohlson.

Για τον υπολογισμό των δεδομένων έχουν χρησιμοποιηθεί: α) υπολογιστικά φύλλα του Excel του MS Office και το πρόγραμμα Mathtype του Excel.

Το υπόδειγμα αποτίμησης που θα χρησιμοποιηθεί είναι το υπόδειγμα Ohlson. Ο κυριότερος λόγος επιλογής αυτού του μοντέλου αποτίμησης είναι γιατί εξηγεί τις τιμές των μετοχών καλύτερα από τα υποδείγματα προεξόφλησης μερισμάτων και ταμειακών ροών που βασίζονται σε προβλέψεις μικρών χρονικών περιόδων. Το υπόδειγμα αυτό αποτιμά την αξία της μετοχής βάσει της προεξόφλησης των μελλοντικών υπερκερδών. Ουσιαστικά ερμηνεύει την τιμή της μετοχής σε συνάρτηση με την αξία των ιδίων κεφαλαίων και την τρέχουσα κερδοφορία τους. Έτσι όπως είναι σχεδιασμένο το μοντέλο αποτελείται από μεταβλητές: τιμή μετοχής, κέρδη ανά μετοχή και ίδια κεφάλαια ανά μετοχή που είναι εύκολο να υπολογισθούν. Σαν τελευταίο γενικό σχόλιο το υπόδειγμα Ohlson αποτελεί ένα χρήσιμο πλαίσιο για περαιτέρω εμπειρική ανάλυση.

Το Υπόδειγμα Ohlson (1995) αλλά και το Ohlson και Feltham (1995) αποτελεί μία διαφορετική έκφανση της μεθοδολογίας αποτίμησης της αξίας της μετοχής βάσει της προεξόφλησης των μελλοντικών υπερκερδών. Συγκεκριμένα το Υπόδειγμα Ohlson (1995) συμπληρώνοντας το υπόδειγμα του υπολειμματικού εισοδήματος δια του καθορισμού μιας γραμμικής σχέσης που εξηγεί την συμπεριφορά του τελευταίου, ερμηνεύει την τιμή της μετοχής σε συνάρτηση με τη (λογιστική) αξία των ιδίων κεφαλαίων, την τρέχουσα και την μελλοντική κερδοφορία της.

ΤΟ ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΟΣ

Η βασική ιδέα στο έργο του Ohlson (1995) αναφορικά με την αποτίμηση μιας μετοχής περιγράφεται από την ακόλουθη εξίσωση:

$$P_t = \varphi EPS_t - DPS_t \quad (1) \quad \text{όπου}$$

EPS_t : τα κέρδη ανά μετοχή την περίοδο t

DPS_t : το μέρισμα ανά μετοχή την περίοδο t

φ : το πολλαπλάσιο των κερδών. Ισχύει ότι $\varphi = (1 + r) / r$

Επομένως την εξίσωση (1) μπορούμε να τη διατυπώσουμε ως εξής:

$$P_t = (1 + r) / r * EPS_t - DPS_t$$

Αρα, το υπόδειγμα Ohlson (1995) είναι ισοδύναμο με την ειδική περίπτωση του υποδείγματος Modigliani Miller (1961), κατά την οποία δεν υπάρχει ανάπτυξη από τις επενδυτικές ευκαιρίες.

Στην παρούσα ενότητα θα αναπτύξουμε το υπόδειγμα Ohlson (1995) μέσα από τη γραμμική εξίσωση:

Τιμή Μετοχής = $\alpha + \beta_1 * \text{Κέρδη ανά Μετοχή} + \beta_2 * \text{Ίδια Κεφάλαια ανά Μετοχή}$ ή

$$Y = \alpha + \beta_1 * EPS + \beta_2 * BVPS$$

Εξαρτημένη μεταβλητή θα είναι η τιμή της μετοχής (price) και ανεξάρτητες τα κέρδη ανά μετοχή (earnings per share) και τα ίδια κεφάλαια ανά μετοχή (book value per share).

Τα δεδομένα μας αφορούν 220 εταιρείες από το 2001 έως το 2012.

Στην ουσία θα τρέξουμε δύο παλινδρομήσεις, η πρώτη αφορά τη χρονική περίοδο 2001-2004 όπου δεν εφαρμόζονταν τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα και η δεύτερη παλινδρόμηση αφορά τη χρονική περίοδο 2005-2012 όπου εφαρμόζονταν τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα.

Κατά τη χρονική περίοδο 2001-2004 παρατηρούμε ότι οι τιμές των μετοχών είναι σε υψηλότερα επίπεδα από ότι στην περίοδο 2005-2012 όπου παρατηρείται μία εμφανής και σταδιακή πτώση των τιμών. Παρόμοια τάση παρατηρείται και στα κέρδη ανά μετοχή. Πιο συγκεκριμένα τη χρονική περίοδο 2001-2004 είναι σαφώς υψηλότερα τα κέρδη ανά μετοχή ενώ την χρονική περίοδο 2005-2012 υπάρχει μία πτώση σε σημείο που για κάποιες εταιρείες τα κέρδη ανά μετοχή να είναι αρνητικά. Τέλος αναφορικά με τα ίδια κεφάλαια ανά μετοχή δεν παρατηρείται κάποια συγκεκριμένη τάση. Κάποιες εταιρείες έχουν περίπου τα ίδια επίπεδα ιδίων κεφαλαίων ανά μετοχή κατά τη διάρκεια των ετών ενώ σε κάποιες άλλες παρατηρείται είτε μείωση είτε αύξηση.

6.3 Η εφαρμογή του Υποδείγματος Ohlson

Είναι ευρέως γνωστό πως υπάρχουν πολλοί παράγοντες οι οποίοι επηρεάζουν ταυτόχρονα την τιμή της μετοχής μιας εταιρείας. Στην παρούσα μελέτη θέλουμε να απομονώσουμε την επίδραση που υπάρχει στην τιμή της μετοχής σε σχέση με τα

κέρδη ανά μετοχή και τα ίδια κεφάλαια ανά μετοχή διατηρώντας όλους τους υπόλοιπους παράγοντες σταθερούς (*ceteris paribus*). Πιο συγκεκριμένα ερευνούμε την επίδραση των παραπάνω παραγόντων στην τιμή της μετοχής κατά τη διάρκεια δύο διαφορετικών περιόδων. Η πρώτη περίοδος αφορά το χρονικό διάστημα 2001-2004 όπου δεν εφαρμόζονταν τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα αλλά το Ελληνικό Λογιστικό Σχέδιο και η δεύτερη περίοδος αφορά το χρονικό διάστημα 2005-2012 όπου τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα εφαρμόζονταν. Έτσι, το πρώτο βήμα είναι να φτιάξουμε ένα μοντέλο το οποίο περιγράφει τη σχέση της τιμής της μετοχής με τα κέρδη ανά μετοχή και ίδια κεφάλαια ανά μετοχή το οποίο είναι το εξής:

$$Y = \alpha + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + u$$

Όπου

- Το Y είναι η εξαρτημένη μεταβλητή και αναπαριστά την τιμή της μετοχής
- Το X_1 είναι ανεξάρτητη μεταβλητή και αναπαριστά τα κέρδη ανά μετοχή
- Το X_2 είναι ανεξάρτητη μεταβλητή και αναπαριστά τα ίδια κεφάλαια ανά μετοχή
- Η μεταβλητή u είναι μη παρατηρήσιμη και ουσιαστικά περιλαμβάνει την επίδραση των υπόλοιπων μεταβλητών πάνω στην τιμή της μετοχής.
- Ο συντελεστής-παράμετρος β_1 αναπαριστά την οριακή επίδραση που ασκεί η μεταβλητή κέρδη ανά μετοχή στην τιμή της μετοχής.
- Ο συντελεστής-παράμετρος β_2 αναπαριστά την οριακή επίδραση που ασκεί η μεταβλητή ίδια κεφάλαια ανά μετοχή στην τιμή της μετοχής.
- Ο συντελεστής-παράμετρος α αναπαριστά το σημείο που τέμνει η συνάρτηση παλινδρόμησης δείγματος τον άξονα Ψ

Το επόμενο βήμα είναι η εκτίμηση του μοντέλου μας φυσικά και για τις δύο διαφορετικές χρονικές περιόδους. Ουσιαστικά σκοπός μας είναι η εκτίμηση των παραμέτρων α , β_1 , β_2 . Η μέθοδος που θα χρησιμοποιήσουμε για την εκτίμηση του μοντέλου μας είναι η μέθοδος των Ελαχίστων Τετραγώνων (Ordinary Least Squares.)

Στο σημείο αυτό είναι σημαντικό να περιγράψουμε τα δεδομένα που έχουμε. Είναι μία λίστα με 150 εταιρείες. Πιο συγκεκριμένα έχουμε τις τιμές των μετοχών, τα κέρδη ανά μετοχή και τα ίδια κεφάλαια ανά μετοχή για 150 εταιρείες από το 2001 έως το 2012.

Α) Χρονική Περίοδος 2001-2004

ΕΞΟΔΟΣ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΟΣ								
Στατιστικά παλινδρόμησης								
Πολλαπλό R	0,664046411							
R Τετράγωνο	0,440957636							
Προσαρμοσμένο R Τετράγωνο	0,439565251							
Τυπικό σφάλμα	5,202669711							
Μέγεθος δείγματος	806							
ΑΝΑΛΥΣΗ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΗΣ								
	βαθμοί ελευθερίας	SS	MS	F	Σημαντικότητα F			
Παλινδρόμηση	2	17144,31763	8572,2	316,7	3,9724E-102			
Υπόλοιπο	803	21735,42101	27,068					
Σύνολο	805	38879,73864						
	Συντελεστές	Τυπικό σφάλμα	t	τιμή-P	Κατώτερο 95%	Υψηλότερο 95%	Κατώτερο 95,0%	Υψηλότερο 95,0%
Τεταγμένη επί την αρχή	1,604370604	0,217767042	7,3674	4E-13	1,176910759	2,031830449	1,17691076	2,031830449
Μεταβλητή X 1	0,070636853	0,206413531	0,3422	0,732	-0,334536929	0,475810636	-0,33453693	0,475810636
Μεταβλητή X 2	0,933562286	0,040359398	23,131	4E-91	0,854339913	1,012784659	0,85433991	1,012784659

6.3.1 Πίνακας αποτελέσματος Παλινδρόμησης περιόδου 2001-2004

- Σύμφωνα με την παλινδρόμηση της εξίσωσης μας η εκτίμηση των παραμέτρων έχει ως εξής: $\alpha = 1,60437060409823$, $\beta_1 = 0,07063685320983$, $\beta_2 = 0,933562286309465$.

Η εκτίμηση των παραμέτρων μεταφράζεται ως εξής:

Αν τα κέρδη ανά μετοχή αυξηθούν κατά 1 μονάδα τότε η τιμή της μετοχής θα αυξηθεί κατά 0,07063 μονάδες. Αντίστοιχα, αν τα ίδια κεφάλαια ανά μετοχή αυξηθούν κατά μία μονάδα τότε η τιμή της μετοχής θα αυξηθεί κατά 0,9335

- Στατιστική Σημαντικότητα β_1

Για να δούμε αν η παράμετρος β_1 είναι στατιστικά σημαντική θα κάνουμε τον ακόλουθο έλεγχο υπόθεσης:

H_0 : $\beta_1 = 0$ που σημαίνει ότι δεν είναι στατιστικά σημαντική

H_A : $\beta_1 \neq 0$ που σημαίνει ότι είναι στατιστικά σημαντική

Το επίπεδο σημαντικότητας που έχουμε επιλέξει είναι $(1-\alpha) * 100\% = 95\%$ άρα $\alpha = 0,05$

Και η κριτική τιμή c η οποία εξαρτάται από το α όπου το $\alpha/2$ της κατανομής βρίσκεται δεξιά του και το $\alpha/2$ της κατανομής βρίσκεται αριστερά του c .

Για βαθμούς ελευθερίας $n=2$ το $c_{\alpha/2} = 1,96$

Για να ελέγξουμε τη στατιστική σημαντικότητα του β_1 χρησιμοποιούμε το t-statistic.

Απορρίπτουμε τη μηδενική υπόθεση αν $t\text{-statistic} > c_{\alpha/2}$

Στην περίπτωση μας το 0,342210380991094 δεν είναι μεγαλύτερο του 1,96 άρα δεχόμαστε τη $H_0: \beta_1=0$ που σημαίνει ότι η παράμετρος μας δεν είναι στατιστικά σημαντική.

Ένας δεύτερος έλεγχος της στατιστικής σημαντικότητας είναι μέσω του p-value.

Αν $p\text{-value} < \alpha$ τότε απορρίπτουμε την H_0 . Στην περίπτωση μας το 0,732282120023994 δεν είναι μικρότερο του 0,05 άρα δεχόμαστε την $H_0: \beta_1=0$ που σημαίνει και πάλι ότι η παράμετρος μας δεν είναι στατιστικά σημαντική.

➤ Στατιστική Σημαντικότητα β_2

Για να δούμε αν η παράμετρος β_2 είναι στατιστικά σημαντική θα κάνουμε τον ακόλουθο έλεγχο υπόθεσης:

$H_0: \beta_2=0$ που σημαίνει ότι δεν είναι στατιστικά σημαντική

$H_A: \beta_2 \neq 0$ που σημαίνει ότι είναι στατιστικά σημαντική

Το επίπεδο σημαντικότητας που έχουμε επιλέξει είναι $(1-\alpha) * 100\% = 95\%$ άρα $\alpha = 0,05$

Και η κριτική τιμή c η οποία εξαρτάται από το α όπου το $\alpha/2$ της κατανομής βρίσκεται δεξιά του c και το $\alpha/2$ της κατανομής βρίσκεται αριστερά του c .

Για βαθμούς ελευθερίας $n=2$ το $c_{\alpha/2} = 1,96$

Για να ελέγξουμε τη στατιστική σημαντικότητα του β_1 χρησιμοποιούμε το t-statistic.

Απορρίπτουμε τη μηδενική υπόθεση αν $t\text{-statistic} > c_{\alpha/2}$

Στην δικιά μας εκτίμηση το 23,1312245309115 είναι μεγαλύτερο του 1,96 άρα απορρίπτουμε τη μηδενική υπόθεση, δεχόμαστε την εναλλακτική υπόθεση που σημαίνει πως η παράμετρος β_2 είναι στατιστικά σημαντική.

Ένας δεύτερος έλεγχος της στατιστικής σημαντικότητας είναι μέσω του p-value.

Αν $p\text{-value} < \alpha$ τότε απορρίπτουμε την H_0 . Στην περίπτωση μας το 4,09131418281401E-91 είναι μικρότερο του 0,05 άρα καταλήγουμε στο ίδιο παραπάνω συμπέρασμα ότι η παράμετρος β_2 είναι στατιστικά σημαντική.

- Το R Τετράγωνο (R^2) είναι ένα μέγεθος που μας δείχνει πόσο καλά ταιριάζει η συνάρτηση παλινδρόμησης του δείγματος μας (Sample Regression Function) με την συνάρτηση παλινδρόμησης πληθυσμού (Population Regression Function). Οι τιμές που μπορεί να πάρει είναι από το μηδέν έως το ένα. Όταν το $R^2 = 1$ αυτό σημαίνει πως υπάρχει τέλεια ταύτιση μεταξύ της συνάρτησης παλινδρόμησης του δείγματος και της συνάρτησης παλινδρόμησης πληθυσμού πράγμα το οποίο είναι επιθυμητό γιατί αυτό σημαίνει πως η συνάρτηση παλινδρόμησης είναι έγκυρη και φυσικά βγάζει και έγκυρα αποτελέσματα. Σε αυτήν την περίοδο το R^2 είναι 0,440957635699051, ένα νούμερο όχι τόσο ικανοποιητικό. Πιο αναλυτικά το R^2 μετρά το μέρος της συνολικής μεταβλητότητας της Y που οφείλεται στην X με άλλα λόγια το 0,440957635699051 είναι ένα μικρό νούμερο που καταδεικνύει πως οι μεταβολές στα κέρδη ανά μετοχή και τα ίδια κεφάλαια ανά μετοχή δεν προκαλούν τόσο σημαντική μεταβολή στην τιμή της μετοχής. Επειδή ένα βασικό μειονέκτημα του R^2 είναι ότι αφορά κυρίως μικρά δείγματα για αυτό υπάρχει και ο προσαρμοσμένος συντελεστής προσδιορισμού (Adjusted R Square). Κατά τη χρονική περίοδο που μελετάμε είναι περίπου στα ίδια επίπεδα με το R^2 και συγκεκριμένα 0,439565251230057 που και πάλι δεν είναι ιδιαίτερα ικανοποιητικό.

➤ Από κοινού Έλεγχος Υπόθεσης σύμφωνα με το F-statistic

$H_0: \beta_1=0 \ \& \ \beta_2=0, \ H_A: \beta_1 \neq 0 \ \& \ \beta_2 \neq 0$

Γενικά αν το F παίρνει υψηλές τιμές τότε αυτό καταδεικνύει ότι πρέπει να απορρίψουμε την μηδενική υπόθεση H_0 γεγονός που το επιθυμούμε. Στην περίπτωση μας μεγαλύτερο F εμφανίζεται κατά τη χρονική περίοδο 2005-2012 όπου εφαρμόζονταν τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα.

Το επίπεδο σημαντικότητας που έχουμε επιλέξει είναι $(1-\alpha) * 100\% = 95\%$ άρα $\alpha = 0,05$

Και η κριτική τιμή c η οποία εξαρτάται από το α όπου το $\alpha/2$ της κατανομής βρίσκεται δεξιά του c και το $\alpha/2$ της κατανομής βρίσκεται αριστερά του c .

Για βαθμούς ελευθερίας $n=2$ το $c_\alpha = 1,96$

Για να κάνουμε αυτό τον από κοινού έλεγχο υπόθεσης θα χρειαστούμε την F-statistic.

Απορρίπτουμε την H_0 αν $F > c_\alpha$

Στην περίπτωση μας 316,692440571213 είναι μεγαλύτερο του 1,96 άρα δεχόμαστε την εναλλακτική υπόθεση.

B) Χρονική Περίοδος 2005-2012

ΕΞΟΔΟΣ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΟΣ								
<i>Στατιστικά παλινδρόμησης</i>								
Πολλαπλό R	0,787556804							
R Τετράγωνο	0,62024572							
Προσαρμοσμένο R Τετράγωνο	0,619738705							
Τυπικό σφάλμα	5,327038078							
Μέγεθος δείγματος	1501							
ΑΝΑΛΥΣΗ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΗΣ								
	<i>βαθμοί ελευθερίας</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>Σημαντικότητα F</i>			
Παλινδρόμηση	2	69429,57629	34714,78815	1223,328002	0			
Υπόλοιπο	1498	42509,24735	28,37733468					
Σύνολο	1500	111938,8236						
	<i>Συντελεστής</i>	<i>Τυπικό σφάλμα</i>	<i>t</i>	<i>τιμή-P</i>	<i>Κατώτερο 95%</i>	<i>Υψηλότερο 95%</i>	<i>Κατώτερο 95,0%</i>	<i>Υψηλότερο 95,0%</i>
Τεταγμένη επί την αρχή	0,803801152	0,158585484	5,068567011	4,50697E-07	0,492727976	1,114874329	0,492727976	1,114874329
Μεταβλητή X 1	0,514884452	0,092737429	5,552067353	3,33452E-08	0,332975453	0,69679345	0,332975453	0,69679345
Μεταβλητή X 2	0,946186516	0,022924837	41,27342376	2,5113E-249	0,901218327	0,991154704	0,901218327	0,991154704

6.3.2 Πίνακας αποτελέσματος Παλινδρόμησης περιόδου 2005-2012

- Σύμφωνα με την παλινδρόμηση της εξίσωσης μας η εκτίμηση των παραμέτρων έχει ως εξής: $\alpha = 0,80380115247239$, $\beta_1 = 0,514884451601587$, $\beta_2 = 0,946186516$

Το οποίο σημαίνει πως αν τα κέρδη ανά μετοχή αυξηθούν κατά 1 μονάδα τότε η τιμή της μετοχής θα αυξηθεί κατά 0,5148 μονάδες. Αντίστοιχα, αν τα ίδια κεφάλαια ανά μετοχή αυξηθούν κατά μία μονάδα τότε η τιμή της μετοχής θα αυξηθεί κατά 0,9461

- Στατιστική Σημαντικότητα β_1
Για να δούμε αν η παράμετρος β_1 είναι στατιστικά σημαντική θα κάνουμε τον ακόλουθο έλεγχο υπόθεσης:

$H_0: \beta_1=0$ που σημαίνει ότι δεν είναι στατιστικά σημαντική

$H_A: \beta_1 \neq 0$ που σημαίνει ότι είναι στατιστικά σημαντική

Το επίπεδο σημαντικότητας που έχουμε επιλέξει είναι $\alpha=0,05$

Για να ελέγξουμε τη στατιστική σημαντικότητα του β_1 χρησιμοποιούμε το t-statistic.

Απορρίπτουμε τη μηδενική υπόθεση αν t-statistic $> c_{\alpha/2}$

Στην περίπτωση μας το 5,55206735270049 είναι μεγαλύτερο του 1,96 άρα απορρίπτουμε τη $H_0: \beta_1=0$ που σημαίνει ότι η παράμετρος μας είναι στατιστικά σημαντική.

Για τον εναλλακτικό έλεγχο στατιστικής σημαντικότητας p-value έχουμε:

Αν p-value $< \alpha$ τότε απορρίπτουμε την H_0 . Στην περίπτωση μας το 3,33451623592713E-08 είναι μικρότερο του 0,05 επομένως απορρίπτουμε την H_0 και καταλήγουμε στο ίδιο παραπάνω συμπέρασμα.

➤ Στατιστική Σημαντικότητα β_2

Για να δούμε αν η παράμετρος β_2 είναι στατιστικά σημαντική θα κάνουμε τον ακόλουθο έλεγχο υπόθεσης:

$H_0: \beta_2=0$ που σημαίνει ότι δεν είναι στατιστικά σημαντική

$H_A: \beta_2 \neq 0$ που σημαίνει ότι είναι στατιστικά σημαντική

Το επίπεδο σημαντικότητας που έχουμε επιλέξει είναι $\alpha=0,05$

Για να ελέγξουμε τη στατιστική σημαντικότητα του β_2 χρησιμοποιούμε το t-statistic.

Απορρίπτουμε τη μηδενική υπόθεση αν t-statistic $> c_{\alpha/2}$

Στην περίπτωση μας το 41,2734237610981 είναι μεγαλύτερο του 1,96 άρα απορρίπτουμε τη $H_0: \beta_2=0$ που σημαίνει ότι η παράμετρος μας είναι στατιστικά σημαντική.

Για να επαληθεύσουμε το παραπάνω αποτέλεσμα κάνουμε τον έλεγχο p-value

Αν p-value $< \alpha$ τότε απορρίπτουμε την H_0 . Στην περίπτωση μας το 2,51126070345148E-249 είναι μικρότερο του 0,05 άρα και πάλι καταλήγουμε στο ίδιο αποτέλεσμα.

- Το R Τετράγωνο (R^2) είναι ένα μέγεθος που το περιγράψαμε και παραπάνω. Σε αυτήν την περίοδο είναι 0,620245720219888, ένα νούμερο αρκετά ικανοποιητικό που σημαίνει ότι ένα μεγάλο μέρος της μεταβλητότητας της τιμής της μετοχής οφείλεται στις δύο μεταβλητές X δηλαδή στα κέρδη ανά μετοχή και στα ίδια κεφάλαια ανά μετοχή.

- Από κοινού Έλεγχος Υπόθεσης σύμφωνα με το F-statistic
 $H_0: \beta_1=0 \ \& \ \beta_2=0, \ H_A: \beta_1 \neq 0 \ \& \ \beta_2 \neq 0$
 Γενικά αν το F παίρνει υψηλές τιμές τότε αυτό καταδεικνύει ότι πρέπει να απορρίψουμε την μηδενική υπόθεση H_0 γεγονός που το επιθυμούμε. Στην περίπτωση μας μεγαλύτερο F εμφανίζεται κατά τη χρονική περίοδο 2005-2012 όπου εφαρμόζονταν τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα.
 Το επίπεδο σημαντικότητας που έχουμε επιλέξει είναι $(1-\alpha) * 100\% = 95\%$ άρα $\alpha = 0,05$
 Και η κριτική τιμή c η οποία εξαρτάται από το α για βαθμούς ελευθερίας $n=2$ είναι $c_\alpha = 1,96$
 Για να κάνουμε αυτό τον από κοινού έλεγχο υπόθεσης θα χρειαστούμε την F-statistic.
 Απορρίπτουμε την H_0 αν $F > c_\alpha$
 Στην περίπτωση μας το 1223,32800229056 είναι μεγαλύτερο του 1,96 άρα δεχόμαστε την εναλλακτική υπόθεση.

6.4 Συμπέρασμα Εμπειρικής Μελέτης

Κάνοντας μία συνολική αποτίμηση και συγκρίνοντας την ερμηνευτική ικανότητα του μοντέλου μας για τις δύο διαφορετικές χρονικές περιόδους καταλήγουμε στα εξής.

Αρχικά, κατά τη χρονική περίοδο 2005-2012 όπου εφαρμόζονταν τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα ο συντελεστής προσδιορισμού R^2 είναι μεγαλύτερος που σημαίνει ότι κατά την περίοδο εκείνη οι μεταβολές στην τιμή της μετοχής οφείλονται κυρίως στις μεταβολές των άλλων δύο ανεξάρτητων μεταβλητών (κέρδη ανά μετοχή, ίδια κεφαλαία ανά μετοχή) Αυτό σημαίνει πως το μοντέλο μας κατά την εφαρμογή των ΔΛΠ έχει καλύτερη ερμηνευτική ικανότητα.

Ακόμα, κατά την περίοδο 2005-2012 και οι δύο παράμετροι β_1 , β_2 είναι στατιστικά σημαντικοί σε αντίθεση με την περίοδο 2001-2004 όπου μόνο η παράμετρος β_2 είναι στατιστικά σημαντική.

Τέλος, μεγαλύτερο F-statistic εμφανίζεται κατά την περίοδο εφαρμογής των ΔΛΠ πράγμα που το επιθυμούμε γιατί όσο μεγαλύτερο το F-statistic τόσο πιο εύκολα μπορούμε να απορρίψουμε την H_0 .

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Βλάχος Δρ. Χρίστος, Λουκάς Λουκά (2008), *Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα 2009*, ΤΟΜΟΣ Α', Εκδόσεις Παπαζήση – Globaltraining, πέμπτη έκδοση

Κοσμίδης, Κ., Μιχαηλίδου, Α., Νταλιάνη, Α. & Χατζής, Β. (2010), *Διαδικτυακές εφαρμογές ανάλυσης χρηματοοικονομικών καταστάσεων: Μία προσέγγιση κανονιστικού χαρακτήρα*, PRIME International journal, Vol. 3
Λογιστική Οδηγία 0002/060825

Μαρκάζος, *Επιχείρηση*, 2006

Μπαραλέξης, Σπ. (2001), *Η επινοητική λογιστική στην Ελλάδα*, Μονογραφία

Παπαδόπουλος, *Χρηματοοικονομική Λογιστική*, Αθήνα 2003

Πέττας Κωνσταντίνος, *Μια πρόκληση και μια ευκαιρία για τους Έλληνες Λογιστές*.

Σακελλή Εμμανουήλ Ι., *Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα*, Εκδόσεις Ε.Σακελλή, Αθήνα 2002

Σακελλή Εμμανουήλ Ι., *Σύνταξη των Οικονομικών Καταστάσεων που Προβλέπουν τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα με Βάση το Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο*, Εκδόσεις Ε.Σακελλή, Αθήνα 2005

Φίλιος, Βασίλειος Φ. (2008), *Η Ποιότητα της Λογιστικής Πληροφόρησης Διεθνώς και στην Ελλάδα: Για μία Καλύτερη (Συνολικά) Εταιρική Διακυβέρνηση*, Working Paper Series, Τεχνολογικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα Πειραιά

Φίλος Λ. Ιωάννης, *Γνωστοποιήσεις στο προσάρτημα σύμφωνα με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα*.

Barth Mary, *International Accounting Standards and Accounting Quality*, Stanford University

Cohen, Daniel A. (2003), *Quality of Financial Reporting Choice: Determinants and Economic Consequences*, NYU Working Paper No 2451/27547

Cole, Vicky, Breesch, Diane and Branson, Joël, (2009), *Are Users of Financial Statements of Publicly and Non-Publicly Traded Companies Different or Not? An Empirical Study*, Διαθέσιμο στην ιστοσελίδα: <http://ssrn.com/abstract=1407566>

Daske, Holger and Gebhardt, Günther (2006), *International Financial Reporting Standards and Experts Perceptions of Disclosure Quality*, *Abacus*, Vol. 42, No. 3-4

Lev, Baruch and Zarowin, Paul (1999), *The Boundaries of Financial Reporting and How to Extend Them*, *Journal of Accounting Research*, Vol. 37

Luca, Mihaela (2008), *Regarding the users of financial statements and their information needs*, *Studies and Scientific Researches – Economic Edition*, issue 13.

MANOLESCU, Maria & ROMAN, Aureliana (2008), *Financial Reporting – from Responsibilities to the Quality Assurance Systems*, *Annals of University of Craiova – Economic Science Series*.

McDaniel, Linda, Martin, Roger D. and Maines, Lauren A. (2002), *Evaluating Financial Reporting Quality: The Effects of Financial Expertise versus Financial Literacy*, *The Accounting Review*, Vol. 77

Penman, Stephen H. (2002), *The Quality of Financial Statements: Perspectives from the Recent Stock Market Bubble* (Undated). Διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <http://ssrn.com/abstract=319262>.

Peterson, Pamela P. and Fabozzi, Frank J. (1999), *Analysis of Financial Statements*.

Pijper, Trevor (1993), *Creative Accounting, The effectiveness of financial reporting in the UK*, Macmillan Publishers, LTD.

PricewaterhouseCoopers, *International Financial Reporting Standard Setting*, 2002

ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΕΣ

<http://www.gus.gr/pages/ias>

<http://www.gus.gr/pages/ias>

<http://www.economics.gr>

<http://news.kathimerini.gr>

<http://www.taxheaven.gr>

<http://wikipedia.gr>